

COMORNIC

ACATISTE ȘI CANOANE DE RUGĂCIUNE

Editura Egumenița

PREDOSLOVIE

Comornicul este o culegere de acatiste și canoane de rugăciune. Numele de *Comornic* a fost dat de Sandu Tudor – cel ce avea să devină ieroschimonahul Daniil, unul din sfinții închisorilor - primului său volum de versuri. Termenul este folosit aici nu în sensul arhaic, de celar la stână, ci în sens figurat, de adunare de comori duhovnicești. Pentru că rugăciunile comori sunt pentru cei ce le rostesc cu evlavie și le simt folosul.

Comornicul reunește rugăciuni – fie acatiste, fie canoane – care au fost citite și recitite de monahi sau de mireni. Întrucât în prima ediție în limba română cele mai multe texte au apărut în volume care conțineau și vieți de sfinți sau învățături duhovnicești, am considerat că este potrivită adunarea lor la un loc.

Ca exemple, *Canonul de pocăință a celui ce se află în temniță* a fost tipărit împreună cu câteva vieți ale sfinților care, după o viață de tâlhărie, prin pocăință, au devenit îngeri în trup. *Acatistul pentru izbăvirea de boală* și *Canonul de rugăciune al bolnavului* au fost luate din volumul *Învățături de credință ortodoxă despre boală*, tipărit de Sfânta Mănăstire Nera la Editura Christiana. *Acatistul Maicii Domnului Prodromița* a apărut alături de o selecție din cele mai cunoscute minuni făcute cu cei cărora s-au rugat în fața icoanei Prodromița.

Am selectat acatistele Sfinților Nectarie din Eghina, Ioan Rusul și Ioan Maximovici datorită cultului lor, foarte răspândit în țara noastră. S-au tipărit, de altfel, și se vor mai tipări noi minuni făcute de acești sfinți pe pământul românesc. Sfânta Xenia cea ne bună pentru Hristos și Sfânta Iuliana din Lazarevo sunt sfinte de care credincioșii români s-au apropiat cu multă evlavie. Sfânta Iuliana, care a avut treisprezece copii, este considerată ocrotitoare a familiilor creștine.

Sfânta Teodora din Tesalonic, deși mai puțin cunoscută în spațiul românesc, este – așa cum se poate citi din viața ei – a doua mare ocrotitoare a Tesalonicului, după Sfântul Dimitrie Izvorătorul de mir. Și această mărturie a dat-o în chip minunat chiar Sfântul Arhidiacon Ștefan, în mănăstirea căruia sfânta venise să se închinovieze. Lumea ortodoxă o știe ca o sfântă făcătoare de minuni, mare ocrotitoare a monahiilor și a celor care aleg calea mănăstirii.

La acatistele sfinților a fost trecută data praznuirii. Trebuie precizat că praznicul sfintei icoane Prodromița are loc în fiecare an pe 25 iulie (12 iulie pe stil vechi – cum se ține în Sfântul Munte Athos). După ce în limba română au circulat diferite traduceri ale acatistelor diferitelor icoane făcătoare de minuni din spațiul slav sau cel grecesc, apariția *Acatistului Maicii Domnului Prodromița* a fost așteptată de mulți credincioși. Acatistul inițial, alcătuit în anul 1858, nu a fost socotit potrivit pentru a vedea lumina tiparului împreună cu *Slujba praznicului sfintei icoane*, tipărită în anul 1900 la București. Acatistul inclus în *Comornic* – care se vroia inițial doar o diortosire a celui vechi –, deși nu poartă pecetea vechimii, e un rod al mulțumirii față de ajutorul Maicii Domnului. A fost alcătuit în Schitul Prodromu de la Sfântul Munte Athos, mai mulți părinți împreună-lucrând la finalizarea lui.

Din mulțimea de acatiste traduse în ultimii ani (din limba rusă, greacă sau engleză), *Acatistul „Slavă lui Dumnezeu pentru toate”* pare a fi cel care s-a bucurat de cea mai bună receptare în țara noastră. Autorul lui, mitropolitul Trifon Turkestanov, – a reușit să compună o adevărată perlă imnografică, care și-a găsit locul potrivit în acest *Comornic*. Chiar dacă a fost tipărit și retipărit în numeroase ediții, am considerat că este bine să fie alăturat și celorlalte canoane și acatiste mai puțin cunoscute.

Volumul vede lumina tiparului. Rostul lui nu este de a sta în bibliotecă, alături de alte cărți de rugăciune sau de învățături duhovnicești. Rostul lui este de a fi citit, cu evlavie și credință. Numai așa se poate înțelege dacă își merită – sau nu – numele de *Comornic*...

ACATISTUL MAICII DOMNULUI LA ICOANA PRODROMIȚA

Preotul dă obișnuita binecuvântare, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Iar dacă nu ești preot să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Și să zici iarăși:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne miluiește (de trei ori),

Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zic troparele acestea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Doamne miluiește (de trei ori), Psalmul 50. Apoi

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvind-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ne-ai dăruit nouă icoana în care chipul tău și al Fiului tău s-au zugrăvit prin minune dumnezeiască, slobozește-ne din toate nevoile, ca să-ți cântăm ție: Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Icosul 1:

Îngerii și arhanghelii și soborul cuvioșilor athoniți cu mare cinste te-au lăudat, Născătoare de Dumnezeu. Pe aceștia proorocește i-a văzut Cuviosul Marcu, ucenicul Sfântului Grigorie Sinaitul. Căci palatele tale de aur, pe care le văzuse în părțile Viglei, au închipuit Schitul Prodromului, care mai apoi în acel loc s-a ridicat. Și prin venirea icoanei tale făcătoare de minuni, Prodromița, adică Înaintemergătoarea, l-ai arătat grădină a binecuvântărilor tale, pentru care îți cântăm cu mare glas:

Bucură-te, că Prodromiță ești cu dreptate numită;

Bucură-te, a schitului înaintemergătoare smerită;

Bucură-te, roadă pe care Sfântul Munte o a cules;

Bucură-te, al Schitului Prodromu chivot ales;

Bucură-te, egumenă care sufletele în obștea ta cu grijă le aduni;

Bucură-te, trâmbiță care spre trezirea din patimi suni;

Bucură-te, că în icoană te schimbi la față, pe privitori uimind;

Bucură-te, că uneori chipul ți se întunecă, muștrător devenind;

Bucură-te, că icoana la praznicele tale strălucitoare devine;

Bucură-te, că închinătorii credincioși vie în icoană te văd pe tine;

Bucură-te, că fața ta cea preafrumoasă ni s-a descoperit;

Bucură-te, că și chipul Pruncului tău prin minune a fost zugrăvit;

Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 2-lea:

Vrând starețul Nifon să dobândească o icoană făcătoare de minuni pentru Schitul românesc Prodromu, a căutat un iconar care să vrea să păzească o rânduială aspră de nevoie și rugăciune când va picta, și, bucurându-se că a aflat un zugrav râvnitor, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Întristându-se părinții Nifon și Nectarie că iconarul nu reușea să isprăvească de zugrăvit icoana ta, pe neașteptate au fost chemați: „Să trimiteți degrabă să ia sfânta icoană, care singură s-a zugrăvit, căci lume multă s-a adunat, privind la minunea sfintei icoane”. Și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, că iconarul sfintele fețe să le picteze nu a reușit;

Bucură-te, că osteneala i-ai primit și nevoie i-ai răsplătit;

Bucură-te, că, neterminând să picteze icoana, a aflat-o desăvârșită;

Bucură-te, că de lucrarea ta mintea noastră este covârșită;

Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip a fost;

Bucură-te, că tainelor tale inimile noastre le faci adăpost;

Bucură-te, că iconarul a scris minunea care s-a întâmplat;

Bucură-te, că mărturia lui până astăzi ni s-a păstrat;

Bucură-te, că de cuvintele sale credincioșii nu s-au îndoit;
Bucură-te, că în casa lui lume multă să ți se închine a venit;
Bucură-te, lumină, a părintelui Nifon sfântă dorire;
Bucură-te, a nădejzii sale neclintită răsplătire;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 3-lea:

Precum s-a mirat Sfântul Alipie de la Pecerska atunci când în chilia sa a venit îngerul și a pictat în chip minunat icoana Adormirii Maicii Domnului, așa s-a mirat și iconarul Iordache văzând cum chipul Prea Sfintei Fecioare și cel al Fiului ei, pe care nu le terminase, fuseseră plinite nu de mână omenească și uimindu-se I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Auzind mitropolitul marea minune care se făcuse în Iași, a venit cu preoții să ți se închine cu evlavie și a mărturisit: „Cu adevărat, de mare dar ne-a învrednicit Maica Domnului prin această minunată și slăvită icoană a sa”, și pentru aceasta cu mulțumire cântăm ție:

Bucură-te, că apa cea vie și fără de moarte o ai revărsat;
Bucură-te, că boierul pentru fiul său care zăcea ți s-a rugat;
Bucură-te, că bolnavul luând agheasmă s-a vindecat;
Bucură-te, că fiul împreună cu tatăl său ți s-au închinat;
Bucură-te, că pe lepros l-ai tămăduit când agheasmă a băut;
Bucură-te, că îndată lepra de pe el ca niște solzi a căzut;
Bucură-te, că omul care avea albeață pe ochi vedere a dobândit;
Bucură-te, că șirul tămăduirilor tale nici până astăzi nu s-a oprit;
Bucură-te, că pe cei părăsiți de doctori din patul suferinței îi ridici;
Bucură-te, că neputințele noastre cu prisos de har le vindeci;
Bucură-te, luminarea preoților și cinstea ierarhilor;
Bucură-te, că îi înțelepțești pe urmașii apostolilor;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 4-lea:

Neputând părinții să scrie minunile pe care le auziseră, pentru că erau covârșiți de mulțimea credincioșilor care le cereau să se roage pentru ei, au mărturisit însă noianul minunilor cu glas de bucurie, și, pregătindu-se de călătoria spre Sfântul Munte, I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Mult au avut de mers părinții prodromiți, dar multe au fost și minunile tale, Născătoare de Dumnezeu, că în fiecare oraș în care a ajuns icoana ta cea cu dumnezeiască minune zugrăvită poporul a venit să ți se închine cu credință, și cei care au primit ajutor în nevoile lor au devenit apostoli ai harului tău, vestind minunile tale și cântându-ți:

Bucură-te, bucuria noastră, nădejde neînfruntată;
Bucură-te, că celor ce te cinstesc le gătești răsplată;
Bucură-te, că împreună cu icoana ta ai călătorit;
Bucură-te, că la fiecare popas minunile tale au strălucit;
Bucură-te, că după plecarea icoanei ele nu se împutinau;
Bucură-te, că în mințile oamenilor minunile vii rămâneau;
Bucură-te, că celor trudiți și împovărați le ești apărătoare;
Bucură-te, că de dușmanii văzuți și nevăzuți le ești îngrăditoare;
Bucură-te, că ai surpat jugul minciunii și năvălirea diavolilor;
Bucură-te, roabă aleasă a Domnului și stăpână a tuturor;
Bucură-te, Fecioară, a Împărăției Cerurilor mireasmă;
Bucură-te, pecete pusă pe a inimilor noastre mahramă;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 5-lea:

S-a mâhnit femeia cea bolnavă că nu putea să meargă să se închine sfintei tale icoane care izvora tămăduiri, dar tu, Fecioară preaslăvită, i te-ai arătat în vis, poruncindu-i să se scoale degrabă și să meargă să ia binecuvântarea mult dorită. Și, pornind ea la drum, îndată s-a arătat desăvârșit sănătoasă, pentru care I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Tămăduindu-se femeia cea bolnavă, nu s-a lenevit să meargă să se închine sfintei tale icoane, vrând să mărturisească tuturor că se vindecase. Și, ajungând la icoana ta, a dat mărturie că o văzuse de mai înainte în vis și a vestit mulțimii cum a dobândit tămăduire, iar preoții și credincioșii ți-au cântat:

Bucură-te, ceea ce credea femeii bolnave o ai răsplătit;
Bucură-te, ceea ce de visele înșelătoare ne-ai ferit;
Bucură-te, că prin icoana ta multe și felurite minuni ai săvârșit;
Bucură-te, că în casa învățătorului puțin-credincios să fie dusă nu ai primit;
Bucură-te, că el de două ori a trimis trăsura să ia odorul, dar părinții s-au împotrivit;
Bucură-te, că ei au socotit că să vină închinătorul la icoană e mai potrivit;
Bucură-te, că a treia oară trimitând acela trăsura s-a arătat minunea ta;
Bucură-te, că oricât s-au străduit părinții nu au reușit să ia icoana;
Bucură-te, că până la trăsura patru oameni să o ducă cu greu au putut;
Bucură-te, că împotrivirea ta s-a cunoscut când tocul icoanei s-a desfăcut;
Bucură-te, că de la zgomotul mare oamenii și caii s-au spăimântat;
Bucură-te, că l-ai smerit pe învățătorul care avea cugetul de necredință întunecat;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 6-lea:

În biserica Sfinților Împărați din Galați, zugravul care nu credea că icoana a fost pictată prin minune dumnezeiască a început a-i batjocori pe creștinii care nu se îndoiau de aceasta, dar s-a îngrozit când te-a văzut, pe tine, Maica Domnului, privindu-l cu asprime din icoană, și, pocăindu-se, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Nimeni să nu se îndoiască, nimeni să nu fie necredincios minunii dumnezeiești, ca să nu își agonisească osândă, ci toți să îi cânte cu veselie Maicii lui Dumnezeu, nădăjduind că vor primi luminarea minții și întărire în credință, strigând așa:

Bucură-te, că risipind tu cursele diavolești agonisim folos;
Bucură-te, că nu ai răbdat hulele zugravului necredincios;
Bucură-te, că prin schimbarea feței tale din icoană l-ai muștrat;
Bucură-te, că pricepându-și greșeala, minunile tale le-a trâmbițat;
Bucură-te, că nu i-ai îngăduit să semene îndoiala în popor;
Bucură-te, că ai venit în apărarea credincioșilor;
Bucură-te, că din îndreptarea sa și alții s-au folosit;
Bucură-te, că nu pierderea, ci înțelepțirea lui ai dorit;
Bucură-te, a hulitorilor chemare la pocăință;
Bucură-te, a binecredincioșilor slăvită biruință;
Bucură-te, că celor ispitiți de necredință le ajuți;
Bucură-te, că cei ce vestesc minunile tale îți sunt bineplăcuți;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 7-lea:

Pentru a lua averea hangiului răposat, sluga cea vicleană a încercat să o omoare pe văduva evreică și i-a pregătit spânzurătoarea, dar femeia și-a adus aminte de vestea minunilor săvârșite de tine prin sfântă icoana ta cea cu minune dumnezeiască zugrăvită și rugându-se a făgăduit că, dacă va rămâne în viață, se va boteza împreună cu toți cei din casa ei și Îi va cânta lui Dumnezeu cu mulțumire: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Pregătind lațul pentru femeie, sluga cea netrebnică s-a spânzurat pe sine, fără să vrea, iar evreica a văzut lucrarea Maicii lui Dumnezeu și a crezut cu toți cei din casa ei, făcându-se pildă pentru cei din neamul evreiesc, pentru păgâni și pentru necredincioși. Și prin Sfântul Botez a intrat în Biserica lui Hristos, iar pentru aceasta noi te laudăm pe tine, care ești nădejdea celor deznădăjduiți:

Bucură-te, că vestea minunilor tale și printre evrei s-a răspândit;
Bucură-te, că la necaz văduva hangiului de ele și-a amintit;
Bucură-te, că ai primit rugăciunea ei deznădăjduită;
Bucură-te, că ai vrut să lepede credința ei cea greșită;
Bucură-te, că i-ai salvat viața în ceasul de pe urmă;
Bucură-te, că prin tine a intrat în a Bunului Păstor turmă;
Bucură-te, că împreună cu copiii ei a primit botezul;
Bucură-te, că datorită ție peste casa ei a strălucit harul;
Bucură-te, că dreapta credință prin tine se întărește;
Bucură-te, că gura păgânilor care nu se închină icoanei tale amuțește;
Bucură-te, spre Biserica lui Hristos far călăuzitor;
Bucură-te, ceea ce calci șerpilor rătăcirilor și eresurilor;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 8-lea:

Din rânduială dumnezeiască a venit icoana ta la Schitul românesc Prodromu, pentru că domnitorul vroia să o păstreze în țară, unde se făcuse minunea. Dar, tu, Maica lui Dumnezeu, ai adus-o în grădina ta cea duhovnicească, ferindu-i pe părinți de ispitele drumului. Pentru aceea, cu bucurie și mulțumire, au cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ai binecuvântat Schitul athonit Prodromu prin venirea sfintei tale icoane, că așezată fiind nu departe de icoana făcătoare de minuni a Sfântului Ioan Botezătorul, i-ai acoperit cu sfântul tău acoperământ pe toți cei ce au venit să se închine ție, monahi, preoți, ierarhi și mireni de toate neamurile, pentru care îți cântăm:

Bucură-te, că schitul românesc l-ai umplut de binecuvântare;
Bucură-te, că obștile athonite cinstesc icoanele tale de minuni făcătoare;
Bucură-te, că din numele date icoanelor tale cunoaștem lucrarea lor;
Bucură-te, că prin icoana Portărița ești Poartă a mănăstirii ivirilor;
Bucură-te, că icoana Dulcea sărutare e cununa Filotheiului;
Bucură-te, că ești Călăuzitoarea obștii Xenofontului;
Bucură-te, Împărăteasa tuturor, lauda Vatopedului;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a închinătorilor Dochiarului;
Bucură-te, că în icoana de la Hilandar semnul milostivirii tale este vădit;
Bucură-te, a Marii Lavre podoabă, că Sfântul Ioan Cucuzel glasul ți l-a auzit;
Bucură-te, că în fața icoanei ți-au cerut ajutor stareții Pantocratorului;
Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, comoară a Prodromului;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 9-lea:

Zăcând de trei săptămâni topit de boală și nemâncat, ca dintr-un somn s-a trezit schimonahul Inochentie când icoana Maicii Domnului a fost adusă în schit și, cerând să fie dus în fața ei, s-a rugat cu zdrobire de inimă, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

„Maica lui Dumnezeu, dacă îmi este de folos să mai trăiesc, fă-mă sănătos, iar dacă nu, fie voia ta”, s-a rugat părintele Inochentie și, întorcându-se cu bucurie la chilia sa, după un ceas a trecut la cele veșnice. Și noi, învățându-ne de la el să ne punem toată nădejdea în Dumnezeu și în puterea rugăciunilor tale pentru noi, îți cântăm cu umilință așa:

Bucură-te, că schimnicului i-ai ascultat rugăciunile;
Bucură-te, că degrabă i-au încetat suferințele;
Bucură-te, că plin de bucurie Sfintele Taine a primit;
Bucură-te, că având sufletul împăcat s-a săvârșit;
Bucură-te, că voia noastră să o lepădăm ne-ai învățat;
Bucură-te, că evlavioșii tăi robi au sfârșit binecuvântat;
Bucură-te, că prin tine de moartea năprasnică suntem feriți;
Bucură-te, că pe tine te-au cinstit părinții întru Domnul adormiți;
Bucură-te, că dascăl al cugetării la moarte pe tine te dobândim;
Bucură-te, că, pregătindu-ne de moarte, în Domnul Hristos trăim;
Bucură-te, a cărților Cuvioșilor Părinți tainică tâlcuire;
Bucură-te, pe treptele căii împărătești povățuire;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 10-lea:

Crezând minții sale și lepădând ascultarea, monahul Serghie a căzut în înșelare, iar prin arătarea diavolească s-a îmbolnăvit, zăcând ca mort, și abia după trei zile s-a sculat, slăbit fiind și rămânând fără auz. Dar, aducându-l părinții la icoana făcătoare de minuni a Maicii lui Dumnezeu, îndată s-a tămăduit de surzenie și atunci toată obștea I-a cântat Domnului într-un glas: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Povățuitoare la ascultarea de Fiul tău ai fost, Născătoare de Dumnezeu, și pe calea smereniei i-ai călăuzit pe monahi, cerându-le ascultare de povățuitorii lor duhovnicești. Izbăvește-i de înșelări și de ispite și pe monahii și pe mireni iubitori de nevoiță care îți cântă așa:

Bucură-te, că părinții au nădăjduit că monahul Serghie va fi tămăduit;
Bucură-te, că de surzenie l-ai scăpat și de mândrie l-ai izbăvit;
Bucură-te, că, pătimind el pentru mândria sa nu l-ai lepădat de la fața ta;
Bucură-te, că, ridicându-se din iadul înșelării, și-a înțeles greșeala;
Bucură-te, că din suferințe a înțeles osânda neascultării;
Bucură-te, învățătoare a ascultării și Maică a îndurării;
Bucură-te, a celor apăsăți de ispitele pierzătorului de suflete alinare;
Bucură-te, a celor legați de lanțurile diavolului dezlegare;
Bucură-te, că meșterul care se îndrăcise a fost izbăvit de duhul care îl muncea;
Bucură-te, că în fața icoanei tale i s-au citit rugăciuni și el a simțit mângâierea ta;
Bucură-te, că pe Cuviosul Nectarie protopsaltul din ghearele diavolului l-ai scăpat;
Bucură-te, că, văzându-te, cel numit privighetoarea Muntelui Athos și s-a închinat;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 11-lea:

Mergând părinții schitului să prindă pește pentru praznicul icoanei Maicii lui Dumnezeu, unul din ei a zis cu îndrăzneală: „Dacă icoana aceasta s-a zugrăvit prin minune, apoi să facă să se prindă pește pentru sărbătoarea ei”, dar văzând mulțimea peștilor prinși în mreje, s-a spăimântat și lepădând îndoiala I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Creдем mijlocirii tale, Maică Sfântă, că așa cum ai purtat grijă de îndestularea praznicului sfintei tale icoane, așa porți de grijă totdeauna, dând cele de trebuință nu numai monahilor, ci și mirenilor care se roagă ție cu credință:

Bucură-te, că peștii de la praznic milostivirea ta o au vădit;
Bucură-te, că mulțimea darurilor tale o au închipuit;
Bucură-te, a flămânzilor îndestulătoare;
Bucură-te, a lipsurilor noastre curmare;
Bucură-te, mângâiere a celor aflați în nevoi;
Bucură-te, îmbrăcăminte și acoperământ celor goi;

Bucură-te, cunună a celor care duc crucea necazurilor;
Bucură-te, încurajare a celor aflați la capătul puterilor;
Bucură-te, că ne înveți să rânduim toate cu chibzuință;
Bucură-te, că sărmanilor le dai cele de trebuință;
Bucură-te, iconoamă a schiturilor și a mănăstirilor;
Bucură-te, chivernisitoare a caselor creștinilor;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 12-lea:

Pictându-se în schitul Prodromu o icoană după izvodul celei prin minune dumnezeiască zugrăvite, a fost așezată cu mare cinste într-o biserică de lemn. Dar, când focul a cuprins biserica, icoana nu a ars. Și, după ce focul mistuise totul, creștinii au găsit-o nestrucată sub un morman de jeratic, de care minune uimindu-se I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Nu numai icoana Maicii Domnului numită Prodromița a primit dumnezeiescul dar, ci și cele făcute după izvodul ei, spre bucuria credincioșilor. Și vestea despre ele s-a răspândit în lumea întregă, și chiar în casele credincioșilor au fost așezate cu evlavie icoanele Maicii Domnului, căreia mulțimile îi aduc laude ca acestea:

Bucură-te, binecuvântată Maică a drept-credincioșilor;
Bucură-te, că minunile le însemnezi pe tablele inimilor;
Bucură-te, predanie scumpă a rugăciunii și nevoinței;
Bucură-te, praznic neîncetat, candelă nestinsă a credinței;
Bucură-te, a celor ce aleargă la tine nădejde nerușinată;
Bucură-te, ceresc omofor și milostivire neîmpuținată;
Bucură-te, frumusețe de nespus și a sufletului dulceață;
Bucură-te, rug aprins care încălzești inimile de gheață;
Bucură-te, pridvor al Împărăției Cerești;
Bucură-te, scară a darurilor dumnezeiești;
Bucură-te, pregustare a bucuriilor mult râvnite;
Bucură-te, Împărăteasă a bisericilor athonite;
Bucură-te, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotitoare a Schitului Prodromu!

Condacul al 13-lea:

O, Maică preacurată, ocrotește-i pe toți cei care cu cântări de laudă cinstesc icoana ta cea cu dumnezeiască minune zugrăvită. Celor ce se nevoiesc în Schitul Prodromu arată-le calea mântuirii, pe închinători acoperă-i cu harul tău, pe cei care din locuri îndepărtate aleargă spre sfântă icoana ta ajută-i și casa lor ferește-o de relele întâmplări, ca să-I cânte împreună cu tine Dumnezeului celui Viu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Îngerii și arhanghelii și soborul cuvioșilor athoniți...* și Condacul 1: *Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri...* Apoi se zice această

Rugăciune

O, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care ai binevoit să ne dăruiești icoana ta cea cu minune dumnezeiască zugrăvită ca pe un liman la care, alergând noi cei înviforați, să dobândim ocrotirea și sprijinul tău. Tu i-ai vestit Sfântului Petru Athonitul că Muntele Athosului l-ai ales din toate părțile pământului și ai hotărât să-l afierosești spre a fi îndestulată locuință monahilor și pusnicilor. În acest munte, la Schitul românesc Prodromu, ai voit a aduce icoana ta cea cu minune zugrăvită, care a și primit numele Prodromița. Tu ne-ai dăruit acest mare praznic, de minuni izvorător, al icoanei tale celei sfinte și nimeni din cei ce au spre tine nădejde neclintită nu rămâne neajutat. Căci tu dăruiești cererile tuturor celor ce te cinstesc după cuviință și ne scoți din negura patimilor, curățind necurăția noastră.

Ceea ce ne ești păzitoare neadormită și care degrabă îi întâmpini pe cei ce te cheamă, ne-ai dat nouă, robilor tăi, chipul feței tale cel prea cinstit și cu totul luminos, pe care-l sărutăm cu mulțumire și cu dragoste și cu credință i ne închinăm. Arată-ți totdeauna milele tale, Maică a lui Dumnezeu, plinind cererile de folos ale robilor tăi. Depărtează de la noi norul patimilor și al ispitelor, izbăvește-ne de toată vătămarea sufletească și trupească și fii mijlocitoarea mântuirii noastre. Ajută-i pe cei ce cu dragoste se închină chipului tău cel nefăcut de mână omenească, și fii pavăză tare tuturor sfinților slujitori și sprijin celor ce se nevoiesc în viața călugărească, miluiește și mântuiește cu rugăciunile tale pe tot poporul dreptcredincios. Ocrotește obștea părinților și fraților din Schitul Prodromu și pe toți închinătorii care aleargă la sfântă icoana ta cea făcătoare de minuni. Caută spre noi toți cu milostivirea ta și cu rugăciunile tale învrednicește-i pe toți ortodocșii creștini să viețuiască cu Hristos și în locașurile cerești să se desfăteze.

Cercetează-ne, Maică iubitoare de fii, pe noi, robii tăi, cu darul tău și dăruiește celor neputincioși tămăduire și deplină însănătoșire, liniște celor înviforați și mântuire tuturor, ca să vestim cu bucurie minunile pe care le faci prin sfântă icoana ta Prodromița și să slăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL „SLAVĂ LUI DUMNEZEU PENTRU TOATE”

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Împărate al veacurilor, Cel ce nu suferi stricăciune, Tu ții în dreapta Ta toate cărările vieții omenești cu puterea proniei Tale celei mântuitoare. Îți mulțumim pentru binefacerile Tale cele arătate și cele ascunse, pentru viața pământească și pentru cereștile bucurii ale Împărăției Tale. Arată-ne și de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Icosul 1:

Venit-am pe lume prunc slab și neajutorat, dar Îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta strălucește de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veșniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi și până acum, darurile proniei Tale cele îmbelșugate. Îți mulțumesc și strig cu toți cei care Te cunosc pe Tine:

Slavă Ție, Celui ce m-ai chemat la viață;
Slavă Ție, Celui ce mi-ai arătat frumusețea lumii;
Slavă Ție, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul și pământul ca pe o carte a veșniciei înțelepciuni;
Slavă Ție, pentru veșnicia ce se arată în lumea cea vremelnică;
Slavă Ție, pentru milele Tale cele arătate și cele ascunse;
Slavă Ție, pentru fiecare suspinare în încercările mele;
Slavă Ție, pentru fiecare pas al vieții, pentru fiecare clipă de bucurie;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 2-lea:

Doamne, ce bine e să fii oaspetele zidirii Tale: vântul bineînțeles, munții care tind spre cer, apele ca niște oglinzi nemărginite în care se răsfrâng aurul razelor și curgerea lină a norilor. Întreaga fire șoptește tainic, toată e plină de mângâiere, păsările și dobitoacele poartă pecetea iubirii Tale. Binecuvântat este pământul cu frumusețea cea degrab trecătoare care deșteaptă dorul de veșnicul locaș unde întru nestrăicătoare frumusețe se aude cântarea: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

M-ai adus în viața aceasta ca într-un rai preasfânt. Am văzut cerul ca un potir albastru și adânc, în azurul căruia cântă păsările, am ascultat foșnetul liniștitor al pădurii și susurul dulce-glăsuitor al apelor, m-am înfruptat din roadele bine înmiresmate și dulci, ca și din mierea cea parfumată. Ce bine e la Tine pe pământ și câtă bucurie să fii oaspetele Tău! Și pentru aceasta îți aduc cântare:

Slavă Ție, pentru praznicul vieții;
Slavă Ție, pentru buna mireasmă a lăcrămioarelor și a trandafirilor;
Slavă Ție, pentru felurimea cea desfătăată a roadelor și a semințelor;
Slavă Ție, pentru strălucirea de giuvaer din roua dimineții;
Slavă Ție, pentru surâsul deșteptării scăldate în lumină;
Slavă Ție, pentru frumusețea zidirii mâinilor Tale;
Slavă Ție, pentru viața veacului acesta, prevestitoare a celei cerești;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 3-lea:

Prin puterea Sfântului Duh împrăștie mireasmă orice floare – tainică adiere de parfum, gingașă alcătuire de culori, frumusețea Celui Mare întru cele smerite. Laudă și cinste Făcătorului de viață

Dumnezeu, Cel care a încununat țarina cu aurul spicelor și cu azurul albăstrelelor, iar sufletul cu bucuria vederii celor tainice. Veseliți-vă și-I cântați Lui: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Cât de minunat ești în sărbătoarea primăverii, când se trezește la viață toată făptura și noi strigăm cu bucurie către Tine: Tu ești Izvorul vieții, Tu ești Biruitorul morții! Mângâiate de lumina lunii și de cântecele privighetorilor stau văile și codrii în veșminte de nuntă. Întreaga lume e mireasa Ta și ca pe Mirele ei veșnic Te așteaptă. Dacă iarba câmpului astfel o îmbraci, pe noi oare cum ne vei preschimba în veacul Învierii ce va să fie? Cum vor lumina trupurile noastre, iar sufletele cum vor străluci? Primește, dar, cântarea aceasta:

Slavă Ție, Celui ce ai scos dintru întunecimile pământului felurite culori și gusturi și miresme;
Slavă Ție, pentru zidirea cea primitoare și bogată în mângâiere;
Slavă Ție, că ne-ai înconjurat cu mii și mii de făpturi;
Slavă Ție, pentru adâncul înțelepciunii Tale, care și-a pus pecetea peste întreaga lume;
Slavă Ție, cu evlavie sărutăm urmele pașilor Tăi nevăzuți;
Slavă Ție, Celui ce ai aprins înaintea noastră lumina cea strălucitoare a vieții veșnice;
Slavă Ție, pentru nădejdea vieții nestrucăcioase, nepieritoare, desăvârșite;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 4-lea:

Cu câtă dulceață îi îndestulezi pe cei ce se gândesc la Tine, ce Făcător de viață este Cuvântul Tău cel Sfânt! Mai plăcută decât untdelemnul și mai dulce decât fagurii este împreună-grăirea cu Tine. Rugăciunea adusă Ție prinde viață și se înaripează: cu ce cutremur se umple sufletul și cât de mărețe și pline de tâlc par atunci viața și făptura toată! Unde nu ești Tu – acolo e pustiu. Unde ești Tu – acolo e bogăția sufletului, acolo se revarsă, ca un șuvoi de apă vie, cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Când se lasă înserarea pe pământ și se așterne liniștea, aducând vremea odihnei și a somnului obștesc, palatele strălucitoare închipuite de norii poleiți cu aurul amurgului îmi par a fi cămara Ta. Foc și porfiră, aur și azur grăiesc proorocind despre frumusețea cea negrăită a cereștilor Tale sălașuri și cu glas de prăznuire strigă:

Slavă Ție, în ceasul tihnit al înserării;
Slavă Ție, Celui ce ai revărsat asupra lumii adâncă pace;
Slavă Ție, pentru raza de rămas-bun a soarelui care apune;
Slavă Ție, pentru darul somnului odihnitor;
Slavă Ție, pentru bunătatea Ta vădită în întuneric prin lumina pe care o țeși în inimile noastre;
Slavă Ție, pentru rugăciunile smerite ale sufletului păzit de înger;
Slavă Ție, pentru deșteptarea făgăduită în bucuria veșnicei zile neînserate;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 5-lea:

Nu sunt cumplite viforele vieții pentru acela în al cărui suflet strălucește făclia focului Tău. Împrejur – vreme rea și întuneric, groază și urlat de vijelie; iar în sufletul lui e pace și lumină: acolo e Hristos! Și inima cântă: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văd cerul Tău strălucitor de stele. O, cât ești de bogat și câte lumini ai! Prin razele îndepărtaților luminători mă privește veșnicia; sunt atât de mic și neînsemnat, dar cu mine este Domnul și pretutindeni sunt păzit de dreapta Lui cea iubitoare. Și pentru aceasta Îți cânt:

Slavă Ție, pentru necontenita Ta purtare de grijă;
Slavă Ție, pentru oamenii pe care pronia Ta mi i-a adus în cale;
Slavă Ție, pentru dragostea rudelor, pentru dăruirea prietenilor;
Slavă Ție, pentru blândețea dobitoacelor care-mi slujesc;
Slavă Ție, pentru clipele luminoase ale vieții mele;

Slavă Ție, pentru bucuriile limpezi ale inimii;
Slavă Ție, pentru fericirea de a trăi, de a mă nevoi și de a contempla;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 6-lea:

Cât ești de măreț și de apropiat întru cumplita suflare a furtunii, cum se vădește atotputernicia mâinii Tale în șerpuirea fulgerelor orbitoare: minunată este măreția Ta. Glasul Domnului peste câmpii și în foșnetul codrilor, glasul Domnului în purcederea tunetelor și ploii, glasul Domnului peste ape multe. Lăudat fii în vuietul munților care scuipe foc. Tu scuturi pământul ca pe un veșmânt; Tu înalți până la cer valurile mării. Laudă Ție, Celui ce ai smerit trufia omenească, făcând să se înalțe strigăt de pocăință: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Ca fulgerul când luminează cămărilor ospățului și după el par jalnice toate făcliile, așa ai strălucit și Tu în sufletul meu, fără de veste, la vremea celor mai mari bucurii ale mele; iar după lumina Ta de fulger, ce palide, întunecate și firave păreau aceste bucurii... Sufletul meu năzuiește spre Tine! Și Te laud:

Slavă Ție, culme a celor mai înalte vise omenești;
Slavă Ție, pentru setea noastră nepotolită după împărțășirea cu Dumnezeu;
Slavă Ție, Celui ce ai aprins în noi un dor mai mare de cele cerești decât de cele pământești;
Slavă Ție, Celui ce faci din noi fii ai luminii, înveșmântându-ne cu cele mai gingașe raze ale Tale;
Slavă Ție, Celui ce ai zdrobit puterea duhurilor întunericii și ai sortit tot răul nimicirii;
Slavă Ție, pentru descoperirile Tale;
Slavă Ție, pentru fericirea de a Te simți și a viețui cu Tine;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 7-lea:

În sânul minunatei simfonii care ne înfășoară cu bogatele ei armonii se face auzită chemarea Ta. Tu ne descoperi pridvorul Împărăției ce va să fie în dulceața cântărilor, în minunatele acorduri ale sunetelor, în simțirea înaltă din glăsuirea lor, în strălucirea lucrării artistului. Orice adevărată frumusețe ne poartă sufletele spre Tine, ca o puternică chemare, făcându-ne să înălțăm cu glas de sărbătoare cântarea: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Cu pogorârea Sfântului Tău Duh Tu luminezi și faci să rodească arta pictorilor, inspirația poezilor, gândirea savanților. Cu puterea cunoașterii de sus pătrund ei legile Tale, luminându-ne adâncul înțelepciunii Tale de Ziditor. Lucrările lor și fără de voie Te mărturisesc: O, cât ești de mare în operele lor, cât ești de mare în omul pe care Tu l-ai făcut! Pentru aceasta zic Ție:

Slavă Ție, Celui ce Ți-ai arătat puterea în legile ce cârmuiesc zidirea;
Slavă Ție, că toată făptura e plină de legile pe care i le-ai rânduit;
Slavă Ție, pentru tot ce ni s-a descoperit prin harul Tău;
Slavă Ție, pentru ceea ce cu înțelepciune ne-ai ascuns;
Slavă Ție, pentru geniul minții omenești;
Slavă Ție, pentru puterea de a lucra cele de folos;
Slavă Ție, pentru limbile de foc ale inspirației;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 8-lea:

Cât de apropiat ești de noi în ziua bolii! Tu Însuți îi cercetezi pe cei bolnavi, Tu Însuți Te apleci spre patul celui suferind. Și inima lui stă de vorbă cu Tine. Tu luminezi sufletul cu pace în vremea grelelor pătimiri și scârbe, Tu trimiți ajutor neașteptat. Tu mângâi, Tu cercetezi cu dragoste și mântui, Ție Îți înălțăm cântarea: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Când, prunc fiind, Te-am chemat cu înțelegere pentru prima oară, mi-ai împlinit rugăciunea și mi-ai adumbrat sufletul cu pacea harului Tău. Atunci am înțeles că Tu ești bun și fericiți sunt cei care aleargă la Tine. Am început a Te chema din ce în ce mai des, iar acum strig:

Slavă Ție, Celui ce plinești cererea mea pentru cele bune;
Slavă Ție, Celui ce veghezi neconținut asupra mea;
Slavă Ție, Celui ce tămăduiești neputințele și scârbele cu trecerea vindecătoare a timpului;
Slavă Ție, Celui ce singur știi de ce îngădui să fim prizonieri pe nedrept;
Slavă Ție, Celui prin Care nici o pierdere nu e de neînlocuit și tuturor le dăruiești viața de veci;
Slavă Ție, Celui ce faci nepieritor tot lucrul cel înalt și bun;
Slavă Ție, Celui ce ne-ai făgăduit reîntâlnirea cea dorită cu cei de aproape ai noștri adormiți întru nădejdea Învierii;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 9-lea:

De ce zâmbește tainic toată făptura în zilele de praznic? De ce atunci se revarsă în inimă o minunată ușurare, fără asemănare cu cele pământești și însuși văzduhul devine altar și biserică purtătoare de lumină? E adierea harului Tău, e strălucirea Taborului, cerul și pământul cântă atunci lauda: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Când m-ai insuflat spre a sluji aproapelui, luminându-mi sufletul cu umilință, atunci una din razele Tale nenumărate a căzut asupra inimii mele, și ea s-a făcut purtătoare de lumină, fier în văpaie: am privit chipul Tău tainic și neapropiat, cântându-Ți:

Slavă Ție, Celui ce ai preschimbat viața noastră cu faptele bunătății;
Slavă Ție, Celui ce ai pecetluit cu negrăită dulceață fiecare din poruncile Tale;
Slavă Ție, Celui ce Te sălășluiești în chip nevăzut acolo unde adie buna mireasmă a milostivirii;
Slavă Ție, Celui ce ne-ai trimis nereușite și scârbe, ca să ne întoarcem ochii spre suferința celorlalți;
Slavă Ție, Celui ce ai pus mare răsplată în însăși fapta bună;
Slavă Ție, Celui ce primești avântul spre cele înalte;
Slavă Ție, Celui ce învălui cu iubirea mai presus de toate;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 10-lea:

Un lucru prefăcut în pulbere nu se alcătuieste iară din aceasta, dar Tu învii pe cei a căror conștiință s-a stins și întorci la frumusețea cea dintâi sufletele ce o pierduseră fără nădejdea de a o mai dobândi. Cu Tine nimic nu e cu neputință de îndreptat. Tu ești cu totul dragoste. Tu ești Cel ce pe toate le zidești și Cel ce iarăși dai viață. Pe Tine Te laudăm cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Dumnezeul meu, Cel ce cunoști căderea îngerului trufaș al zorilor, mântuiește-mă cu harul Tău, nu mă lăsa să mă îndepărtez și să mă îndoiesc de Tine. Ascute auzul meu, ca să aud în toate clipele vieții mele glasul Tău tainic și să-Ți strig, Iubitorule de oameni:

Slavă Ție, pentru minunatele potriviri de întâmplări pe care le-a rânduit pronia Ta;
Slavă Ție, pentru presimțirile dăruite de har;
Slavă Ție, pentru povețele glasului tainic;
Slavă Ție, pentru descoperirile din vis și din trezie ale cuvioșilor Tăi;
Slavă Ție, Celui ce zădărnicești planurile nefolositoare;
Slavă Ție, Celui ce ne trezești prin suferințe din beția patimilor;
Slavă Ție, Celui ce smerești spre mântuire trufia inimii;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 11-le:

Prin lanțul de gheață al veacurilor simt suflul fierbinte al dumnezeirii Tale și dragostea Ta de oameni. Tu ești aproape, sorocul vremurilor se apropie. Văd Crucea Ta: ai îndurat-o pentru mine. În

pulbere se așterne duhul meu înaintea Sfintei Cruci: aici e biruința iubirii și a mântuirii, aici nu încetează în veci lauda: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Fericit cel care va cina în Împărăția Ta, însă Tu m-ai împărțit încă de pe pământ cu această fericire de fiecare dată când mi-ai întins cu dreapta Ta dumnezeiască Trupul și Sângele Tău, iar eu, mult păcătosul, am primit Sfintele Taine și am simțit iubirea Ta cea negrăită și mai presus de fire. Și pentru aceasta Îți mulțumesc zicând:

Slavă Ție, pentru puterea harului Tău cel necuprins și de viață făcător;
Slavă Ție, Celui ce ai înălțat Biserica Ta ca adăpost lumii ostenite;
Slavă Ție, Celui ce ne-ai născut a doua oară prin apele cele de viață făcătoare ale Botezului;
Slavă Ție, căci Tu întorci celor care se pocăiesc neprihănirea crinilor;
Slavă Ție, adânc nesecat al iertării;
Slavă Ție, pentru paharul vieții și pentru pâinea bucuriei veșnice;
Slavă Ție, Celui ce ne-ai ridicat spre cer;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 12-lea:

De multe ori am privit cum se răsfrângea Slava Ta pe chipurile celor răposați. Cum străluceau de nepământească frumusețe și bucurie, cât de nematerialnice păreau trăsăturile lor: cu adevărat era praznicul fericirii și al odihnei în sfârșit atinse; tăcerea lor striga spre Tine. În ceasul sfârșitului luminează și sufletul meu, care strigă: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Ce înseamnă laudele mele înaintea Ta! Eu nu am auzit cântarea heruvimilor – aceasta este partea sufletelor înalte –, dar știu cum Te slăvește firea. Am privit iarna cum, sub tăcerea lunii, întreg pământul Îți aduce tihnită rugăciune, înveșmântat în haină albă, strălucind de nestematele zăpezii. Am văzut cum se bucură de Tine soarele care răsare și am auzit corurile păsărilor slavoslovind. Am auzit cum foșnesc codrii, cântă vânturile și apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mișcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înțelepciune, pe nesfârșitele întinderi. Ce e lauda mea?! Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. Atâta cât trăiesc și văd dragostea Ta, râvnesc să-Ți mulțumesc, să mă rog Ție și să strig:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina;
Slavă Ție, Celui ce ne-ai iubit cu dragoste adâncă, nemăsurată și dumnezeiască;
Slavă Ție, Celui ce ne umbrești cu lumina, cu cetele sfinților și îngerilor Tăi;
Slavă Ție, Preasfântule Părinte, Care ne-ai chemat să dobândim Împărăția Ta;
Slavă Ție, Duhule Sfinte, Soare de-Viață-Făcător al veacului ce va să vină;
Slavă Ție, Fiule al lui Dumnezeu, începătură a mântuirii noastre;
Slavă Ție, pentru toate, Treime Dumnezeiască și Preabună;
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 13-lea:

O, Preabună și De-Viață-Făcătoare Treime, primește mulțumire pentru toate milele Tale și ne arată vrednici de binefacerile Tale ca, înmulțind talanții care ne-au fost încredințați, să intrăm în veșnica bucurie a Domnului nostru, cântând cântarea de biruință: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Venit-am pe lume...* și Condacul 1: *Împărate al veacurilor...* Și se face otpustul.

ACATIST PENTRU IZBĂVIREA DE NECAZURI

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

„Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine? Până când voi îngrămădi gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?”, se întreba David prorocul, cuprins de tulburare. Dar când sufletul său s-a veselit de milele Tale, Ți-a cântat cu dragoste și mulțumire: Aliluia!

Icosul 1:

Știm că la nunta din Cana Galileii ai prefăcut apa în vin, Preadulce Iisuse, și credem că așa poți schimba slăbiciunea noastră în putere, frica noastră în curaj, deznădejdea noastră în nădejde; venim la Tine ca la singurul nostru ocrotitor, ca la singurul nostru sprijin. Cine ne va izbăvi de neputințele noastre dacă nu o vei face Tu? Sau cine ne va da cele de trebuință? Numai Tu, Doamne, ești limanul nostru și la Tine căutăm alinare:

Doamne, Cel ce ne înconjuri cu iubire nemărginită, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, Împăratul împăraților, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, Care ești Răsăritul Răsăriturilor, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, nădejdea celor fără de nădejde, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, mângâietorul sufletelor noastre, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, înfrumusețatorul făpturilor, fie voia Ta, nu voia noastră;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 2-lea:

„Luați, fraților, ca pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe proorocii care au grăit în numele Domnului”, ne îndeamnă Sfântul Apostol Iacov, iar noi, urmând sfatul său, purtăm în cugetele noastre nu numai suferințele sfinților prooroci, ci și pe ale tuturor sfinților care, gustând din paharul durerii, I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Știm neputințele și slăbiciunile noastre, dar știm și că Ți stă în putere să ne întărești așa cum L-ai întărit pe David când s-a luptat cu Goliat și cum i-ai întărit pe sfinții Tăi în lupta cu puterile întunericului. Pentru acesta ne rugăm Ție:

Doamne, precum i-ai păzit pe cei trei tineri în cuptorul cel de foc, păzește-ne și pe noi;
Doamne, ocrotește-ne așa cum l-ai ocrotit pe Proorocul Daniil când se afla în groapa cu lei;
Doamne, care în grele încercări i-ai fost acoperitor Sfântului Apostol Pavel, acoperă-ne cu harul Tău;
Doamne, dă-ne puțin din puterea ce i-ai dat-o tânărului mucenic Nestor când l-a biruit pe puternicul Lie;
Doamne, învață-ne să râvnim la răbdarea Sfântului Alexie, cel numit Omul lui Dumnezeu;
Doamne, ajută-ne să îi cinstim și să îi urmăm pe sfinții pe care nimic nu i-a putut despărți de dragostea Ta;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 3-lea:

Știm cuvântul Evangheliei că „cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui” și ne temem să nu pierim din pricina nerăbdării noastre. O, dacă am avea mucenicească răbdare, atunci ar fi primită de Dumnezeu ca o tămâie cu bun miros și s-ar înălța la ceruri ca un tainic: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Decât să ne plângem că suferim cum nu a mai suferit nimeni vreodată, mai bine ne-am aduce aminte de Dreptul Iov. Bunătăți felurite a avut și pe toate le-a pierdut, dar pentru că nu L-a hulit pe Dumnezeu s-a învrednicit de binecuvântarea Sa și a primit la urmă mai multe decât avea la început. Ajută-ne să ne împărtășim de răbdarea sa, Doamne, Cel ce ai fost răstignit pe cruce pentru mântuirea noastră, și să ne împărtășim și de binecuvântările Tale:

Doamne, nădejdea celor fără de nădejde, miluiește-ne;
Doamne, dătătorul celor ce cer, dăruiește-ne darul răbdării;
Doamne, îmbrăcămintea săracilor, îmbracă-ne cu răbdarea Dreptului Iov;
Doamne, folositorul văduvelor, înțelepțește-ne ca să nu mai cădem în deznădejde;
Doamne, apărătorul celor lipsiți, învață-ne să Îți cerem ajutorul;
Doamne, deschizătorul celor ce bat, deschide-ne nouă ușa binecuvântărilor Tale;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 4-lea:

Grijile ne apasă și ne tulbură, îndepărtându-ne mintea de la Dumnezeu, și sufletele noastre nu găsesc alinare. Nu este cu putință să scăpăm de tirania lor dacă nu ne vom îndrepta nădejdea spre Domnul, Cel ce așteaptă să primească de la noi cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

„Nu vă îngrijiiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.” Așa ne-ai povățuit Tu, Preabunule Doamne, dar noi nu am urmat acest cuvânt, ci fiind plini de mândrie ne-am pus nădejdea în lucrul mâinilor noastre. Dar acum, rușinați fiind și lipsiți de cele de trebuință, cădem cu umilință la ajutorul Tău, nădăjduind că vei ierta greșeala noastră:

Doamne, vezi lipsurile noastre și dăruiește-ne toate cele de trebuință;
Doamne, întărește-ne să putem răbda încercările prin care ai îngăduit să trecem;
Doamne, dăruiește-le celor lipsiți de hrană să se îndestuleze de milele Tale;
Doamne, Care ai înmulțit pâinile și peștii în pustie, înmulțește darurile cu care binecuvântezi familiile nevoiașe;
Doamne, ajută-ne să nu ne lipim inimile de bunătățile lumești;
Doamne, luminează-ne gândurile, ca să nu mai râvnim ceea ce nu ne este de folos;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 5-lea:

Știindu-ne în vreme de boală cârtitori precum de demult iudeii în pustie, Te rugăm cu zdrobire de inimă să alungi de la noi această neputință și să ne dai putere ca oricât de mari ar fi suferințele noastre să Îți cântăm, grăind: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Toți vom muri, toți vom părăsi această lume în care cunoaștem durerea și boala. Să înțelegem durerile trupești ca oglindire a suferinței veșnice și bold pentru a cere dumnezeiasca milostivire:

Doamne, Vindecătorul bolnavilor, vindecă durerile noastre;
Doamne, dăruiește răbdare celor aflați în suferințe sufletești și trupești;
Doamne, tămăduiește-i pe cei cărora le este de folos aceasta;
Doamne, întărește-i pe cei biruiți de suferințe de tot felul;
Doamne, pune în inimile celor bolnavi nădejdea veșnicei bucurii;
Doamne, povățuiește-i pe cei care suferă să se teamă de veșnica suferință și să se pocăiască;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 6-lea:

Ne temem de cutremur, ne temem de sabie, dar nu ne temem de focul cel nestins și de celelalte chinuri veșnice care ne așteaptă dacă ne lăsăm prinși în lanțurile patimilor și în cursele vrăjmașului, și dacă uităm să Îi cântăm Celui ce stăpânește întreaga lume: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Credem, Hristoase, că sunt adevărate minunile pe care le mărturisește Evanghelia, prin care ai fost grabnic ajutorător celor aflați în necazuri de tot felul, și știm că izvorul lor nu a secat, ci curge până în zilele noastre. Alergăm la ajutorul Tău, nădăjduind că nu vei trece cu vederea cererile noastre, ci vei rânduie toate spre folosul nostru:

Doamne, alungă de la sufletele noastre zadarnica tulburare și dăruiește-ne să gustăm liniștea;
Doamne, apără toate așezările creștine și pe cei ce locuiesc într-însele;
Doamne, păzește-ne de cutremur, de potop, de foc și de celelalte necazuri;
Doamne, păzește-ne de căderea în păcat, pe noi și pe cei pentru care ne rugăm Ție;
Doamne, dăruiește-ne sfârșit creștinesc, ferindu-ne de moartea năprasnică;
Doamne, izbăvește-ne de focul cel nestins și de chinurile care îi așteaptă pe păcătoșii care nu se pocăiesc;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 7-lea:

Degeaba Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască pace, degeaba Îl rugăm să ne păzească de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi, dacă mergând pe drumul pierzării nu vrem să pricepem că El vede toate faptele noastre, și nici nu vrem să ne pocăim, ci doar Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Izbăvește-ne, Doamne, de toată răutatea oamenilor și dă-ne putere să ne rugăm pentru cei care ne prigonesc. Picură în inimile noastre o picătură din dragostea Ta, a Celui ce Te-ai rugat pentru cei ce Te-au răstignit, ca să putem plini porunca iubirii de vrăjmași:

Doamne, împacă-i pe cei ce se vrăjmășesc, făcându-se unelte ale diavolului;
Doamne, învață-ne să ne iertăm unii pe alții și să uităm răul care ni s-a făcut;
Doamne, alungă de la noi duhul mâniei și picură în inimile noastre iubirea pentru cei ce ne dușmănesc;
Doamne, întoarce răul în bine, spre slava numelui Tău;
Doamne, iartă-i pe toți cei care ne-au greșit, cu știință sau fără de știință;
Doamne, umple cu dragostea Ta inimile celor apăsați de singurătate, care nu găsesc înțelegere la oameni;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 8-lea:

Mielușeava Ta, Iisuse, Sfânta Iustina fecioara, simțind săgețile vrăjmașului năpustindu-se asupra ei, nu s-a biruit de deznădejde, ci însemnându-se cu credință cu semnul crucii a gonit de la ea puterile întunericului, învățându-i pe cei ispitiți de diavol să Îi cânte Izbăvitorului celor slabi: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău, pe toți cei care se roagă Ție:

Doamne, izbăvește-ne din toate cursele întinse de necuratul diavol;
Doamne, nu îngădui să fim bațjocoriți de urătorul de oameni;
Doamne, ai milă de cei care suferă din lucrare drăcească;
Doamne, fă neputincioase farmecele care sunt îndreptate asupra robilor Tăi;
Doamne, împiedică-i pe creștini să caute ajutor la vrăjitori, la fermecătoare sau la doctorii închipuiți;
Doamne, dă putere celor care în ispite se însemnează cu semnul sfintei cruci;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 9-lea:

Se aude încă glasul Înaintemergătorului: „Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor”. Să părăsim iubirea de sine, să părăsim desfătărilor lumești și să alergăm la Doctorul care tămăduiește sufletele, cântându-I cu umilință: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Doamne Iisuse Hristoase, noianul păcatelor noastre ne apasă și zăcem ca bolnavul de la Scăldătoarea Siloamului, neavând putere să intrăm în scăldătoarea pocăinței. Ajută-ne, Tu, Milostive Doamne, să primim curajul de a părăsi și de a urî păcatul, de a alerga la scaunul spovedaniei și de a ne mărturisi prea multele noastre păcate:

Doamne, Care nu Te-ai scârbit de păcătoasa care Ți-a sărutat picioarele, milostiv fii nouă, păcătoșilor;

Doamne, oricât de mari ar fi căderile noastre, ajută-ne să ne ridicăm;

Doamne, nu știm să ne pocăim de nu ne vei trimite gândul cel bun;

Doamne, alungă-l de la noi pe vrăjmașul care ne oprește să ne spovedim cu zdrobire de inimă;

Doamne, iartă-ne toate păcatele făcute cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie;

Doamne, învață-ne să punem început bun mântuirii;

Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 10-lea:

Ca o desfrânată lumea aceasta ne ispitește să părăsim calea cea strâmtă și să îmbrățișăm trecătoarele desfătări. Noi însă Te rugăm să ne dăruiești darurile Duhului Sfânt: duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu și duhul bunei-credințe, ca stând neclintii în fața ispitelor să Îți înălțăm cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Cei care ascultă poruncile Evangheliei vor auzi din gura Ta, Doamne, cuvânt de bucurie: „Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, gol am fost și M-ați îmbrăcat, bolnav am fost și M-ați cercetat. Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii”. Învață-ne să facem faptele credinței, Doamne, învață-ne să trăim plini de dragoste pentru ceilalți, ca să avem nădejde de mântuire:

Doamne, dăruiește-ne să Te iubim din toată inima și din tot cugetul nostru;

Doamne, dăruiește-ne să ne iubim aproapele cu dragoste jertfelnică;

Doamne, Care ai spălat picioarele ucenicilor Tăi, învață-ne să slujim aproapelui nostru ori de câte ori este nevoie;

Doamne, Tu care ești Samarineanul milostiv, îndeamnă-ne să îngrijim rănilor semenilor noștri;

Doamne, luminează-ne ca în cei pe care îi ajutam, flămânzi, goi sau bolnavi, să Te vedem pe Tine;

Doamne, dă-ne puterea de a nu șovăi să împlinim poruncile Tale;

Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 11-lea:

A început războiul, se aude trâmbița care ne cheamă la luptă, care ne cheamă să părăsim lenevia cea pierzătoare de suflet și să ne înarmăm cu sabia Duhului, cu coiful mântuirii și cu pavăza credinței, luptând până la sânge împotriva patimilor și a poftelor și cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Ori de câte ori cădem în luptă, să ne ridicăm degrabă, ca să nu se primejduiască sufletele noastre. Să luptăm cu curaj și cu nădejde, fără să ne plângem că rănilor noastre sunt prea adânci, căci Împăratul nostru le vede și le va tămădui cu multă pricepere:

Doamne, ajută-ne să sporim în rugăciune;

Doamne, povățuiește-ne să ducem o viață smerită, lepădând gândurile de mândrie;

Doamne, dă-ne să iubim nevoița și să disprețuim desfătărilor pătimășe;

Doamne, luminează-ne și sfințește-ne, ca să păstrăm și să mărturisim dreapta-credință;

Doamne, dăruiește-ne să trăim ca fii înțelepți ai Bisericii Tale;
Doamne, nu îngădui să părăsim predaniile Părinților și să ne lipim inimile de învățături rătăcite;
Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 12-lea:

„Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii!”, ne spune marele Pavel, Apostolul neamurilor, apostolul care strigă cu glas mare către creștini să nu aștepte vremuri de liniște și odihnă pentru a dobândi mântuirea, ci în mijlocul încercărilor să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Nu suntem singuri în fața ispitelor, ci suntem ocrotiți de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, de soborul sfinților și de cetele îngerești. Îți mulțumim, Doamne, pentru toate milele Tale cele arătate și pentru cele ascunse și Te rugăm să ne îndrumi pașii pe calea mântuirii, pe calea care duce în curțile raiului:

Doamne, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, pentru rugăciunile tuturor Cuvioșilor Părinți și ale Cuvioaselor Maici, ale sfinților știuți și neștiuți, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, pentru rugăciunile Sfinților Îngeri pe care de la botez i-ai trimis să ne ocrotească, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, pentru rugăciunile tuturor cetelor îngerești, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, pentru rugăciunile ierarhilor, preoților și ale celor care ne pomenesc, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, pentru rugăciunile care se înalță în Sfânta noastră Biserică, mântuiește-ne precum știi;

Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră, mântuiește-ne precum știi!

Condacul al 13-lea:

O, nu suntem vrednici de milele Tale, Fiule al lui Dumnezeu, Hristoase, dar îndrăznim să Te rugăm să primești și puțina noastră rugăciune, precum ai primit oarecând cei doi bani ai văduvei, și să alungi de la noi tulburarea care ne-a cuprins, ca să Îți putem cânta cu inimă smerită: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi iarăși se zice Icosul 1: *Știm că la nunta din Cana Galileii...* și Condacul 1: *Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit?...* Apoi se zice această

Rugăciune

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra noastră și au intrat ape până la sufletele noastre, dar întru Tine este toată nădejdea noastră. Tu cunoști pricina răului care ne apasă. La Tine perii capetelor noastre sunt numărați. La Tine deci scăpăm și pe Tine Te rugăm să depărtezi de la noi orice rău pierzător de suflet și să ne ajuți a birui toate ispitele care ne învăluie, că Tu ești întărirea, scăparea și izbăvitorul nostru, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Și se face otpustul.

ACATIST PENTRU IZBĂVIREA DE BOALĂ

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Miluieste-l, Iubitorule de oameni, pe robul Tău care pătimește, arătându-i mila Ta cea nemăsurată. Dă-i lui putere să se ridice din patul durerii și să se roage Ție împreună cu noi, cei cu sufletele slăbite de patimi, dar însetate de tămăduirea Ta: Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluieste-ne!

Icosul 1:

Doamne, Cel ce ai zis că nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi, primind smerita noastră rugăciune care se aduce Ție cu zdrobire de inimă, vino cu puterea Ta cea tămăduitoare și alină durerile robului Tău care se află în mare suferință, trimițând peste noi harul Tău cel curățitor, ca să strigăm:

Iisuse, Fiul lui David, miluieste-ne;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ne;

Iisuse, Cel ce ai venit în lume pentru cei păcătoși și bolnavi, miluieste-ne;

Iisuse, Care din dragoste pentru neamul omenesc ai primit a Te răstigni, miluieste-ne;

Iisuse, Cel ce ai luat asupra Ta durerile noastre, miluieste-ne;

Iisuse, întărirea, scăparea și izbăvirea noastră, miluieste-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluieste-ne!

Condacul al 2-lea:

„Să cinstim boala care este însoțită de sfințenie și să-i cinstim pe cei ale căror suferințe i-au dus la biruință, căci poate între acești bolnavi se ascunde un nou Iov”, a grăit Sfântul Grigorie Cuvântătorul-de-Dumnezeu; noi, laudându-L pe Dumnezeu care încununează răbdarea celor ce duc fără cârtire crucea bolii și care îi ridică pe cei căzuți în deznădejde, Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce ai spus că până și perii capului ne sunt numărați, Care nu lași să vină asupra noastră dureri și necazuri mai mari decât putem duce, care odată cu încercările ne trimiți și puterea de a le face față, Cel ce vezi că de multe ori slăbiciunea firii noastre ne împiedică să simțim ajutorul Tău, primește și puțina noastră rugăciune:

Iisuse, Care dai celor ce poartă crucea bolii nădejdea în puterea Ta și nu în puterile firii, miluieste-ne;

Iisuse, Care celor ispitiți le dăruiești mucenicească răbdare, ca să nu hulească Numele Tău, miluieste-ne;

Iisuse, ca să ne învrednicim de cunună și nu de osândă, miluieste-ne;

Iisuse, Cel ce ne-ai îndemnat să îi cercetăm pe bolnavi, miluieste-ne;

Iisuse, Care nu Te desparți de cei aflați în suferințe, miluieste-ne;

Iisuse, Cel ce ajungi înaintea oricărui om la cei încercați de boală, miluieste-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluieste-ne!

Condacul al 3-lea:

Dacă s-ar ridica încercările nu am putea merge pe calea mântuirii și porțile raiului ni s-ar închide. Pentru aceasta, atunci când Domnul îngăduie să vină asupra noastră felurite suferințe, să căutăm a vedea în ele lucrarea Sa cea curățitoare și să Îi mulțumim că ne poartă de grijă, cântându-I cu evlavie: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Când mândria acoperă sufletul, acesta se ferește a vedea în boală o pedeapsă pentru păcate și se ridică împotriva lui Dumnezeu; dar când pocăința sfărâmă zidul gros al părerii de sine sufletul nădăduiește că prin boală Domnul îi va da curățire de păcate. Cerându-Ți ca împreună cu fratele nostru bolnav să ne apropiem și noi de pocăința cea nefățarnică, ne rugăm Ție:

Iisuse, Cel ce cunoști patimile și neputințele oamenilor, miluiește-ne;

Iisuse, ca să ne cunoaștem slăbiciunile cele ascunse și să Îți cerem izbăvire, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce primești suferința ca pe o jertfă fără-de-sânge, miluiește-ne;

Iisuse, Care prin boală dai curățire de păcate, miluiește-ne;

Iisuse, Care îngădui să vină asupra noastră suferințe trecătoare ca să ne ferești de cele veșnice, miluiește-ne;

Iisuse, Care ne faci să pricepem marea taină a bolii, miluiește-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 4-lea:

Chip al morții fiind boala, avem acum bun prilej să cugetăm la obștescul sfârșit, pentru că această cugetare îndepărtează patimile și apropie Duhul de-viață-dătător de sufletele noastre, ale celor care, cunoscându-ne slăbiciunile, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Doamne, izbăvește-l pe fratele nostru de moartea cea năprasnică, dându-i lui vreme de pocăință. Să nu îl tai pe el înainte de vreme ca pe smochinul cel neroditor, ci cu milostivirea Ta să sapi împrejur și să îl îngrijești cu mila Ta, așteptând cu iubire de oameni rodul pocăinței și al întoarcerii sale. Te rugăm să ne înveți și pe noi să ne pocăim cu inimă zdrobită pentru păcatele noastre, ca să fim izbăviți de suferințele cele fără sfârșit și să Îți cântăm:

Iisuse, dându-ne vreme de pocăință, miluiește-ne;

Iisuse, primind pocăința și lacrimile noastre, miluiește-ne;

Iisuse, înțeleptindu-ne prin cugetarea la moarte, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce i-ai sfințit pe cei ce s-au nevoit prin această cugetare, miluiește-ne;

Iisuse, alungând de la noi frica morții, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, miluiește-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 5-lea:

„Oare există boală pe care Dumnezeu să nu o poată vindeca?” – se întreabă necredincioșii cei îndărătnici; dar noi, știind mulțimea vindecărilor Tale, Fiule al lui Dumnezeu, credem puterii Tale și mărturisim că nimic nu Îți este cu neputință Ție, Celui ce ai tămăduit în chip minunat pe cei care în suferințele lor au găsit puterea de a-Ți cânta: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Cuvintele Sfintelor Evanghelii stau înaintea noastră drept mărturie a dragostei Tale pentru oameni, a nemărginitei Tale purtări de grijă față de cei aflați în suferințe, și ne arată că oricât de mari ar fi căderile noastre nu pot covârși mulțimea milei și a îndurărilor Tale. Știind aceasta, ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni:

Iisuse, Care i-ai miluit pe bolnavii care au alergat la Tine, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce ai miluit mulțime de orbi, de șchiopi și de demonizați, miluiește-ne;

Iisuse, Doamne, Care ai putere de a vindeca orice neputință, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce și în zilele noastre faci minuni mari și preaslăvite, miluiește-ne;

Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu, Care nu Te despați de Biserica Ta, miluiește-ne;

Iisuse, Cel ce până la sfârșitul veacurilor vei tămădui bolnavii, miluiește-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 6-lea:

„Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni. În dar ați luat, în dar să dați!”, ai spus, Mântuitorule, ucenicilor Tăi, iar ei, ascultându-Te, au împărțit în toată lumea vindecări minunate, aducând la dreapta-credință pe mulți dintre cei care au văzut cum s-a biruit prin har rânduiala firii, și au cântat cu mulțumire: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Împreună cu Preacurată Maica Ta, cetele Sfinților se roagă Ție, Dumnezeule al izbăvirilor, pentru tămăduirea credincioșilor care sunt apăsați de boli, de suferințe și necazuri. O, Milostive Doamne, împreună cu rugăciunile lor curate primește și nevrednica noastră rugăciune:

Iisuse, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile Sfinților Doctori fără-de-arginți, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile Sfinților făcători de minuni, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile celor ce au tămăduit boli de nelecuit, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile sfinților pe care îi cinstim cu evlavie, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile tuturor sfinților, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 7-lea:

Pe cât de mult s-a răspândit vestea vindecărilor pe care le-au făcut Cuvioșii Tăi, spre slava Bisericii Tale, Iisuse, pe atât de mult a încercat necuratul diavol să atragă lumea în înșelare prin vindecători închipuiți care necinstesc învățăturile drepte credințe, care îi îndepărtează pe oameni de Tine și care cu inimile pătate de noroiul ereziei cheamă numele Tău și spun fără teamă: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Izbăvește-l, Doamne, Iisuse Hristoase, pe robul Tău de toate vicleșugurile celor care îi amăgesc pe oameni prin vindecările lor, pentru a-i rupe de Tine și a-i arunca în cursele diavolului. Să se învrednicească el de darul deosebirii și al înțelepciunii, ca nu cumva să fie înghițit de adâncurile iadului, ci împreună cu noi să îi înfrunte pe cei ce spun că vindecă prin puterea Ta, deși necinstesc învățăturile Bisericii Tale, și împreună cu noi el să Îți cânte:

Iisuse, întărindu-ne în dreapta credință, miluiește-ne;
Iisuse, fără a cărui milă cădem pradă celui viclean, miluiește-ne;
Iisuse, ca să pricepem că cea mai pierzătoare boală este erezia, miluiește-ne;
Iisuse, pentru a lepăda ajutorul cel înșelător, miluiește-ne;
Iisuse, ca să primim suferința și nu vindecarea cea amăgitoare, miluiește-ne;
Iisuse, Cel ce nu Te-ai lăsat amăgit de diavol în pustie, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 8-lea:

Mult îndurase de la doctori femeia care avea de mulți ani scurgere de sânge, dar vindecarea a dobândit-o numai când a venit la Tine. Ferește-i, Doamne, pe cei credincioși de doctorii lipsiți de iscusință și iubitori de arginți, și ajută-i să găsească doctori care le pot fi cu adevărat de ajutor, ca tămăduindu-se să Îți cânte: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Doamne, trimite Duhul Tău dătător de viață peste toți cei care se îngrijesc de robul Tău, ca să facă aceasta așa cum se cuvine, să nu-i înmulțească suferințele și să nu-i umple sufletul de amărăciune, ci prin grija lor să mângâie sufletul său necăjit. Trimite peste ei harul Tău, ca să se roage Ție împreună cu noi:

Iisuse, Care Te sălășluiești în cei care îngrijesc bolnavii cu jertfelnicie, miluiește-ne;
Iisuse, Cel ce îi ajuți să Te vadă pe Tine în chipul celor pe care îi îngrijesc, miluiește-ne;
Iisuse, care ajuți bolnavii să vadă în ajutorul omenesc ajutorul Tău cel ceresc, miluiește-ne;
Iisuse, Cel ce ferești bolnavii de nepriceperea doctorilor, miluiește-ne;
Iisuse, Cel ce pui înaintea celor suferinzi doctorii cei mai iscușiți, miluiește-ne;
Iisuse, Care de toate Te îngrijești, rânduind cu înțelepciune cele de trebuință, miluiește-ne;

Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 9-lea:

Îți înălțăm rugăciuni, Doamne, nu numai pentru cei de aproape ai noștri, ci și pentru toți bolnavii pentru care nu are cine să se roage și pentru toți cei apăsați de singurătate. Dăruiește-le lor mila Ta, Preabunule Doamne, dăruiește-le să cunoască puterea Ta și să simtă prezența Ta cea sfântă, ca izbăvinduse de amărăciune să Îți cânte: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Nimeni nu este fără de păcat și fiecare om a greșit față de semenii săi; dascăl de neprețuit este pentru unii suferința, căci îi ajută să fie mai buni și mai înțelegători față de neputințele celorlalți, și aceasta ne îndeamnă să ne rugăm Ție, Învățătorului nostru;

Iisuse, dăruindu-ne dragoste pentru aproapele, miluiește-ne;
Iisuse, ca să fim mai iubitori și mai blânzi, miluiește-ne;
Iisuse, trimițând peste noi pacea pe care ai dat-o ucenicilor Tăi, miluiește-ne;
Iisuse, învățându-ne să ascultăm povețele tainice ale Îngerului Păzitor, miluiește-ne;
Iisuse, ferindu-ne de duhul mâniei, al vrajbei și al răutății, miluiește-ne;
Iisuse, îndepărtând de la noi patima mândriei și a iubirii de sine, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 10-lea:

Degeaba primim vindecarea trupurilor dacă sufletele noastre rămân bolnave; degeaba ne tulburăm încercând să dobândim sănătate pentru trupul cel supus stricăciunii dacă părăsim grija pentru suflet, căci nici o vindecare nu este deplină până ce nu I se înalță lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Doamne, ajută-l pe robul Tău să caute nu numai vindecarea trupezască, ci și pe cea sufletească. Povățuiește-l, călăuzește-l, luminează-l să alerge la acoperământul Bisericii Tale sfinte, pentru a lua putere să meargă pe calea mântuirii. Și pentru ca boala prin care trece să fie pentru el și pentru noi prilej de întoarcere la Tine, îndrăznim să ne rugăm Ție:

Iisuse, sădind în noi dorința unei vieți virtuoză, miluiește-ne;
Iisuse, îndemnându-ne să ne spovedim toate păcatele, miluiește-ne;
Iisuse, dăruindu-ne să ne împărtășim cu Preacuratele Tale Taine, miluiește-ne;
Iisuse, revărsând peste noi darurile Sfântului Duh, miluiește-ne;
Iisuse, sălășluindu-Te în inimile noastre cele îndurerate, miluiește-ne;
Iisuse, ca să cunoaștem iubirea Ta cea mângâietoare, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 11-lea:

Mare bucurie se face pe pământ pentru un bolnav care dobândește sănătate, și încă mai mare bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește. Cu adevărat mare bucurie va fi în cer și pe pământ dacă robul Tău va dobândi atât tămăduirea trupezască, cât și pe cea sufletească, și Ți-ar aduce cântarea de mulțumire: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Dacă am avea credință cât un grăunte de muștar, robul Tău ar putea primi vindecare grabnică; oricât de puțină ar fi credința noastră însă, nu vom înceta a ne ruga Ție ca, așa cum ai primit oarecând cei doi bani ai văduvei, tot așa să primești acum și rugăciunile pe care le facem pentru vindecarea trupezască și sufletească a celui care boalește, a noastră și a tuturor celor aflați în patul de suferință:

Iisuse, pentru rugăciunile tuturor celor ce îți cer aceasta, miluiește-ne;
Iisuse, ascultând cererile preoților care ne pomenesesc la Sfântul Jertfelnic, miluiește-ne;
Iisuse, pentru rugăciunile soborului îngeresc, miluiește-ne;
Iisuse, ca să sporim în săvârșirea faptelor bune, miluiește-ne;

Iisuse, trecând cu vederea faptele noastre cele rele, miluiește-ne;
Iisuse, dăruindu-ne credință puternică și nefățarnică, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 12-lea:

Deși noi, cei păcătoși, nu știm să căutăm în viață decât ceea ce este bine pentru trup, avem în față pildele Cuvioșilor care au purtat cu răbdare felurite boli și necazuri fără să ceară de la Dumnezeu ușurare, ci numai puterea de a răbda toate și de a cânta în focul încercărilor: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Doamne, Tu știi dacă pentru robul Tău este mai de folos să primească grabnică vindecare sau să se mai nevoiască o vreme răbdând boala, și pentru aceasta Te rugăm să rânduiești viața lui după cum este cu adevărat bine și să îi dai putere pe calea mântuirii, ca să se roage împreună cu noi așa:

Iisuse, lumina care izgonești întunericul, miluiește-ne;
Iisuse, nădejdea celor deznădăjduiți, miluiește-ne;
Iisuse, bucurie veșnică a celor ce Te caută, miluiește-ne;
Iisuse, păstorule al turmei Tale cuvântătoare, miluiește-ne;
Iisuse, Mire al sufletelor care au iubit nevoița, miluiește-ne;
Iisuse, Răsăritule al Răsăriturilor, miluiește-ne;
Iisuse preadulce, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-ne!

Condacul al 13-lea:

Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce ai fost, ești și vei rămâne același Samarinean milostiv Care îngrijești nu numai pe cei căzuți între tâlharii lumii acesteia, ci și pe cei aflați în multe alte feluri de suferințe, acoperă-i pe ei cu harul Tău și ca un Iubitor de oameni alină-le durerile, pentru ca în vecii vecilor să-Ți cânte Ție: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice iarăși Icosul 1: *Doamne, Cel ce ai zis că nu cei sănătoși au nevoie de doctor...* și Condacul 1: *Miluiește-l, Iubitorule de oameni, pe robul Tău...* Apoi se zice această

Rugăciune

Preaputernice și slăvite Doamne, Iisuse Hristoase! Tu, Care ai venit în lume să tămăduiești neputințele oamenilor, Care nu ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și ai primit moarte pe cruce pentru mântuirea noastră! Din adâncul inimii Te rog să primești smerita mea nevoiță și această mică rugăciune a mea pentru cel încercat de boală!

Mântuiește-l, Doamne, precum știi, ca un bun și iubitor de oameni, și rânduiește Tu toate spre folosul său. Că noi neputincioși suntem și nu îl putem ajuta dacă nu ne vei lumina cu harul Tău.

De e voia Ta, îl poți pedepsi precum se cade pentru păcatele sale, tămăduindu-l cu ierburile amare ale durerii, ca un doctor priceput, precum vei vrea. Dar căzând înaintea Ta Te rog, îndură-Te de robul Tău, potolește-i fierbințeala, alină-i suferința, ridică-l din patul durerii. Să îi fie această încercare prin care trece spre îndreptarea vieții, spre început bun mântuirii și spre iertarea păcatelor.

Și dacă îi e de folos să ducă mai departe crucea bolii, fie, Doamne, după voia Ta, nu după voia noastră. Dăruiește-i lui răbdare și liniște, alungând de la el toată frica și toată deznădejdea, ca să nu fie îngenuncheat de durere și să cârtească sau să cadă în patima mâniei.

Ajută-l, Iubitorule de oameni, ca văzând el mila Ta să cadă la picioarele Tale cu lacrimi de pocăință și de mulțumire, ca să se învrednicească să audă glasul Tău cel sfânt: „Iertate îți sunt păcatele!” Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFÂNTULUI MORMÂNT
AL MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

În mormânt, Viață, pus ai fost, Hristoase, și prin Învierea Ta l-ai arătat lăcaș vrednic de închinare, strălucindu-l cu razele dumnezeirii. Către care și noi, cugetând cu evlavie, dorind a ne umple de lumina Ta sfântă, strigăm: Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Icosul 1:

Ca o candelă aprinsă de Însuși Dumnezeu arătându-se mormântul la fiecare Praznic al Învierii, cetele îngerilor slavoslovesc, firea tresaltă și poporul se minunează, cântând către el acestea:

Bucură-te, mormânt prealuminat al lui Hristos;
Bucură-te, podoabă a poporului binecredincios;
Bucură-te, mărturie a Învierii Celui Răstignit;
Bucură-te, făclie aprinsă de Domnul cel slăvit;
Bucură-te, că la fiecare Paște înflorești;
Bucură-te, că în mijlocul lumii strălucești;
Bucură-te, biserică ce răsună de rugăciuni;
Bucură-te, că în tine se arată râuri de minuni;
Bucură-te, că luminezi întreaga lume;
Bucură-te, că lași în noi neșterse urme;
Bucură-te, că râvnim după a ta binecuvântare;
Bucură-te, cel mai slăvit loc de închinare;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 2-lea:

Lumea care Te-a prigonit, Mântuitorule, se arată înșelătoare, amăgindu-ne cu ispitele ei, dar noi, întăriți fiind prin pătimirea Ta, nu voim a părăsi cugetarea la mormântul Tău, pentru care Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Doamne, Cel ce ești Lumina lumii, ai fost pus în mormânt de ucenicii Tăi, dar întunericul nu Te-a cuprins. Întărește-ne pe noi, cei ce suntem înconjurați de întunericul deșertăciunilor, dar avem gândul la mormântul în care ai stat, ca să zicem către el acestea:

Bucură-te, chivot în care taina Învierii a fost ținută;
Bucură-te, că în toate marginile lumii a fost răspândită;
Bucură-te, templu de care se sfărâmă idolii păgânilor;
Bucură-te, sabie care taie în carnea rătăcirilor;
Bucură-te, că Domnul asupra ta veghează;
Bucură-te, că loc de închinare te așază;
Bucură-te, mare care îneci îndoiala;
Bucură-te, miere care alungi amăreala;
Bucură-te, că pe credincioși îi umpli de binecuvântare;
Bucură-te, că la tine toți aleargă să găsească alinare;
Bucură-te, că în tine Domnului ne închinăm;
Bucură-te, că în sufletele noastre te purtăm;

Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 3-lea:

După ce hulitorii de Dumnezeu Te-au răstignit, o, Fiule al lui Dumnezeu, și ai murit pe Cruce pentru păcatele noastre, Iosif cel cu bun chip a cerut de la Pilat trupul Tău, și cerându-l, l-a primit, strigând din adâncul sufletului: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iosif, fiind pătruns de puterea Ta cea dumnezeiască, a lepădat frica iudeilor și, pogorând trupul Tău de pe Cruce împreună cu Nicodim, cu smirnă și cu aloe l-au uns, punându-l în mormântul către care noi strigăm:

Bucură-te, sfârșitul patimilor Mântuitorului;
Bucură-te, începutul proslăvirii Domnului;
Bucură-te, masă care ții ca pe o jertfă pe Hristos;
Bucură-te, că Domnul S-a adus pentru noi tămâie cu bun miros;
Bucură-te, lacrimă de bucurie a pământului întristat;
Bucură-te, rază de soare pentru Iosif cel îndurerat;
Bucură-te, că Fecioara Maria cu lacrimile sale te-a udat;
Bucură-te, că binecuvântarea ei peste tine s-a arătat;
Bucură-te, că apostolii de tine s-au uimit;
Bucură-te, că mulți credincioși în tine s-au odihnit;
Bucură-te, poartă deschisă a casei Domnului Preaiubit;
Bucură-te, scară ce urcă spre Raiul mult dorit;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 4-lea:

Ostașii Ți-au păzit mormântul, Hristoase, căci necredincioșii iudei s-au temut de Învierea Ta și de arătarea slavei Tale. Ajută-ne pe noi, Doamne, să ne păzim inimile ca nu cumva să pleci de la noi din cauza păcatelor noastre și să nu mai cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Nici o oaste din lume nu poate sta împotriva puterii Tale, Doamne, că în mâinile Tale e viața și moartea, pe brațele Tale stă întreaga lume. Iar cei ce Ți-au păzit mormântul l-au arătat fără să vrea vrednic de păzire și de cinstire, fiind odor de mult preț. Pentru care îi cântăm acestea:

Bucură-te, că lumina ți-e strai de prăznuire;
Bucură-te, că Domnul înveșmântează a Sa zidire ;
Bucură-te, că bolnavii aleargă la tine pentru vindecare;
Bucură-te, că se izbăvesc de a suferinței apăsare;
Bucură-te, că primesc putere și sănătate;
Bucură-te, că Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru toate;
Bucură-te, că ești plin de cete îngerești;
Bucură-te, că te cântă glasuri omenești;
Bucură-te, că nimeni nu poate stăvili lauda Ta;
Bucură-te, că se biruie cel ce vrea împotriva a-Ți sta;
Bucură-te, că vei fi lăudat până la sfârșitul vremurilor;
Bucură-te, că în veac va prisosi evlavia creștinilor;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 5-lea:

O, Răsăritule al răsăriturilor, strălucind Tu, ai înviat, biruind moartea. Firea întreagă s-a umplut de lumina Ta și mormântul Tău s-a umplut de viață, pentru care Îți cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Doamne Iisuse Hrisoase, dacă vom tăcea noi și nu vom lăuda Învierea Ta, pietrele mormântului Tău vor mărturisi, că în el s-a arătat îngerilor Învierea Ta și în el S-a arătat oamenilor Biserica nefăcută de mână, în care Jertfă și Jertfitor fiind, slujire fără prihană ai adus ca Arhiereu. Și cântăm lui cu evlavie:

Bucură-te, că pentru noi Hristos a Înviat;
Bucură-te, când mărturisim „Adevărat a Înviat!”;
Bucură-te, tron preasfânt al Bisericii dreptmăritoare;
Bucură-te, că în tine Domnul a strălucit ca un soare;
Bucură-te, că firea întreagă s-a umplut de lumină;
Bucură-te, că în tine orice durere se alină;
Bucură-te, cămara luminii celei neînserate;
Bucură-te, izgonirea duhurilor întunecate;
Bucură-te, că la tine căutăm a Domnului călăuzire;
Bucură-te, că în tine se simte a Mângâietorului umbrire;
Bucură-te, că n-ai stăpânit pe Cel ce stăpânește peste toate;
Bucură-te, că ai ținut pe Cel ce ne izbăvește de păcate;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 6-lea:

Cei ce păzeau mormântul au fost cutremurați de Învierea Ta, Mântuitorule, și înțelegând că au păzit pe Cel ce păzește prin harul Său întreaga lume, plini de căință au strigat: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

O, Mântuitorule, de multe ori ne-am temut de Învierea Ta, pârgă a învierii noastre, prinși fiind în mreaja păcatelor. Ridică piatra temerii de pe mormântul inimilor noastre, ca să putem cânta cu pricepere mormântului Tău:

Bucură-te, că peste tine se varsă mană cerească;
Bucură-te, că umpli toate de lumină dumnezeiască;
Bucură-te, că Învierea ai adevărit;
Bucură-te, că de lumină ai strălucit;
Bucură-te, că încălzești răceala sufletelor;
Bucură-te, că aduci mângâiere oamenilor;
Bucură-te, că arăți calea credincioșilor;
Bucură-te, că întărești propovăduirea preoților;
Bucură-te, că celor rău-credincioși împotriva le stai;
Bucură-te, că celor slabi în credință putere le dai;
Bucură-te, apărător împotriva răzvrătirii demonilor;
Bucură-te, bucuria oamenilor și a îngerilor;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 7-lea:

Foarte de dimineață mironosițele femei au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul și le-a zis: „Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea”. Pentru care noi, primind cu bucurie cuvintele sale, cântăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Să cânte acum credincioșii și să se veselească auzind vestea cea bună a Învierii lui Hristos. Că moartea a fost înghițită și viața s-a arătat biruitoare, pentru care noi cântăm mormântului plin de sfințenie:

Bucură-te, prin care credincioșii se dumiresc;
Bucură-te, prin care răucredincioșii se osândesc;
Bucură-te, nădejdea deznădăjduiților;
Bucură-te, dăruirea cea nedeșartă a săracilor;
Bucură-te, a lui Dumnezeu sălășluire;
Bucură-te, a iadului biruire;

Bucură-te, întărirea poporului creștinesc;
Bucură-te, odihna celor ce se nevoiesc;
Bucură-te, a neamului omenesc bucurie;
Bucură-te, a cerului nescrisă solie;
Bucură-te, prin care s-a dezlegat osândirea;
Bucură-te, prin care s-a arătat Învierea;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 8-lea:

„Domnul nostru și Dumnezeu nostru!“, strigăm cu uimire când privim cu ochii inimii spre sfântul mormânt, și precum oarecând Toma a întins degetul spre trupul Tău, așa și noi Îți atingem cu dorirea inimii mormântul, știindu-l semn al Învierii Tale și cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Doamne, în necredința noastră de multe ori am cerut semne și minuni, asemănându-ne iudeilor de odinioară. Să ne fie nouă mormântul Tău semn spre întărirea credinței, pentru ca vindecați de rana îndoielii să putem cânta:

Bucură-te, că pe Domnul și Dumnezeu nostru în tine L-ai primit;
Bucură-te, că întunericul tău de lumina Sa a fost înghițit;
Bucură-te, că în tine pe Apostoli i-ai primit;
Bucură-te, că soli ai Învierii Domnului au devenit;
Bucură-te, că cete de cuvioși în tine s-au închinat;
Bucură-te, că mulțime de maici spre tine s-au îndreptat;
Bucură-te, chemare tainică a credincioșilor;
Bucură-te, tărie neclintită în fața greutăților;
Bucură-te, că ne îndemni să cugetăm la moarte;
Bucură-te, că alungi gândurile cele deșarte;
Bucură-te, că inimile noastre către tine se îndreaptă;
Bucură-te, că mulți credincioși să te vadă așteaptă;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 9-lea:

De mare dar s-a învrednicit mormântul Tău, Mântuitorule, umplându-se de lumina cea dumnezeiască la Praznicul Învierii, pentru care noi Te rugăm să ne umpli de lumina Ta cea dătătoare de viață și pe noi, cei ce cu evlavie Îți cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Temei al dreptei credințe fiind sfântul mormânt și mărturie a Dumnezeului celui Viu arătându-se, credincioșii nu conțesc a-i aduce laude ca acestea:

Bucură-te, lauda împăraților binecredincioși;
Bucură-te, încununarea patriarhilor evlavioși;
Bucură-te, că te cântă luminații arhieriei;
Bucură-te, că ești al credinței noastre temei;
Bucură-te, apărarea oastei dreptmăritoare;
Bucură-te, că ești cinstit de multe popoare;
Bucură-te, că acestora te-ai arătat înnoită cântare;
Bucură-te, cel mai cinstit dintre altare;
Bucură-te, că pe Cel Înviat Îl mărturisești;
Bucură-te, că pe Cel nevăzut Îl vădești;
Bucură-te, întăritorul în credință;
Bucură-te, dăruitorule de umilință;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 10-lea:

În fiecare an nenumărate minuni se arată la mormântul cel sfânt, când se pogoară în mod văzut Lumina dumnezeiască, de la care mii de lumânări și candelile se aprind și felurite descoperiri se arată celor ce se adună la Praznicul Învierii, ca să cânte cu inimă curată: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Nu contenește limba omenească a grăi cuvinte de laudă despre mormântul în care S-a odihnit Hristos și l-a rânduit pentru noi loc de luminată închinare. Pentru aceea, din plinătatea inimii grăim cu dragoste acestea:

Bucură-te, că la minunea Învierii Domnului ai fost părtaș;
Bucură-te, că an de an Luminii Lui ești sfânt sălaș;
Bucură-te, că în tine au loc arătări minunate;
Bucură-te, că limba omenească a le spune nu poate;
Bucură-te, că multe lumânări se aprind singure la tine;
Bucură-te, că hulitorii se fac de rușine;
Bucură-te, că ți se aprind candelile din lumina dumnezeiască;
Bucură-te, că umpli sufletele credincioșilor de pace cerească;
Bucură-te, că mulți păgâni s-au umplut de mirare;
Bucură-te, că și ei au alergat la a Bisericii alinare;
Bucură-te, că nu s-au temut să-și dea viața pentru Hristos;
Bucură-te, că au intrat în Raiul cel preafrumos;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 11-lea:

De multe ori au încercat iudeii și păgânii să bațjocorească venirea Sfintei Lumini, dar de fiecare dată Dumnezeu le-a stat împotrivă, pe unii rușinându-i, iar pe alții întorcându-i la credința cea adevărată, ca să cânte cu pocăință: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Mare minune s-a arătat când Lumina Sfântă a spart stâlpul Bisericii Sfântului Mormânt, arătându-se dreptcredincioșilor pe care musulmanii plățiți de armeni i-au împiedicat să intre la Sfânta Slujbă a Învierii, dar prin ieșirea Luminii din stâlpul de piatră Dumnezeu a arătat care este credința cea adevărată, spre bucuria creștinilor și a Cuviosului Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, și a celor ce cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că Patriarhul Sofronie te-a udat cu lacrimile sale;
Bucură-te, că degrabă ai alinat a credincioșilor jale;
Bucură-te, că Stâlpul Ortodoxiei până astăzi s-a păstrat;
Bucură-te, că din piatră icoana Învierii s-a arătat;
Bucură-te, că lumina sfântă firea pietrei a biruit;
Bucură-te, că prin ea adevărul credinței s-a vădit;
Bucură-te, că îndată un musulman a crezut în Hristos;
Bucură-te, că prin mucenicie s-a adus jertfă cu bun miros;
Bucură-te, că moaștele sale în biserică s-au îngropat;
Bucură-te, că și alți musulmani de rătăcire s-au lepădat;
Bucură-te, că păstrezi dovada puterii dumnezeiești;
Bucură-te, că pe cei ce ajung la tine îi întărești;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 12-lea:

„Cel ce aleargă din toată inima la acest mormânt va pricepe acolo cuvintele Scripturilor care îl vor învăța pe el”, a grăit Sfântul Grigorie Palama, arătându-se dascăl al Luminii dumnezeiești, iar noi, crezând învățăturii sale, cântăm cu zdrobire de inimă: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Dorind a ne învrednici să prăznuim Paștele la mormântul Tău cel Sfânt și știindu-ne sărăcia și neputințele, ne rugăm Ție, Doamne, să rânduiești precum știi aceasta. Dacă este bine plăcut Ție, să ajungem cu trupul la mormântul Tău, iar de nu, măcar în inimile noastre să-i putem cânta cu bucurie:

Bucură-te, propovăduirea cuvântătorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, că cinstirea ta se înmulțește mereu;
Bucură-te, prin care înțelepciunea deșartă a fost rușinată;
Bucură-te, prin care neștiința a fost înțelepțită și luminată;
Bucură-te, dar al lui Dumnezeu pentru cei credincioși;
Bucură-te, piatră de poticnire pentru necredincioși;
Bucură-te, mărire a teologisirii celei adevărate;
Bucură-te, că luminezi mințile cele întunecate;
Bucură-te, pecete a cerului pe pământ;
Bucură-te, că ești plin de îngerescul cânt;
Bucură-te, că ești plin de fiorul nemuririi;
Bucură-te, stea care arăți ieslea Învierii;
Bucură-te, mormânt plin de lumină cerească!

Condacul al 13-lea:

O, Doamne Iisuse Hristoase, Cuvinte al lui Dumnezeu, arată-ne pe noi chip al mormântului Tău! Să simtă inimile noastre pătimirea Ta, să fie pătrunse de sângele Tău și de moartea Ta cea dătătoare de viață, ca la Înfricoșătoarea Ta Judecată să ne arăți plini de lumină dumnezeiască și cu adevărat mădulare vii ale Trupului Tău, ca să-Ți putem cânta în vecii vecilor: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Ca o candelă aprinsă de Însuși Dumnezeu...* și Condacul 1: *În mormânt, Viață, pus ai fost, Hristoase ...* Apoi se citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ia aminte la rugăciunile pe care Ți le aducem din buzele noastre necurate și, curățindu-ne de toată întinăciunea, acoperă-ne cu harul milostivirii Tale!

Nu avem cuvinte, Doamne și Stăpânul vieții noastre, să-Ți mulțumim după cuviință pentru marele dar pe care ni l-ai făcut și ni-l faci în fiecare an prin pogorârea Sfintei Lumini la mormântul Tău; nu suntem vrednici de o minune atât de mare, dar deși nu suntem vrednici a grăi despre acest mare dar pe care l-ai făcut Bisericii Tale, nici nu ne putem opri să mulțumim după puterile noastre că ne-ai arătat acest semn, ca să pricepem că ești cu adevărat viu în Biserica Ta cea dreptmăritoare, pe care porțile iadului nu o vor birui.

Tu, Cel ce ai zis: „Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor”, ne-ai arătat aceasta în multe feluri și în chip ales la marele Praznic al Învierii. Slavă Ție, Doamne, că acoperi Biserica Ta! Slavă Ție, Doamne, că îi întărești pe credincioși! Slavă Ție Doamne, că ai binecuvântat pământul cu mormântul Tău!

Ne aducem aminte câte minuni ai făcut la acest dătător-de-viață mormânt. Cum vom uita Stâlplul Ortodoxiei? Cum vom uita că atunci când ereticii au dat bani musulmanilor, pentru a nu-i lăsa pe credincioși să intre în Biserica Sfântului Mormânt, lumina sfântă a țâșnit afară, spărgând un stâlp de piatră? Cum vom uita bucuria Patriarhului Sofronie și a celorlalți credincioși văzând dovedită credința lor curată că Tu, Doamne, Iisuse Hristoase, ești cu adevărat capul și ocrotitorul Bisericii?

Nu vom putea uita, Doamne, pentru că prea mare este dragostea pe care ne-ai arătat-o. Și luând aminte la cuvintele Tale: „Fericți cei ce n-au văzut și au crezut!”, cu inimile noastre mărturisim că la Praznicul Învierii trimiți Sfânta Lumină ca binecuvântare pentru cei credincioși.

Pentru aceasta Te rugăm, Doamne, Iisuse Hristoase, trimite harul Tău peste noi și fă din inima noastră lăcaș al Luminii Tale celei neapropiate, ca pe Tine să Te slăvim, Iubitorule de oameni, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și De-Viață-Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI,
POVĂȚUITOAREA COPIILOR

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care ai ascultat de atâtea ori dumnezeieștile învățături pe care le-a propovăduit Preaiubitul tău Fiu, ajută-i pe toți părinții binecredincioși, ca și pe toți cei care au grijă de creșterea sufletească și trupească a copiilor, să priceapă cuvintele pline de putere ale Sfintei Scripturi, ca să se poată ruga ție: Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Icosul 1:

Nu poate limba omenească să spună cuvinte mai minunate decât cele pe care le-a rostit Fiul tău, cuvinte care strălucesc ca niște făclii ale Evangheliei. Ca să îndrăgească aceste cuvinte, o, Născătoare de Dumnezeu, acoperă-i cu harul tău pe copii și pe cei care se roagă ție pentru ei:

Povățuiește copiii, să fie săraci cu duhul, ca a lor să fie Împărăția cerurilor;
Povățuiește copiii, să fie flămânzi și însetați de dreptate, că așa se vor sătura;
Povățuiește copiii, să fie blânzi, că așa vor moșteni pământul;
Povățuiește copiii, să fie milostivi, că așa se vor milui;
Povățuiește copiii, să fie curați cu inima, că așa Îl vor vedea pe Dumnezeu;
Povățuiește copiii, să fie făcători de pace, că așa fii ai lui Dumnezeu se vor chema;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 2-lea:

Minunate sunt lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu și minunate sunt virtuțile pe care le dobândesc credincioșii, virtuți pe care le cerem și pentru părinții și pentru copiii care Îi înalță lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Tu, Fecioară, sălaș al virtuților și ocrotitoare a celor ce duc lupta cea grea cu patimile și cu diavoli, ascultă rugăciunile noastre, ale celor ce ne rugăm ție:

Povățuiește copiii, să iubească cele bune și toate virtuțile creștinești;
Povățuiește copiii, să împlinească cu smerenie poruncile Domnului;
Povățuiește copiii, hrănindu-i cu laptele înțelepciunii dumnezeiești;
Povățuiește copiii, să asculte îndrumările bune pe care le primesc;
Povățuiește copiii, să fie înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii;
Povățuiește copiii, să vadă în toți oamenii chipul lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 3-lea:

Mulți copii au rămas orfani și nu are cine să le arate dragostea părintească. Ia-i în ocrotirea ta, încălzind inimile celor din jurul lor pentru a-i crește cu dragostea pe care numai tu le-o poți insufla, pentru ca ei să Îi cânte lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Pentru toți copiii orfani sau părăsiți de părinți, care plâng după dragostea părintească, răbdând foame, sete și frig, și pe care vrăjmașul diavol i-a întinat cu nenumărate patimi, ca și pentru copiii noștri, ne rugăm ție, Preasfântă Maică, știind cât de puternică este ocrotirea ta:

Povățuiește copiii, să caute dragostea la Cel ce este Dragoste;

Povățuiește copiii, să înțeleagă că Părintele Ceresc este adevăratul lor Părinte;
Povățuiește copiii, tămăduindu-le rănilile și mângâindu-le prea multele dureri;
Povățuiește copiii, trimițând o rază de lumină peste sufletele lor suferinde;
Povățuiește copiii, alinându-le tristețea și dăruindu-le să cunoască bucuria;
Povățuiește copiii, să afle calea mântuirii;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 4-lea:

„Femeie, iată fiul tău!”, ți-a zis de pe cruce Mântuitorul, arătând spre Sfântul Apostol Ioan, ucenicul iubit, dar și spre fiecare din creștinii care, lupta cea bună ducând, nu se lasă biruiți, ci Îi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Să se bucure credincioșii și să se veselească și nimeni să nu le stea împotriva, știind că mare ajutor au de la Maica Domnului, Maica rugăciunii și a evlaviei, care ascultă cu îndurare cererile înălțate din adâncul inimii:

Povățuiește copiii, să-ți cânte „Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!”;
Povățuiește copiii, aducându-i la cunoștința minunilor tale;
Povățuiește copiii, vădindu-te Maică a lor și a celor ce te laudă;
Povățuiește copiii, să Îl iubească pe Hristos, Mântuitorul lumii;
Povățuiește copiii, să facă voia Fiului Tău și Dumnezeului nostru;
Povățuiește copiii, crescându-i ca pe niște fii ai Părintelui Ceresc;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 5-lea:

De tine se bucură toată făptura, cerul și pământul, îngerii și sfinții care stau împrejurul tău și îi ocrotesc pe aleșii tăi, fiindu-le zid de apărare împotriva celor ce îi împiedică să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

În această lume, în care ispititorul ne pune înainte chipuri ale fărădelegii, mare nevoie avem de chipurile celor plăcuți lui Dumnezeu, care au mers pe calea cea îngustă și au primit răsplata mult dorită; și noi, știind aceasta, te rugăm:

Povățuiește copiii, cu sfinții cei din veac, care s-au învrednicit a vedea slava lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, cu soborul Apostolilor care au răspândit Evanghelia până la marginile pământului;
Povățuiește copiii, cu Sfinții Ierarhi care dascăli ai dreptei credințe au fost și minuni au săvârșit;
Povățuiește copiii, cu cetele mucenicilor care prin botezul sângelui au luat cununa nemuririi;
Povățuiește copiii, cu Sfinții Preacuvioși care prin nevoiața îngerilor în trup s-au arătat;
Povățuiește copiii, cu toți sfinții la care alergăm pentru rugăciune și ajutor;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 6-lea:

Cine nu va înțelege frumusețea Bisericii? Cine va voi să se afle în afara ei, văzând lumina pe care o răspândește? Numai cei ce aleg întunericul, întunecați de mândrie diavolească, și nu vor să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

De mare dar s-au învrednicit la Botez copiii care au devenit mădulare ale Bisericii prin unirea cu Hristos. Sfântă Fecioară Maria, Maică a Domnului, ca să-i înveți să nu se lipsească de binefacerile acestui dar, ne rugăm ție așa:

Povățuiește copiii, să rămână până la sfârșitul vieții în dreapta credință;
Povățuiește copiii, ca, viețuind în ea, roade bineplăcute lui Dumnezeu să aducă;
Povățuiește copiii, să iubească slujbele Sfintei Biserici și să nu se lipsească de dulceața lor;

Povățuiește copiii, să citească Sfintele Scripturi și cărțile de folos duhovnicesc;
Povățuiește copiii, să respingă sfaturile mincinoase ale necredincioșilor;
Povățuiește copiii, să stea tari împotriva învățăturilor urâte lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 7-lea:

O, Preasfântă Fecioară, roagă-L pe Iubitorul de oameni Dumnezeu să trimită peste copii darurile Duhului Sfânt: duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu și duhul buneicredințe, ca să te cinstească și să cânte împreună cu noi: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Având poruncă și putere de la Dumnezeu să ducem o viață de sfințenie și înțelegând aceasta ca pe o chemare de căpătâi, îndrăznim a ne ruga ție:

Povățuiește copiii, să primească darurile Mângâietorului;
Povățuiește copiii, ca în tot locul să împlinească voia Fiului lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, să urce în fiecare zi pe scara virtuții;
Povățuiește copiii, să se arate vrednici să fie numărați în ceata aleșilor tăi;
Povățuiește copiii, ca din tinerețe să se gândească la moarte, pentru a gusta adevărata viață;
Povățuiește copiii, ca prin rugăciune și purtarea crucii să se sfințească;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 8-lea:

Mulți dintre cei care și-au pus nădejdea în puterile lor, și nu în Dumnezeu, au căzut în patimi și și-au întinat sufletele, dar noi, nădăjduind în ajutorul tău, ne rugăm ție să păzești curăția copiilor, ca să Îi cânte lui Dumnezeu până la sfârșitul vieții: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Știind că vrăjmașul diavol nu contenește a căuta să-i rupă pe oameni de trăirea duhovnicească, încercând să spurce până și curăția sufletească a copiilor asupra cărora stă binecuvântarea lui Dumnezeu, te rugăm, o, Maică a lui Dumnezeu:

Povățuiește copiii, cum să trăiască pentru ca la Înfricoșătoarea Judecată să fie izbăviți de veșnicile chinuri;

Povățuiește copiii, să deosebească ce este bine de ce este rău în fața lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, să urască păcatul și toată fărădelegea;
Povățuiește copiii, să se ferească de necuratele și ucigătoare patimi;
Povățuiește copiii, să fie preaînțelepți împotriva meșteșugurilor diavolești;
Povățuiește copiii, să privegheze și să se roage ca să nu cadă în ispită;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 9-lea:

Știind că mare bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește, ne rugăm ție, Maică Preasfântă, degrabă să-i ridici cu milostivirea ta pe copiii care din lucrarea vrăjmașului au alunecat sau vor aluneca în păcat, ca să Îi cânte lui Dumnezeu cu zdrobire de inimă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Prea mult a suferit fiul risipitor când, lepădându-se de tatăl său, și-a risipit viața departe de casa sa, și mult s-a veselit când a fost primit înapoi cu brațele deschise. Te rugăm, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ca ori de câte ori vor cădea în păcat să îi ridici pe copiii pentru care cădem la milostivirea ta:

Povățuiește copiii, ca în tot locul să se ferească de cursele vrăjmașului;
Povățuiește copiii, ca, de vor cădea în ispite, fără șovăială să se ridice;
Povățuiește copiii, ca, de se vor rătăci, fără zăbovire să se întoarcă la Dumnezeu;
Povățuiește copiii, ca, de se vor întina, prin botezul lacrimilor de pocăință să-și curățească sufletele;
Povățuiește copiii, ca prin spovedanie curată să ia dezlegare de păcate;

Povățuiește copiii, ca după fiecare poticnire să pună iarăși început bun mântuirii;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 10-lea:

Nu poate mintea omenească să priceapă cu ușurință pentru ce Dumnezeu îngăduie încercarea copiilor prin boală și suferință. Pentru aceasta, avându-te pe tine grabnică ajutătoare, alergăm la tine și te rugăm să le alini suferințele cu darul tău, ca să nu uite a-I cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Dumnezeu, Cel ce rânduiește toate spre mântuirea oamenilor și nimic nu se întâmplă fără voia Sa, îngăduie ca bolile să întunece bucuria copiilor și să o preschimbe în întristare, iar noi, cunoscând că nu este încercare în care să nu-ți poți arăta puterea, Maică Preamilostivă, strigăm către tine:

Povățuiește copiii, să primească încercările cu nădejde în Dumnezeu;
Povățuiește copiii, să ceară vindecarea de la Doctorul sufletelor și al trupurilor;
Povățuiește copiii, să poarte fără cârtire crucea bolii, dacă aceasta e voia lui Dumnezeu;
Povățuiește copiii, cum să dobândească cununa răbdării;
Povățuiește copiii, să nu se lase biruiți de deznădejde;
Povățuiește copiii, să nădăjduiască în mila Părintelui Ceresc;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 11-lea:

Nepricepuți și lipsiți de darul povățuirii știindu-ne, ne îndreptăm inimile spre tine, Preasfântă Fecioară, ca, luminați de tine, să-i învățăm pe copii să ducă o viață curată și sfântă, o viață în care să se vadă lucrarea lui Dumnezeu, ca să cântăm cântarea de slavă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Nu dorim pentru copii doar bunătățile degrab trecătoare ale lumii acesteia, ci mai ales bunătățile cele duhovnicești, care nu se vor lua de la ei. Pentru aceasta ne rugăm ție:

Povățuiește copiii, să-L iubească pe Dumnezeu ca pe Părintele lor;
Povățuiește copiii, să-i iubească pe oameni ca pe frații lor;
Povățuiește copiii, să închine Domnului fiecare zi a vieții lor;
Povățuiește copiii, să mărturisească prin fapte bune dreapta credință;
Povățuiește copiii, să fie temple vii ale Duhului Sfânt;
Povățuiește copiii, ca lumina lor să lumineze înaintea oamenilor, astfel încât aceștia să se îndrepte spre Dumnezeu;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 12-lea:

Deșartă este lumea aceasta, cu toate plăcerile ei cele amăgitoare, și deșarte sunt gândurile celor care nu însetează după Împărăția cea veșnică, după Raiul unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, în care au ajuns cei care au cântat cu umilință: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Maică iubitoare de fii, care strălucești cu putere lângă tronul Fiului tău, mijlocește pentru toți copiii care nu au fost botezați să primească lumina Nașterii celei de Sus, iar cei care au primit-o să trăiască o viață de evlavie, pentru ca să le fie deschisă poarta spre Împărăția cerurilor:

Povățuiește copiii, să dorească moștenirea vieții veșnice;
Povățuiește copiii, să meargă pe calea cea strâmtă a poruncilor spre Ierusalimul cel ceresc;
Povățuiește copiii, să caute bucuria celor scriși în Cartea Vieții;
Povățuiește copiii, să păzească cuvântul lui Dumnezeu, ca să fie părtași fericirii Raiului;
Povățuiește copiii, să se nevoiască pentru dobândirea mântuirii;
Povățuiește copiii, să ducă o viață aleasă pentru a pregusta bunătățile vieții veșnice;
Povățuiește copiii, Preasfântă Fecioară, arătându-te Maică a celor care te cinstesc!

Condacul al 13-lea:

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care te-ai arătat făcătoare de minuni pentru a-i ajuta pe cei ce au alergat la tine, acoperă-i cu sfântul tău acoperământ pe copiii pentru care ne rugăm să meargă pe calea mântuirii, ca să cântăm împreună cu Sfinții: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice iarăși Icosul 1: *Nu poate limba omenească... și Condacul 1: O, Preasfântă Fecioară... Și se face otpustul.*

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NECTARIE
DIN EGHINA, NOUL FĂCĂTOR DE MINUNI

(9 noiembrie)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Veniți, ucenicilor ai lui Hristos, care însetați după împărăția cea cerească, să îi aducem laude iubitelui nostru ocrotitor, Sfântului Ierarh Nectarie. Și, mulțumindu-i pentru nemăsurata sa dragoste față de noi, să-i cântăm într-un glas: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Icosul 1:

Precum oarecând marele ierarh Nicolae, care fusese întemnițat pentru că l-a palmuit pe ereticul Arie, a fost mângâiat de Preacurata Născătoare de Dumnezeu, așa și tu ai fost mângâiat când ai fost aruncat în temnița prigonirilor, iar Sfântul Nicolae ți s-a arătat în vis, spunându-ți: „Eu te voi înălța sus, sus de tot...”. Prin care minune ni se arată nouă măsura sfințeniei tale, ca să îți cântăm:

Bucură-te, bucurie a Bisericii drept-măritoare;
Bucură-te, dar dăruit lumii de către Cel ce Se dăruiește pe Sine celor credincioși;
Bucură-te, reazem al monahilor și al mirenilor;
Bucură-te, pildă pentru păstorii de suflete;
Bucură-te, încununare a ierarhilor;
Bucură-te, că fiind disprețuit de oamenii păcătoși ai fost îmbrățișat de Sfântul ierarh Nicolae;
Bucură-te, că nu ne mai trebuie altă mărturie despre sfințenia ta;
Bucură-te, că pustnicului athonit i s-a descoperit că ești puternic prigonitor al îngerilor căzuți;
Bucură-te, dascăl al celor care se străduiesc să învețe teologia, sporind în rugăciune;
Bucură-te, hram al multor biserici și paraclise;
Bucură-te, icoană a lui Hristos zugrăvită de Duhul Sfânt în vremurile din urmă;
Bucură-te, apostol al mântuirii;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 2-lea:

Întrebându-te Hristos în vis care este pricina pentru care plângi, I-ai răspuns a doua zi, scriindu-I că sărăcia, frigul și foamea întunecă frumusețea copilăriei tale. Și, din rânduială dumnezeiască, deschizând scrisoarea ta, negustorul Temistocle s-a grăbit să îți trimită cele de trebuință, iar tu, văzând cum a răspuns Dumnezeu la cererile tale, L-ai lăudat cu ochii înlăcrimați, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Nu de un negustor ca Temistocle au nevoie copiii necăjiți, ci de tine, Sfinte Nectarie, știind că dragostea ta vine în întâmpinarea lipsurilor lor, ajutându-i cum nici un negustor nu îi poate ajuta. Ca primind sprijinul tău să li se usuce lacrimile și să îți cânte cu inima plină de bucurie:

Bucură-te, cel ce i-ai scris Domnului despre necazurile tale;
Bucură-te, cel ce ne îndemni să Îi spunem lui Dumnezeu necazurile noastre;
Bucură-te, că Hristos a primit epistolia ta și ți-a trimis prin negustorul Temistocle cele de trebuință;
Bucură-te, că Hristos ne trimite prin tine ceea ce este de folos ca să mergem pe calea mântuirii;
Bucură-te, dascăl al copiilor cucernici care caută adevărata înțelepciune;
Bucură-te, dezlegare a pântecelor neroditoare;
Bucură-te, că ușurezi durerile nașterii când mamele te cheamă în ajutor;
Bucură-te, văzându-i pe pruncii care primesc la botez numele tău;

Bucură-te, că ne povățuiești să nu căutăm ajutor de la oameni, ci de la Dumnezeu;
Bucură-te, cel care ai trudit din greu pentru a-ți ajuta familia;
Bucură-te, că îi ajuți pe oamenii fără slujbă să își găsească de lucru;
Bucură-te, apostol al cumpătării;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 3-lea:

Pe nedrept ai fost prigonit în Alexandria din pricina urzelilor diavolești. Iar tu ai purtat fără să te tulburi crucea răbdării, învățându-i pe toți cei prigonți să se roage pentru prigonitorii lor și Domnului să Îi cânte: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Ca o slugă credincioasă ai fost următor virtuților Stăpânului tău, Care S-a rugat pentru cei care Îl răstigneau pe lemnul crucii, și te-ai rugat pentru cei care te-au răstignit pe crucea răbdării. Pentru care, folosindu-ne de virtutea ta, îți zicem cu glas de bucurie:

Bucură-te, sprijinitor al celor apăsați de răutatea celor vicleni;
Bucură-te, că te-ai rugat pentru luminarea celor ce te nedreptăteau;
Bucură-te, că nu te-ai gândit la binele tău, ci numai la binele Bisericii;
Bucură-te, că nu te-ai tulburat de hulele celor care nu au vrut să asculte învățăturile tale;
Bucură-te, cel ce l-ai ajutat pe bolnavul Lucian să nu își piardă slujba;
Bucură-te, că fără să te scârbești ai făcut în locul lui curățenie în locașul seminarului;
Bucură-te, că pentru smerenia ta Hristos ți-a primit osteneala ca pe o nevoie pustnicească;
Bucură-te, arătându-ne că nici o muncă cinstită nu trebuie disprețuită;
Bucură-te, că fiind prigonit pe nedrept ai răbdat mucenicia fără-de-sânge;
Bucură-te, pavază a creștinilor batjocoriți pentru credința lor;
Bucură-te, cel care ne înveți să primim defăimările necredincioșilor ca pe niște cununi de mult preț;
Bucură-te, apostol al răbdării;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 4-lea:

Ai socotit că sufletele din obștea Cuvioasei Xenia aveau nevoie de tine și ai venit cu dragoste în Eghina, pentru a le fi povățuitor celor care vroiau să urce pe scara desăvârșirii. Iar ele, cu mulțumire, I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Mai mult decât ucenicele tale din Eghina, care lepădând lumea au ascultat chemarea cea cerească, avem noi nevoie de povățuirea ta, sfinte al lui Dumnezeu, pentru că ispitele ne învăluie și patimile ne apasă, și nu găsim ieșire din viforul în care ne aflăm. Dar nădăjduind spre ajutorul tău îți cântăm:

Bucură-te, îndrumător al monahilor și al monahiilor care au lepădat înțelepciunea acestui veac;
Bucură-te, pavază a mirenilor care duc o viață jertfelnică;
Bucură-te, că aduci liniștea mănăstirii în casele acestora;
Bucură-te, cel ce îi iubești pe cei care poartă în inimi dragostea pentru aproapele lor;
Bucură-te, luminător al duhovnicilor pentru rugăciunile ucenicilor lor;
Bucură-te, mână întinsă creștinilor pentru rugăciunile preoților;
Bucură-te, ocrotitor al copiilor pentru rugăciunile părinților lor;
Bucură-te, înțeleptitor al părinților pentru rugăciunile fiilor;
Bucură-te, chivot al rugăciunii de care atingându-se creștinii gustă din pacea veacului ce va să vină;
Bucură-te, că îi ajuți pe creștini să trăiască după voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, rază a virtuții pe care întunericul acestei lumi nu o poate acoperi;
Bucură-te, apostol al desăvârșirii;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 5-lea:

S-a mâhnit bătrânul pescar văzând că marea era plină de rechini și osteneala sa rămânea fără rod. Tu ai binecuvântat cu credință năvodul lui și prin rugăciune ai izgonit peștii răpitori, pentru care pescarul l-a mulțumit lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Și noi suntem încercați de greutatea vieții, și noi suntem întristați văzând cum peștii necazurilor au intrat în marea sufletelor noastre. Și știindu-ne neputințele alergăm la ajutorul tău, precum pescarul de odinioară. Arată-ne puterea mijlocirilor tale, Sfinte Ierarhe Nectarie, ca să îți cântăm cu inimă mulțumitoare:

Bucură-te, că îi ajuți pe cei covârșiți de necazuri;
Bucură-te, cel care cu dragoste alungi deznădejdea din inimile noastre;
Bucură-te, că dai hrană celor flămânzi;
Bucură-te, că îi îmbraci pe cei goi;
Bucură-te, liman al celor fără adăpost;
Bucură-te, cel ce l-ai pedepsit pe cel care nu voia să își ajute aproapele;
Bucură-te, că îi îndemni pe cei pedepsiți de Dumnezeu să-și cunoască păcatele;
Bucură-te, prieten care sari în ajutorul celor năpăstuiți și al celor apăsați de singurătate;
Bucură-te, că tânărului care vroia să se sinucidă i-ai întors gândul cel rău;
Bucură-te, că ai fost nou tată pentru fiica celui care își ucisese fratele;
Bucură-te, nou ierarh Nicolae care ai avut grijă de mântuirea ei și a surorilor sale;
Bucură-te, apostol al ajutorului dumnezeiesc;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 6-lea:

Cine poate spune mulțimea minunilor tale, sfinte al lui Dumnezeu? Că toți cei care te-au chemat în ajutor au fost mângâiați în nevoile lor. Și împreună cu bolnavii care au primit prin tine tămăduire minunată l-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Apăsătoare este crucea bolii, Sfinte Nectarie, și încă mai grea este atunci când nu vedem în ea leacul trimis de Dumnezeu pentru tămăduirea sufletelor noastre. Cerându-ți să te rogi lui Dumnezeu pentru înțeleptirea celor care cârtesc din pricina bolilor, te rugăm să le vii în ajutor, tămăduindu-i degrabă, ca să îți cânte împreună cu noi:

Bucură-te, că arătându-te grabnic tămăduitor îndată după adormirea ta ai vindecat un bolnav;
Bucură-te, că cei vindecați de tine au mărturisit harul tău;
Bucură-te, ceresc doctor fără-de-arginți, ajutător al doctorilor pământești;
Bucură-te, că ușurezi durerile celor care se închină la sfintele tale moaște;
Bucură-te, că cei care se roagă în fața icoanei tale primesc puterea de a răbda boala;
Bucură-te, izgonitor al duhurilor necurate și al căpeteniilor lor;
Bucură-te, cel ce ai tămăduit și tămăduiești cele mai grele suferințe;
Bucură-te, știind că la Dumnezeu nici o boală nu este fără leac;
Bucură-te, cel ce ai purtat crucea bolii fără să cârtești;
Bucură-te, că ai fost vindecat în chip minunat de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, că acum te rogi ei pentru tămăduirea celor bolnavi;
Bucură-te, apostol al vindecărilor trupești și sufletești;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 7-lea:

După trecerea ta la Domnul, în chip minunat te-ai arătat oamenilor care aveau nevoie de sprijinul tău, pentru a le fi călăuză pe calea mântuirii. Și noi, deși nu am primit un asemenea semn, ne-am împărtășit de bucuria lor când am aflat despre arătările tale, și l-am cântat lui Dumnezeu într-un cuget cu ei: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Vedem că se împuținează credința și că se răspândesc apostazia și desfrâul. Dar, luând aminte la grija pe care ai arătat-o celor cărora te-ai arătat după moarte, nu ne vom teme de povara ispitelor, căci vom nădăjdui în ajutorul tău. Pe mulți i-ai ajutat, arătându-te lor, dar pe și mai mulți i-ai ajutat fără ca ei să știe de unde le vine ajutorul. Știind aceasta, îți mulțumim zicând:

Bucură-te, că și după moarte propovăduiești credința ortodoxă;
Bucură-te, mângâindu-i pe creștinii cărora te arăți în chip minunat;
Bucură-te, că, auzind despre arătările tale, mulți capătă nădejde în ajutorul tău;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat de multe ori ucenicului tău, Cuviosului Filothei;
Bucură-te, că te arăți celor care au nevoie de mângâierea ta sfântă;
Bucură-te, că nu te arăți celor care caută cu mândrie semne minunate;
Bucură-te, că după ce te-a văzut fără să își dea seama că ai murit, jandarmul a crezut în Dumnezeu;
Bucură-te, că părintele care purta numele tău a ascultat cererea ta de a-ți ridica un paraclis;
Bucură-te, cel ce ai venit ca un pelerin la biserica sa;
Bucură-te, că ai fost văzut și de alți credincioși;
Bucură-te, că primind binecuvântarea ta, părintele Nectarie a fost tămăduit prin rugăciunile tale;
Bucură-te, apostol al biruirii legilor firii prin harul Celui ce a făcut cerul și pământul;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 8-lea:

Simțind de departe mireasma sfintelor tale moaște, tânăra desfrânată a venit la mormântul tău, înfiorându-se. Și, dăruindu-ți podoaba ei de mult preț ca mulțumire că i-ai arătat drumul spre Hristos, s-a lepădat de păcatele ei, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Nu avem pocăința desfrânatei, Sfinte Nectarie, și marea patimilor se luptă să ne tragă în adâncuri. Dar avem nădejde în ajutorul tău cel puternic și, rugându-te să ne ridici din căderea în care ne aflăm, îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, primind darul păcătoasei împreună cu lacrimile ei;
Bucură-te, cel ce nu te scârbești a-i ajuta pe păcătoșii care se pocăiesc;
Bucură-te, că îi înveți pe creștini să se împotrivescă desfrâului și patimilor;
Bucură-te, văzând roadele pocăinței noastre;
Bucură-te, cel ce îi îndrumi pe păcătoși spre scaunul spovedaniei;
Bucură-te, tunet care îi trezești pe cei care ascund păcatele, batjocorind Taina Spovedaniei;
Bucură-te, duhovnic sfânt care îi ajuți pe creștini să își găsească păstorii de care au nevoie;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru îndreptarea noastră;
Bucură-te, că ori de câte ori cădem în păcate ne ajuți să ne ridicăm;
Bucură-te, mângâietor al celor care se luptă cu ispitele și se leapădă de mândrie;
Bucură-te, glas al Evangheliei care mustri păcatele pe care lumea le socotește nevinovate;
Bucură-te, apostol al pocăinței tămăduitoare de suflete;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 9-lea:

Urmaș al Sfântului Marcu al Efesului te-ai arătat, apărând credința cea curată de rătăcirile ereticilor, și pentru râvna ta Dumnezeu te-a primit în ceata Cuvântătorilor-de-Dumnezeu, împreună cu care cânti neîncetat: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Apărător râvnitor al predaniilor Sfinților Părinți ai fost, Sfinte Nectarie, spre mâhnirea celor care prețuia mai mult cugetarea omenească decât pe cea insuflată de Dumnezeu. Pentru care te laudăm zicând:

Bucură-te, că ne înveți să unim dreapta-făptuire cu dreapta-cugetare;
Bucură-te, rudenie duhovnicească a Sfântului Marcu, noul apostol din Efes;
Bucură-te, prieten al Sfântului Fotie, înțeleptul patriarh al Constantinopolului;

Bucură-te, vestitor al învățăturilor Sfintei Biserici;
Bucură-te, apărătorule al celor ce iubesc predaniile Sfinților Părinți;
Bucură-te, că, asemenea Sfântului Maxim Grecul, ai răbdat prigoană de la cei de o credință cu tine;
Bucură-te, că, urmând aceluia, ai vădit rătăcirile ereticilor;
Bucură-te, că, fără să te scârbești de cei de alte credințe, te-ai scârbit de minciunile lor;
Bucură-te, pildă pentru ierarhii care apără credința ortodoxă;
Bucură-te, potrivnic al celor care răstălmăcesc adevărul;
Bucură-te, bucurie a celor prizoniți pentru Hristos;
Bucură-te, apostol râvnitor al dreptei credințe;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 10-lea:

Din lucrarea vrăjmașului, pentru păcatele unor credincioși sau chiar ale unor nevrednici slujitori ai altarului unii oameni se smintesc și se îndepărtează de Biserică. Pune-le înaintea chipul viețuirii tale jertfelnice, o, sfinte al lui Dumnezeu, și întorcându-i pe drumul cel bun învață-i să cânte împreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

În focul încercărilor puțină credință avem, sfinte al lui Dumnezeu, și în inimile noastre se cuibăresc ușor îndoiala și deznădejdea. Nu vrem să fim osândiți pentru aceasta de către Dreptul Judecător, Sfinte Nectarie, ci vrem ca prin rugăciunile tale să fim întăriți în credință, în nădejde și în dragoste, pe care dobândindu-le să îți cântăm:

Bucură-te, că mulți oameni citesc sau află despre viața ta minunată;
Bucură-te, că ei te cheamă să le fii ocrotitor;
Bucură-te, că cei slabi se întăresc prin dragostea ta;
Bucură-te, alinare a sufletelor zdrobite de încercări;
Bucură-te, îndepărtând îndoiala din inimile noastre;
Bucură-te, învățându-ne să nu fim tulburați de sminteala pe care o împrăștie diavolul;
Bucură-te, povățuindu-i pe creștini să părăsească păcatul și minciuna;
Bucură-te, balsam pentru inimile rănite de păcat;
Bucură-te, cel ce ne-ai învățat să nu amestecăm lumina cu întunericul;
Bucură-te, că gonești necredința cu care ne ispitesc duhurile necurate;
Bucură-te, mărturie a împărăției cerurilor;
Bucură-te, apostol al virtuții pentru păstori și păstoriți;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 11-lea:

Trupul tău a devenit templu al Duhului Sfânt și moaștele tale au izvorât bună-mireasmă, arătând harul pe care l-ai primit de la Dumnezeu. Și, închinându-se sfintelor tale moaște, credincioșii prind putere în lupta duhovnicească, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

„Eu L-am rugat pe Dumnezeu ca moaștele mele să fie împărțite în întreaga lume”, i-ai spus femeii care se întristase, neștiind pricina pentru care la multă vreme după adormirea ta trupul tău părea să se supună legilor firii. Și din oasele tale a izvorât mir, de a cărui mireasmă s-au minunat credincioșii din toată lumea care s-au învrednicit să primească în bisericile lor câte o părticică din sfintele tale moaște. Pentru care îți cântă:

Bucură-te, că Domnul a vrut ca lumea întreagă să afle despre sfințenia ta;
Bucură-te, că trupul tău a fost biserică vie;
Bucură-te, că inima ta a fost altar al lui Dumnezeu;
Bucură-te, că, atunci când maicile au vrut să îți pună epitrahilul pe sfintele moaște, ți-ai ridicat capul;
Bucură-te, că deși te desfătezi de frumusețile raiului nu te îndepărtezi de cei care te cinstesc;
Bucură-te, că, rugându-se la mormântul tău, maicile au prins aripi duhovnicești;

Bucură-te, că, urmând povețele tale, Cuvioasa stareță Xenia a primit alese daruri duhovnicești;
Bucură-te, că ucenica ta a dobândit harisma vederii cu duhul;
Bucură-te, că, închinându-se la racla ta, Cuviosul Filothei a râvnit a-ți urma pe calea sfințeniei;
Bucură-te, că și după ce ai trecut la Domnul i-ai îndrumat pașii spre intrarea în împărăția cerească;
Bucură-te, văzându-i pe credincioșii care aflând despre viețuirea ta pun început bun mântuirii;
Bucură-te, apostol al sfințirii creștinilor în vremurile din urmă;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 12-lea:

Tămăduind-o de boala ei pe femeia ce purta numele Sfintei Paraschiva, ai muștrătat-o mai apoi că nu s-a grăbit să mărturisească altora ajutorul tău. Și, primind cu smerenie muștrarea ta, ea a scris de îndată cum ai vindecat-o, îndemnându-ne să Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Pentru a nu fi muștrați ca femeia aceea, chiar de nu avem priceperea de a mărturisi minunile tale, nu vom tăcea a le vorbi altora despre ajutorul pe care îl dai celor care se roagă ție. Pentru ca împreună cu noi și ei să te laude cu glas de bucurie, spunând:

Bucură-te, ocrotitorule făcător de minuni;
Bucură-te, ierarh făcător de minuni;
Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, că nu ne săturăm să îți aducem laude;
Bucură-te, floare aleasă a raiului;
Bucură-te, prieten al creștinilor care dau mărturie despre puterea ta;
Bucură-te, învățându-ne să mărturisim minunile tale;
Bucură-te, că nu vrei să ținem lumina sub obroc;
Bucură-te, primind rugăciunile credincioșilor care au nădejde în ajutorul tău;
Bucură-te, că nenumărată mulțime de oameni ți-au mulțumit pentru ajutor;
Bucură-te, muștrătorule al celor nerecunoscători;
Bucură-te, apostol al minunilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nectarie, mare făcătorule de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, Sfinte Nectarie, sprijin al celor care Îl mărturisesc și Îl vor mărturisi pe Hristos prin viața lor, răbdând felurite prigoane din partea văzuților și nevăzuților vrăjmași, ocrotește-i cu puterea ta pe toți creștinii, ușurându-le suferințele și întărindu-i în lupta duhovnicească, pentru ca să Îi cânte împreună cu tine Dumnezeului celui Viu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi iarăși se zice Icosul întâi: *Precum oarecând marele ierarh Nicolae... și Condacul întâi: Veniți, ucenicilor ai lui Hristos... Apoi se zice această*

Rugăciune

O, preasfinte și întru tot lăudate, mare făcătorule de minuni Nectarie, primește această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat scăpând și către sfânt chipul icoanei tale privind, cu lacrimi fierbinți ne rugăm ție: vezi, sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia și ticăloșia noastră. Vezi bubele sufletelor și ale trupurilor noastre. Ne rugăm ție, Sfinte Nectarie, grăbește de ne ajută cu neîncetatele și sfințele tale rugăciuni și ne sprijinește pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre și nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloșii și scârbiții, că știm, sfinte al lui Dumnezeu, că de ai și pățimit grele prigoniri pentru dragostea lui Hristos, dar prin ele ai aflat dar de la Dumnezeu și astăzi viețuiești luminat în Împărăția cea gătită sfinților, fiindcă ne-am încredințat că și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare cine a năzuit la ajutorul tău și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor și nu l-ai

auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătorule, și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cărui om, în dureri aflându-se și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai ușurat suferința?

Minunile și ajutorul tău ne-au făcut și pe noi, ticăloșii și scârbiții, să te chemăm în ajutor. Am auzit că trupul tău a rămas neputrezit, pentru a întări în noi credința în înviere. Am auzit și că, din dragoste pentru poporul credincios, mai apoi L-ai rugat pe Dumnezeu ca binecuvântarea sfintelor tale moaște să se răspândească în toată lumea. Știm, o, alesule ierarh, de mulțimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără-de-arginți arătându-te. Nu cunoaștem nici suferință și nici durere pe care să nu le poți alina. Nu cunoaștem nici o boală căreia tu să nu îi poți aduce tămăduire, dacă tămăduirea este spre mântuirea celor ce se roagă ție. Dar mai mult decât atât, nu numai că ai tămăduit boli despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci și pe mulți bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credință și în răbdare, și să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Și aceștia, fără să primească tămăduirea trupească, au primit tămăduirea sufletească și I-au mulțumit Domnului că prin ghimpele bolii au fost aduși de la iubirea acestei lumi la iubirea celor sfinte, de la calea cea largă a patimilor la calea cea îngustă a mântuirii.

Aceste minuni ale tale, sfinte, ne-au făcut și pe noi a crede că la orice facere de bine ești gata ajutător și grabnic folositor și sprijin minunat. De aceea suntem încredințați că pe tot cel ce aleargă la tine, cerând cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta și noi credem că și acum același ești, sfinte, precum atunci când i-ai ajutat pe cei care au alergat la tine. Credința noastră este slabă, dar fiind scârbiți și în pagubă, alergăm la tine cu credință și cu lacrimi. Îngenunchind, ne rugăm ție, Sfinte Ierarh Nectarie, ca să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri.

Către Acela roagă-te, ca să fim și noi ajutați și miluiți pentru rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăviți, ca să lăudăm și să binecuvântăm și să slăvim întru-tot-lăudatul și preaputernicul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH IOAN MAXIMOVICI,
NOUL FĂCĂTOR DE MINUNI

(2 iulie)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Pline sunt de bucurie inimile credincioșilor care te cinstesc, Sfinte Ioane, aflând despre mulțimea minunilor tale. Biruința a Bisericii a fost viețuirea ta sfântă în vremuri de împușinare a credinței, pentru care îți cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Icosul 1:

După adormirea ta de multe ori te-ai arătat celor neputincioși, sfinte al lui Dumnezeu, pentru a le da ajutor. Și tu însuși ne-ai cerut în chip minunat: „Spuneți lumii că, deși am murit, sunt viu”. Mărturisind minunile tale, mărturisim și credința noastră că părăsind această viață stricăcioasă ai trecut la viața cea cerească, și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, podoabă a Bisericii;
Bucură-te, păzitorule al curăției;
Bucură-te, veselia cea fericită a monahilor;
Bucură-te, dreptarul vredniciilor arhieriești;
Bucură-te, cel ce veghezi asupra familiilor creștine;
Bucură-te, dascăl al copiilor binecredincioși;
Bucură-te, dascăl al părinților care vor să își crească fiii pe căile Domnului;
Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creștinesc;
Bucură-te, rudenie a Sfântului Mitropolit Ioan din Tobolsk;
Bucură-te, locuitor al Ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, cel ne-nu-nu-ai pe noi, rudenie ta cea de jos;
Bucură-te, al Bisericii a toată lumea luminător;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 2-lea:

Ai coborât parcă din vremurile de demult, sfinte ierarhe Ioan, aducând în zilele noastre mireasma vechilor Sinaxare și adevărind că toate cele despre sfinții din vechime sunt cu putință și astăzi celor întăriți în credință. Pentru aceasta Îi cântăm Dumnezeului care te-a proslăvit: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cum oare te vom lăuda, alesule al lui Dumnezeu? Că intrând în ceata sfinților ierarhi, împreună cu aceștia Îl slăvești pe Hristos. Dimpreună cu marii învățători ai înfrânării ne înveți să mergem pe calea nevoițelor și alături de soborul nebunilor pentru Hristos ne povățuiești să defăimăm înțelepciunea acestei lumi. Pentru care mulțimea credincioșilor îți cântă așa:

Bucură-te, icoană vie a virtuții;
Bucură-te, că ne minunăm de nevoițele tale;
Bucură-te, că deși nu ai fost înțeles de apropiații tăi ai fost înțeles de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce nu te-ai supărat pe cei ce râdeau de tine, văzând că mergi desculț;
Bucură-te, că prin acest obicei ai arătat nu prin cuvinte, ci prin fapte că iubești sărăcia;
Bucură-te, că prin tine s-a mai păstrat aspra nevoiță a nebuliei pentru Hristos;
Bucură-te, că te-ai înfrânat de la bunătățile lumii acesteia pentru a primi bunătățile cerești;
Bucură-te, că ai căutat să dobândești haina luminoasă pentru cămara cea cerească;
Bucură-te, apostol al sfințeniei;

Bucură-te, chip al smereniei;
Bucură-te, cel ce aprinzi lumina în sufletele întunecate;
Bucură-te, că slujind cu râvnă Sfânta Liturghie te-ai învrednicit să iei parte la Liturghia cea cerească;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 3-lea:

„În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”, ne-a cerut Mântuitorul, și tu ai gustat din paharul pătimirilor când ai fost adus în fața judecătorului de către tâlharii care ziceau că vor să ferească bunurile bisericești de mâna ta cea răpitoare. Dar tu te-ai rugat pentru îndreptarea lor, și chiar dacă ai avut inima plină de amărăciune nu ai încetat să Îi cânti Domnului: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Necazuri de tot felul ne asupresc în fiecare zi, și uneori suntem îngenuncheați de povara lor. Dar ne mângâiem cugetând că prin ele Dumnezeu ne curățește sufletele, și că prin sfinții Săi ne trimite ajutor pentru a ne ridica din orice cădere. Și, știind aceasta, alergăm la ajutorul tău cântând:

Bucură-te, că așa cum îndepărtați taifunurile din Samar acum îndepărtezi furtuna din sufletele noastre;

Bucură-te, împreună-călătorule cu cei ce călătoresc pe apă, pe uscat și prin aer;
Bucură-te, că îi păzești pe credincioși de răutatea celorlalți;
Bucură-te, ocrotitor al familiilor creștine și al tinerilor care vor să se căsătorească;
Bucură-te, că cei care nu au unde să locuiască au nădejde în mijlocirea ta;
Bucură-te, că îi ajuți pe oameni să își găsească de lucru;
Bucură-te, că porți grijă de familiile celor aflați în nevoie;
Bucură-te, cel ce în timpul vieții îi cercetai pe cei din închisori;
Bucură-te, că și acum te rogi pentru mântuirea lor;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce se roagă ție;
Bucură-te, că ne poți scăpa din orice necaz;
Bucură-te, că ne ferești de moartea năprasnică;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 4-lea:

Pe mulți bolnavi care au cerut ajutorul tău, Sfinte Ioane, i-ai tămăduit de bolile lor. Dar și mai mulți bolnavi au aflat alinare în durerile lor, și ridicându-se prin ajutorul tău din groapa deznădejzii s-au înțelepțit și au dus cu răbdare crucea bolii, și au primit răsplata dumnezeiască, iar acum se bucură de frumusețile raiului, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Alăturându-te sfinților doctori fără de arginți, i-ai vindecat pe bolnavii care pătimeau de boli pe care iscusința doctoricească nu le putea tămădui, și prin vindecarea trupească ei au dobândit și vindecare sufletească, căzând cu zdrobire de inimă la Dumnezeu. Și acum îți cântă împreună cu noi:

Bucură-te, împreună cu sfinții doctori fără de arginți;
Bucură-te, cel ce te rugai vreme îndelungată la căpătâiul bolnavilor;
Bucură-te, că pe mulți i-ai scăpat din primejdia morții;
Bucură-te, că rugându-se în fața icoanei tale cei suferinzi au simțit ușurarea durerilor;
Bucură-te, văzând bucuria bolnavilor pe care i-ai tămăduit;
Bucură-te, doctor ceresc mai iscusit decât doctorii cerești;
Bucură-te, că ai depărtat duhul deznădejzii de la cei covârșiți de durere;
Bucură-te, ridicându-i din patul durerii pe cei ce pătimesc cumplit;
Bucură-te, odihnă a celor cu mintea rătăcită;
Bucură-te, izgonire a duhurilor necurate;
Bucură-te, mângâiere a celor pe care doctorii îi lasă în voia sorții;
Bucură-te, auzindu-i pe credincioșii care propovăduiesc minunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 5-lea:

Când încerca să rostească un cuvânt de învățătură Sfântul ierarh Nectarie din Eghina a fost defăimat oarecând de oamenii nechibzuiți, iar tu în fața poporului venit la slujba Sfintei Liturghii ai fost defăimat de către un cleric nevrednic din Shanghai. Dar ai răbdat defăimarea până la capăt, fără să te tulburi și fără să încerci să îl împiedici să își termine clevetirea. Și ne-ai învățat să Îi strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Din pricina clevetirilor Sfântul Nectarie a fost îndepărtat de pe tronul arhieresc din Pentapole, și tot așa dușmanii lui Hristos au încercat să te îndepărteze și pe tine de pe scaunul ierarhicesc, aducându-te să fii judecat de către cei de alte credințe. Dar Dumnezeu a arătat tuturor că dreptatea era de partea ta, rușinându-i pe prigonitorii tăi. Și pentru biruință îți cântăm:

Bucură-te, că răutatea clericilor nevrednici nu te-a doborât la pământ;
Bucură-te, cel ce te-ai rugat pentru cei care te-au adus la scaunul de judecată;
Bucură-te, cel ce nu vrei pierderea păcătoșilor;
Bucură-te, că Dreptul Judecător a vădit dreptatea ta;
Bucură-te, luptător împotriva duhului deznădejdiei;
Bucură-te, că biruind cursele diavolului ai luat puterea de a-i ajuta pe cei neputincioși;
Bucură-te, că vii în apărarea celor nedreptățiți de judecătorii iubitori de arginți;
Bucură-te, că răstorni socotelile celor vicleni;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru pocăința acestora;
Bucură-te, pavază pentru creștinii prigoniiți pentru credința lor;
Bucură-te, ridicarea grabnică a celor întristați;
Bucură-te, adăpost pe care atacurile diavolești nu îl pot dărâma;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 6-lea:

Ne-ai îndemnat, apărătorule râvnitor al predaniilor dumnezeiești: „Să nu ne credem mai înțelepți decât ierarhii care au rânduit pravilele Bisericii și să nu ne socotim mari cărturari!”. Și împreună cu tine și cu toți cei care păstrează neschimbată învățătura ortodoxă, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Le-ai spus celor care încercau să schimbe dogmele Sfinților Părinți că se aseamănă tâlharului celui de-a stânga care L-a hulit pe Hristos. Te-ai împotrivit învățăturilor înfumurate ale celor care credeau că sunt mai sporiți în dragostea față deeretici decât mărturisitorii care nu pregetau să își jertfească viața pentru a-i câștiga pentru Hristos pe cei căzuți în rătăcire, și cei care prin grija ta au rămas fii credincioși ai Bisericii îți cântă:

Bucură-te, că iubindu-i pe cei de alte credințe nu ai iubit și rătăcirile lor;
Bucură-te, că ne-ai învățat să păstrăm dreapta socoteală;
Bucură-te, îndreptare a celor rătăciți;
Bucură-te, că în multe chipuri îi îndrepti pe necredincioși spre luminarea botezului;
Bucură-te, păstrător al predaniei Sfințelor Sinoade;
Bucură-te, prieten al ierarhilor care cu sabia cuvântului taie neghina eresurilor;
Bucură-te, stavilă pentru cei care trădează Ortodoxia;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile hulitorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, sprijin al soboarelor care nimicesc eresurile;
Bucură-te, dușmanul celor care sub masca evlaviei seamănă dezbinare între drept-credincioși;
Bucură-te, mlădiță a Sfinților Părinți;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 7-lea:

Stând împotriva învățăturilor deșarte ale celor care orbiți de diavol nu văd semnele apropierii lui Antihrist, i-ai povățuit pe creștini să se ferească de cel care va fi înscăunat la Ierusalim ca și conducător al întregii lumi, iar în vremurile de pe urmă să Îi cânte lui Dumnezeu fără teamă: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mare urgie va fi la sfârșitul lumii, Sfinte Ioane, și numai cei întăriți în credință vor rezista ispitei de a se lepăda de Hristos. Dar cu cât mai grele vor fi prigonirile, cu atât mai mare va fi și ajutorul pe care Dumnezeu îl va trimite credincioșilor prin îngerii și sfinții Săi. Și cugetând la lucrarea ta sfântă îți cântăm:

Bucură-te, că și în vremurile de pe urmă vei săvârși minuni;
Bucură-te, stea aleasă a cerului duhovnicesc;
Bucură-te, că laolaltă cu ceilalți sfinți îi vei sprijini tainic pe cei ce vor slăbi în credință;
Bucură-te, că îi vei întări pe cei ce vor pătimi mucenicia;
Bucură-te, cel care prin purtarea crucii nevoinței ai primit darul de a-i mângâia pe cei oropsiți;
Bucură-te, că în vremuri de mari lipsuri îi vei ajuta pe creștini să dobândească cele de trebuință;
Bucură-te, reazem neclintit al celor care îi vor defăima pe Antihrist și pe slujitorii săi;
Bucură-te, muștrătorule al apostatilor;
Bucură-te, cel ce te vei lupta pentru biruința Bisericii;
Bucură-te, împlinitorul al voii Părintelui Ceresc;
Bucură-te, următor al iubirii de oameni a Fiului Său;
Bucură-te, chivot al Duhului de viață dătător;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 8-lea:

În loc să se pregătească de slujbă creștinii s-au dus la un praznic păgânesc, iar tu ai mers pentru puțină vreme între ei, muștrându-i prin prezența ta tăcută care i-a făcut să se rușineze. Și prin asprimea privirii tale i-ai învățat că nu pot sluji la doi domni, lui Dumnezeu și lui Mamona, că nu pot să cugete că după ce păcătuiesc Îi vor cânta lui Dumnezeu cu evlavie: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ne biruie patimile și poftele și vraja acestei lumi ne leagă cu lanțuri grele. Diavolul nu contenește să ne ispitească în fel și chip, pentru a ne îndepărta de calea mântuirii. Dar având nădejde că ne vei acoperi cu purtarea ta de grijă, îți zicem:

Bucură-te, că ne povățuiești să nu luăm parte la praznicele păgânești;
Bucură-te, prooroc care ai muștrat năravurile cele rele ale păstoriților tăi;
Bucură-te, că și acum creștinii își aduc aminte de fapta ta;
Bucură-te, pildă pentru slujitorii altarului;
Bucură-te, luminătorule al păstorilor de suflete;
Bucură-te, a celor pătimași trâmbiță deșteptătoare;
Bucură-te, cel ce însetezi după a noastră mântuire;
Bucură-te, văzându-i pe creștinii care duc o viață bineplăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, că duhurile întunericului se tem de tine;
Bucură-te, cel ce dai tărie celor șovăitori în lupta duhovnicească;
Bucură-te, pedepsitor al călcătorilor de lege;
Bucură-te, tunet ce risipești sfaturile minciunii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 9-lea:

Ai fost aruncat în temniță de prigonitorii credinței creștine pentru că te-ai împotrivit celor care vroiau să necinstească Biserica topind clopotul care îi chema pe oameni la dumnezeieștile slujbe. Și pentru că în locul trădării lui Dumnezeu ai ales crucea pătimirii, îți laudăm curajul cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Mulțime mare de mucenici a rodit Biserica lui Hristos în prigoana din vremea ta, și pentru jertfa lor Dumnezeu a trimis vremuri de liniște, chemându-i la pocăință pe cei care au căzut în apostazie de frica pedepselor puterii lumești. Iar pentru tine Dumnezeu a rânduit mucenicia nesângeroasă a nevoinței, prin care ai urcat pe culmile sfințeniei. Și cei care au fost învățați de tine să îi cinstească pe mucenici îți cântă:

Bucură-te, că nu ai îngăduit ca prin topirea clopotului să fie umilită Biserica;
Bucură-te, cel ce nu te-ai temut de prigonitori;
Bucură-te, că nu te-ai făcut părtaș fărădelegilor lor;
Bucură-te, că ai devenit un clopot viu, chemând oamenii la Hristos;
Bucură-te, că ești pildă pentru cei slabi în credință;
Bucură-te, cel care ai avut tăria mucenicilor;
Bucură-te, că pentru curajul tău ai primit plată de la Domnul;
Bucură-te, că până la sfârșitul vieții ai păstrat râvna ta jertfelnică;
Bucură-te, că în timp ce alții îl defăimau pe țarul mucenic Nicolae al II-lea tu îl cinsteai;
Bucură-te, că acum te bucuri cu el în Împărăția lui Dumnezeu;
Bucură-te, că împreună cu soborul noilor mucenici vă rugați pentru pacea a toată lumea;
Bucură-te, icoană a mărturisitorilor din vechime;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 10-lea:

Prilej de mare desfătare duhovnicească a fost pentru creștini aflarea sfințelor tale moaște, care prin puterea dumnezeiască au rămas neputrezite, și pentru aceasta I-au cântat Celui care te-a covârșit cu binecuvântările Sale: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

De multe ori le-ai cerut creștinilor să se roage pentru cei răposați, și tu însuți te-ai rugat cu frângere de inimă pentru mântuirea celor care au părăsit viața cea degrab trecătoare. Iar pentru rugăciunile tale nu puține suflete au aflat milă de la Dreptul Judecător, iar acum îți cântă împreună cu noi:

Bucură-te, rugător fierbinte pentru odihna celor răposați;
Bucură-te, că ai proorocit vremea trecerii tale la Domnul;
Bucură-te, că ai avut o moarte liniștită când însoțea în pelerinaj icoana din Kursk a Maicii Domnului;
Bucură-te, că ai fost însoțit de Preasfânta Fecioară la tronul Dreptului Judecător;
Bucură-te, că îndată după adormirea ta Vlădica Sava te-a numit făcător de minuni;
Bucură-te, că el a mărturisit poporului că se roagă ție ca unui sfânt;
Bucură-te, că înainte de înmormântarea ta creștinii au fost chemați să se închine la sfințele tale moaște;
Bucură-te, arhieru acoperit de harul Arhierelui Ceresc;
Bucură-te, că trupul tău nu s-a supus stricăciunii;
Bucură-te, că prin neputrezirea trupului tău i-ai rușinat pe potrivnicii dreptei credințe;
Bucură-te, că nenumărate tămăduiri au loc în fața raclei sfințelor tale moaște;
Bucură-te, că săvârșești minuni nu numai în San Francisco, ci și în toate părțile lumii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 11-lea:

Nu știm să mergem pe scara virtuților, nu avem nici puterea și nici priceperea de a ne lupta cu vrăjmașii cei nevăzuți care caută să ne nimicească, dar cădem la ajutorul tău, Sfinte Ioane, slăvitule ierarh, și te rugăm să ne înveți să Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Următor Sfântului Ioan Botezătorul te-ai arătat, învățându-i pe creștini pocăința, învățându-i să se lupte cu patimile care îi aruncă în focul iadului. Să ne ajuți și pe noi, sfințe, să ducem această luptă mântuitoare, ca să îți cântăm cântare de mulțumire:

Bucură-te, că prin tine zorile nădejzii iau locul deznădejzii;

Bucură-te, că îi trezești pe păcătoși spre pocăință;
Bucură-te, că ori de câte ori suntem răniți de săgețile păcatului tu ne îngrijești;
Bucură-te, alăută care ne chemi la scaunul de spovedanie;
Bucură-te, cel ce te rogi ca duhovnicii să le dea creștinilor leacurile potrivite;
Bucură-te, că nu te scârbești de creștinii biruiți de păcat;
Bucură-te, blând doctor care cu grijă tămăduiești bolile sufletelor noastre;
Bucură-te, înger care ne chemi pe calea virtuții;
Bucură-te, că ne ajuți să ne ridicăm din orice cădere;
Bucură-te, că rupi lanțurile păcatului;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru îndreptarea celor căzuți;
Bucură-te, ucenic al Celui care a venit în lume nu pentru cei drepecți, ci pentru cei păcătoși;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 12-lea:

Cine oare va mai spune că Biserica e lipsită de sfinți? Cum oare nu vor înceta cărturarii necredincioși să îi defăimeze pe slujitorii sfântului altar, când vor afla despre viețuirea ta? Să se frângă condeiele cele mincinoase, să tacă gurile cele netrebnice și să nu îi mai ponegrească pe cei care Îi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Te bucuri acum în împărăția cea cerească, unde ai primit plata ostanelilor tale, iubitorule de nevoințe. Iar noi, luând aminte la faptele tale bineplăcute lui Dumnezeu, ne sânguim a-ți aduce laude ca acestea:

Bucură-te, văzând roadele tale cele bogate;
Bucură-te, că ne povățuiești să trăim în rânduială;
Bucură-te, potrivnic al neorânduiei;
Bucură-te, că te-ai rugat ca ucenicii tăi să rămână statornici în credință;
Bucură-te, ajutor al celor care fac canonul primit de la duhovnic;
Bucură-te, cel ce ne ajuți să dobândim cărțile de folos pentru suflet;
Bucură-te, cel ce ne îndemni să sporim în rugăciune;
Bucură-te, văzându-i pe creștini la slujbele Bisericii;
Bucură-te, ocrotitor al pelerinilor evlavioși;
Bucură-te, cel ce ne-ai îndemnat să îi cinștim pe sfinții ortodocși din Apus;
Bucură-te, că ai semănat și în sufletele noastre o picătură din evlavia ta;
Bucură-te, împreună cu soborul tuturor sfinților;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule făcător de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, Sfinte Arhiepiscop Ioan, nou apostol al Americii și dascăl al sfințeniei în vremurile din urmă, primind puțina noastră rugăciune învrednicește-ne pe noi veșnicei împărății, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu dimpreună cu tine și cu toți îngerii și sfinții cântarea: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice iarăși Icosul 1: *După adormirea ta de multe ori...* și Condacul 1: *Grija pentru turma ta...* Apoi se zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, nu întoarce dumnezeiasca Ta față de la noi cei păcătoși, ca să nu vină asupra noastră mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre pe care în toată vremea cu nesocotință le săvârșim. Noi suntem pătimiși, păcătoși și plini de răutate, iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii; nu ne lăsa, Doamne; nu trece rugăciunea noastră, a păcătoșilor, nici nu ne răsplăti după neleguirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câștiga prin sânguința noastră

milostivirea Ta, dăruiește-ne-o nouă Tu, Doamne, pentru rugăciunile Sfântului Arhiepiscop Ioan, făcătorul de minuni din San Francisco.

Trimite-l în ajutorul nostru așa cum l-ai trimis în ajutorul pe care i-a ajutat în chip minunat. La vreme de boală, să ne ușureze durerile prin rugăciunile sale. La vreme de necaz, să ne îmbărbăteze. La vreme de ispită, să ne păzească prin rugăciunile sale.

Pentru rugăciunile lui dăruiește-ne sănătate trupească și sufletească și viață ferită de toată răutatea, ca din adâncul inimilor noastre, cu bucurie să îi aducem laude, și să slăvim preasfânt numele Tău, în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFÂNTULUI MUCENIC IOAN RUSUL

(27 mai)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Veniți, credincioșilor, să-l laudăm pe cel care rob fiind a stăpânit peste patimi! Veniți să-l laudăm pe cel în care S-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi binecuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Icosul 1:

Hrănit-te-ai din tinerețe cu lumina adevărului, o, preaminunatul Ioane, sorbind dulceața învățăturilor dumnezeiești. Ai urmat cuvântul Celui ce a zis: „Cine crede în Mine să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie”, și pentru aceasta noi te laudăm:

Bucură-te, podoabă a Bisericii sobornicești, Mireasa lui Hristos;
Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăție;
Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc trimisă la tainic apostolat;
Bucură-te, moștenitor al înfrânării Cuvioșilor Antonie și Teodosie de la Pecerska;
Bucură-te, că ai crescut într-o familie binecredincioasă;
Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;
Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;
Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu ai răbdat bătăi nenumărate;
Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumusețea ta lăuntrică;
Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinitorilor;
Bucură-te, că deși ți-au ars părul și pielea capului, nu te-ai plecat lor;
Bucură-te, că ai fost vrednic urmaș al cetelor de mucenici și mucenițe,
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 2-lea:

„Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Ca rob ascult poruncile tale, dar în credința mea în Domnul Hristos nu îmi ești tu stăpân. Îmi amintesc pătimirile Sale, și sunt bucuros să primesc și eu cele mai cumplite chinuri, dar de al meu Iisus Hristos nu mă lepăd”, i-ai spus stăpânului turc, cântând în inima ta: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Au părăsit dreapta credință cei care s-au temut de suferință și cei iubitori de desfătări, primind învățăturile rătăcite ale lui Mahomed, dar tu te-ai arătat ca un nou Ilie, neplecându-ți genunchii la dumnezeu străin. Rugându-te să păzești turma lui Hristos de orice înșelare, te cinstim ca pe un părinte al nostru:

Bucură-te, că nu ai cântit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirile tale;
Bucură-te, că ai primit răstignirea vocii tale prin loviturile celor ce te prigoneau;
Bucură-te, cel ce unindu-te cu Hristos, te-ai asemănat Lui;
Bucură-te, că deși ai fost pus să trăiești între animale, ai viețuit îngerește;
Bucură-te, că prin nevoințele tale grajdul se umplea de bună-mireasmă;
Bucură-te, că sfințindu-l prin rugăciune, nu ai primit să te muți din el;
Bucură-te, că te împărtășeai în fiecare săptămână cu Sfintele Taine;
Bucură-te, că ai purtat cu sfială și smerenie numele Botezătorului;

Bucură-te, că ai purtat în minte și în inimă pilda sa jertfelnică;
Bucură-te, că fără tulburare din furtuna încercărilor ai ieșit;
Bucură-te, că prin statornicia în credință ești pildă tuturor;
Bucură-te, candelă care ai ars cu untdelemnul răbdării;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 3-lea:

Nu numai credincioșii au priceput sfințenia viețuirii tale, ci și închinătorii lui Allah, căci prin rugăciune ai trimis stăpânului tău o farfurie cu mâncare, din Procopie până la Mecca, pe care lucru neputând să-l înțeleagă, toți au strigat: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Nimic nu este cu neputință celor ce cred cu tărie că Făcătorul Cerului și al pământului degrabă plinește rugăciunile lor. Chiar de nu am văzut cu ochii trupești, dar cu inima credem că ai făcut și ceea ce părea cu neputință, numai pentru a arăta stăpânului tău și celor dimpreună cu el puterea Domnului tău. Pentru care îți cântăm:

Bucură-te, că nu te-ai îndoit în credința ta, având nădejde neclintită în Dumnezeu;
Bucură-te, că de la Procopie la Mecca ai trimis o farfurie cu mâncare;
Bucură-te, că deși turcii au râs de tine, ai simțit binecuvântare cerească;
Bucură-te, că stăpânul tău întorcându-se acasă a început să te cinstească;
Bucură-te, că până și cei întunecați la minte au priceput sfințenia ta;
Bucură-te, că la înmormântarea ta au venit chiar și musulmani și armeni;
Bucură-te, că din rânduială cerească farfuria aceea este și astăzi semn al minunii săvârșite de tine;
Bucură-te, că după multe veacuri arătându-te femeii la care ajunsese farfuria i-ai cerut să o aducă la biserică;
Bucură-te, că cei care cereau semne și minuni au primit cu prisosință;
Bucură-te, că te-ai asemănat proorocilor din Legea cea veche;
Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirile și izgonești lupii de la turma cea cuvântătoare;
Bucură-te, că pe toți i-ai copleșit prin virtuțile și minunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 4-lea:

Nu a ținut Dumnezeu lumina ascunsă sub obroc, ci a rânduit ca moaștele tale întregi și binemirositoare să fie primite de credincioși ca o pecete a binecuvântării tale. Pentru care și noi, bucurându-ne cu cei care s-au atins de ele, Îi cântăm Celui care dă adevărata viață celor ce cred în El: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Degeaba a încercat vrăjmașul mântuirii, diavolul, să nimicească prin foc moaștele tale, căci trupul tău s-a mișcat în mijlocul flăcărilor ca și cum nu ar fi cunoscut moartea. Turcii care au văzut aceasta s-au înfricoșat și au fugit, lăsând în urmă odoarele bisericești pe care vroiau să le fure, iar creștinii s-au umplut de mirare, cântându-ți:

Bucură-te, nou Ilie prin râvna către cele cerești;
Bucură-te, că la fel cu acela te-ai lăsat mistuit de dragostea sfântă;
Bucură-te, că nu îmbrăcăminte, ci trupul tău ne-ai lăsat nouă ca acoperământ;
Bucură-te, că deasupra mormântului tău a strălucit o lumină cerească;
Bucură-te, că găsind moaștele tale, credincioșii au tresăltat cu duhul;
Bucură-te, că toți cei ce le sărută iau binecuvântare;
Bucură-te, că închinându-se găsesc scăpare din frământările lor;
Bucură-te, că ele sunt mărturie că Domnul pe care L-ai slujit este adevăratul Dumnezeu;
Bucură-te, că El a dat viață moaștelor tale când au fost aruncate în foc;
Bucură-te, că trupul tău s-a mișcat în mijlocul flăcărilor;
Bucură-te, că a rămas nevătămat, arătând sfințenia ta;
Bucură-te, că a fost adus în Evvia, pentru a fi martor al minunilor tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 5-lea:

Cine știe mulțimea minunilor tale? Cine cunoaște câtă mulțime de oameni ai ajutat, spre slava Dumnezeului părinților noștri? Doar o mică parte din lucrările tale aflând noi, Îi mulțumim Celui ce te-a proslăvit între cei iubiți ai Săi și Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Nou doctor fără-de-arginți fiind, urmând Doctorului sufletelor și al trupurilor, nu ai pregetat să sari în ajutorul bolnavilor care te-au chemat cu credință, ci le-ai adus grabnică tămăduire. Iar noi, auzind aceasta, te laudăm așa:

Bucură-te, împreună cu Cosma și Damian, cu Chir și Ioan;
Bucură-te, cu toți doctorii fără-de-plată;
Bucură-te, că nu de la tine, ci de la Domnul ai adus izbăvire din dureri;
Bucură-te, vistierie nesfârșită de tămăduiri;
Bucură-te, că celui paralytic de zece ani i-ai vindecat picioarele;
Bucură-te, că el nu a șovăit a merge la biserica ta ca să îți mulțumească;
Bucură-te, că prin mir ai dat sănătate unei femei bolnave;
Bucură-te, că ai primit laudele celor cinci copii ai ei;
Bucură-te, că ascuți rugăciunile copiilor pentru părinții lor;
Bucură-te, că Atanasia a adus bărbatului ei agheasmă și ulei din candela ta;
Bucură-te, că acestuia, ungându-se cu credință, i s-a tămăduit pieptul;
Bucură-te, alinătorul durerilor celor în suferință;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Un bolnav din Atena a refuzat să primească ajutorul doctorului, temându-se că își va pierde viața, dar tu te-ai arătat în vis nepoatei sale, îndemnând-o să-l trimită la doctor pentru tămăduire. Auzind că nu i se va întâmpla nimic rău și că vei ține chiar tu mâna celui care îl va opera, bolnavul a primit cu încredere sfatul tău și a aflat tămăduirea, pentru care I-a cântat Domnului cu mulțumire: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Vindecând prin harul lui Dumnezeu boli de nevindecat, deși nu ai învățat de la oameni meșteșugul doftoricesc, te-ai arătat mai iscusit decât cei ce și I-au însușit pe acesta prin știință lumească. Iar cei ce cunosc puterea ajutorului tău îți cântă:

Bucură-te, vas de mir neîmpuținat și de sănătate izvorător;
Bucură-te, venind în sprijinul celor neputincioși pe care îi bântuiește deznădejdea;
Bucură-te, cel ce prin suferințele tale ai primit darul de a alina suferințele celor aflați în nevoi;
Bucură-te, că ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei;
Bucură-te, că unui copil i-ai tămăduit picioarele paralizate;
Bucură-te, că mama căreia i-ai vindecat copiii a venit să îți mulțumească;
Bucură-te, cel ce vindeci copiii încercați de boală;
Bucură-te, că părinții lor aleargă la tine cu nădejde;
Bucură-te, că unei bătrâne gârbove i-ai îndreptat spatele;
Bucură-te, că în chip de doctor te-ai arătat unui medic necredincios;
Bucură-te, că vindecându-se de cancer, acesta a crezut în Dumnezeu;
Bucură-te, că ai izbăvit de o veche suferință pe preotul care slujea în biserica ta;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 7-lea:

„Sfinte Ioane, mă urăști?” – te-a întrebat cuprinsă de deznădejde Arhondula, părându-i-se că rugăciunile ei pentru a avea urmași nu au avut nici un folos. Tu însă i-ai apărut nu după multă vreme și i-ai spus că sfinții nu urăsc pe nimeni, și că voia Domnului era ca ea să se bucure de copii abia după doi ani. Iar ea, după ce a văzut împlinirea cuvintelor tale, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

De multe ori am crezut că rugăciunile noastre sunt zadarnice, că pentru păcatele noastre fața Domnului s-a întors de la noi și ne așteaptă pierzania, dar la vremea cuvenită El a plinit toate cererile noastre cele bune. Sfinte Ioane, ajută-ne să simțim în toate zilele vieții noastre ocrotirea cerească, ca să îți putem cânta:

Bucură-te, reazem al celor împovărați de greutatea vieții;
Bucură-te, că auzi suspinurile și ștergi lacrimile oamenilor;
Bucură-te, cel ce nu te-ai mâniat pe Arhondula care a cârtit împotriva ta;
Bucură-te, cel ce i-ai spus că sfinții nu urăsc pe nimeni;
Bucură-te, că deznădejdea care o biruia i-ai schimbat-o în nădejde;
Bucură-te, că la vremea rânduită de Domnul ea s-a învrednicit să aibă copii;
Bucură-te, că pentru răbdarea ei a fost răsplătită nu doar un copil, ci cu mai mulți;
Bucură-te, că ne-ai întărit evlavia față de cei proslăviți de Dumnezeu;
Bucură-te, podoabă cerească care nu cruți osteneala pentru a-i sprijini pe oameni,
Bucură-te, folositorul cel prea cald al credincioșilor care cred minunilor tale;
Bucură-te, că familia ta este Biserica Mântuitorului;
Bucură-te, că celor ce nu fug de greutatea vieții le dai curajul să iasă întăriți din ele;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 8-lea:

Ca o fiară urla Caterina, când era chinuită de diavol, înspăimântându-i pe cei care o vedeau, dar fără să se îndoiască a alergat la ajutorul tău, și apărându-i în vis i-ai vestit izbăvirea. Și noi cădem, sfinte, înaintea ta, rugându-te să îi eliberezi pe toți cei care sunt robiți de îngerii căzuți, ca să Îi cânte împreună cu noi Celui ce a biruit puterile întunericului: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cazi înaintea tronului dumnezeirii, Sfinte Ioane, și mijlocește pentru toți cei care suntem ispitiți de vrăjmașul diavol, ca să primim ajutor în lupta duhovnicească și să dobândim tărie în credință noi, cei ce te lăudăm:

Bucură-te, că ai gonit pe diavolul care o chinuia pe Caterina;
Bucură-te, că după aceasta mulți demonizați au fost aduși la racla ta;
Bucură-te, purtătorule de Duh Sfânt care ai mijlocit tămăduirea lor;
Bucură-te, că prin lacrimi și nevoințe i-ai înfricoșat pe diavoli;
Bucură-te, căderea nelegiuților vrăjmași și ridicarea celor ce se luptă cu aceștia;
Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele;
Bucură-te, că pe cei care suferă de tulburările minții îi izbăvești;
Bucură-te, cel ce având harisma deosebirii vezi lucrarea diavolului;
Bucură-te, că ne povățuiești cum să scăpăm din cursele lui viclene;
Bucură-te, că și în vremurile de pe urmă vei fi călăuză pentru credincioși;
Bucură-te, că împreună cu tot soborul sfinților vei veghea asupra lor,
Bucură-te, cel ce prin suportarea prigonirii ai ajuns pavază pentru creștinii prigonți;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 9-lea:

Precum s-a întors fiul cel risipitor la tatăl său, așa și tânărul Tanasis care după multe răutăți a ajuns să își lovească mama, prin tainica ta mijlocire s-a întors cuprins de pocăință înapoi la dragostea cea firească. La fel i-ai ajutat și pe alți tineri care, părăsind căile pierzaniei, i-au cântat Dumnezeului îndurărilor: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Mulți sunt cei care apucă pe drumuri greșite, iar rudele lor sunt cuprinse de jale. Vino și întoarce-i la slujirea lui Hristos pe cei care au căzut în păcat, fiind prinși în cursele vrăjmașilor și biruiți de patimile ucigătoare de suflet, ca să îți cânte alături de noi:

Bucură-te, rudă duhovnicească a Sfântului Stelian;
Bucură-te, cel ce ocrotitor al tinerilor fiind, te întristezi de căderile lor;
Bucură-te, mângâiere prea-dulce pentru părinții fiilor risipitori;
Bucură-te, că mama lui Tanasis și-a văzut dorința împlinită;
Bucură-te, că văzându-și fiul acasă s-a bucurat împreună cu cetele îngerești;
Bucură-te, că te îngrijești ca cei ce s-au pocăit să nu se întoarcă la cele rele;
Bucură-te, că îi liniștești pe cei care suferă amar pentru căderile celor apropiați lor;
Bucură-te, că dai nădejde în mila Celui ce a venit în lume pentru cei păcătoși;
Bucură-te, că nici o cădere nu poate rămâne fără leac la Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ne înveți să urâm păcatul, fără a-i judeca pe cei care cad în el;
Bucură-te, cel ce ne ajuți să ne vindecăm de slăbiciunile noastre ascunse;
Bucură-te, că ne îndemni să ne rugăm unii pentru alții;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 10-lea:

Deși văduva care fusese lipsită de casă nu ți-a cerut niciodată ajutorul, lacrimile ei au ajuns și la urechile tale, și tu nu ai șovăit să o liniștești, încurajând-o să se ducă la judecată pentru a dobândi ce i se cuvenea. Știind că mijlocirea ta este mai tare decât cerbicia judecătorilor iubitori de arginți, te chemăm și noi în ajutorul celor nedreptățiți care Îi cântă Dreptului Judecător: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Arzătoare fiind dragostea ta pentru oameni, nu numai pe cei care au auzit de numele tău îi ajuți, ci și pe mulți din cei greu încercați de nevoi. Să nu rămână departe de mila ta cei pe care îi poți ajuta, ca văzând puterea ta să îți cânte împreună cu noi:

Bucură-te, că ai ajutat-o pe văduva pe care rudele vroiau să o înșele;
Bucură-te, că ai așezat-o în casa care i-a rămas moștenire;
Bucură-te, că s-au rușinat cei care cugetau vicleșuguri cu nerușinare;
Bucură-te, că ai sărit în ajutorul celei rămase fără ajutor de la oameni;
Bucură-te, că pe mulți alții i-ai izbăvit din cursele vrăjmașilor;
Bucură-te, că trăiești fericirea celor însetați de dreptate;
Bucură-te, prigonitorule al celor ce prigonesc;
Bucură-te, luptător destoinic împotriva înșelătoriei, furțișagului și nedreptății;
Bucură-te, cel care răstorni urzelile judecătorilor nevrednici;
Bucură-te, că ești iscusit judecător și nu te pot înșela cei ce ți se roagă cu fățarnicie;
Bucură-te, balanță a Dreptului Judecător spre care alergăm în necazuri;
Bucură-te, cel care îi îmbraci pe cei săraci și îi hrănești pe cei flămânzi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 11-lea:

De multe ori uităm să îi prăznuim pe cei de care lumea nu a fost vrednică, pe sfinții care au strălucit printr-o viețuire aleasă luminând pământul. Tu, dar, Sfinte Ioane, te bucuri împreună cu ei când cinstim pomenirea voastră și pentru că Domnul v-a rânduit ca apărători ai noștri Îi mulțumim prin cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

„Așa sunt uitați prietenii?”, l-ai întrebat pe bătrânul Nicolae care nu și-a adus aminte că este praznicul tău, iar el auzind blânda ta mustrare a lăsat toate ca să vină să se închine ție și să-ți cânte împreună cu cei care te iubesc ca pe un ocrotitor al lor:

Bucură-te, că îi ajuți pe credincioșii care cinstesc pomenirea ta;
Bucură-te, că prin tine ni s-a arătat că sfinții nu trec cu vederea prăznuirea lor;
Bucură-te, că prin aceasta am fost îndemnați să-i cinstim cu și mai multă evlavie;
Bucură-te, că nu te-ai sfiit să-l mustri fără de răutate pe bătrânul Nicolae;
Bucură-te, că auzindu-te el a venit grabnic la moaștele tale;
Bucură-te, că s-au înălțat către tine rugăciunile sale smerite;

Bucură-te, cel ce aștepti să avem și noi credință curată ca a sa;
Bucură-te, că nu te îndepărtezi nici de cei care nu știu să se roage ție;
Bucură-te, prieten de nădejde al celor ce vor să le fii aproape;
Bucură-te, cel ce nevăzut călătorești alături de ei pe marea vieții;
Bucură-te, că ne chemi să cinstim și noi cum se cuvine pomenirea ta;
Bucură-te, că le dai credincioșilor cele de trebuință pentru a veni la biserica ta;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 12-lea:

Nu te vom uita, sfinte. Nu vom uita mulțimea minunilor tale, prin care a strălucit puterea adevăratului tău Stăpân. Ajută-ne ca până la sfârșitul vieții noastre să rămânem fii credincioși ai Sfintei Biserici, ca să nu încetăm lauda: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Slavă lui Dumnezeu pentru mulțimea de sfinți care au crescut în Biserica Sa, unde a înflorit și Sfântul Ioan Rusul! Nespusă este tresăltarea inimilor noastre când îți aducem cântări de laudă, Sfinte Ioane, făcătorule de minuni:

Bucură-te, icoană zugrăvită de Împăratul Ceresc spre întărirea credincioșilor;
Bucură-te, temei de împăcare al celor biruiți de mânie și răutate;
Bucură-te, bucurie a celor ce află de minunile tale;
Bucură-te, dar dumnezeiesc în viețile noastre greu încercate de felurite necazuri;
Bucură-te, cel ce cu negrăită dulceață îi îndreptezi pe cei nepricepuți;
Bucură-te, dascălul și îndrumătorul nostru pe calea virtuții;
Bucură-te, îndreptătorul celor fără de socoteală;
Bucură-te, totdeauna izbăvitor al celor care te cheamă în primejdii;
Bucură-te, cel ce nu ai cruțat osteneala pentru a face bunătate;
Bucură-te, că ne dai ajutor cu îmbelșugare în toată vremea;
Bucură-te, că ne arăți nouă milele lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ne pregătești să ne bucurăm împreună cu tine în rai;
Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condacul al 13-lea:

O, Sfinte Ioane, vlăstar al Rusiei și făclie a Bisericii lui Hristos, primește acum puțina noastră rugăciune și nu ne lăsa fără răspuns. Deși nu avem credința celor ce au cerut ajutorul tău și l-au primit cu îndestulare, credem că ne poți ajuta și pe noi, ca să slăvim cu mulțumire Numele lui Dumnezeu prin laude și cântări, zicând: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice iarăși Icosul 1: *Hrănit-te-ai din tinerețe...* și Condacul întâi: *Veniți, credincioșilor, să-l laudăm...* După aceea se citește această

Rugăciune

O, Sfinte Ioan Rusul, întru tot lăudate și de minuni făcătorule, primește această umilă rugăciune de la noi, nevrednicii tăi robi, căci către tine ca la un grabnic folositor alergăm noi, chemându-te cu evlavie: vino, sfinte, și vezi rănilor și durerile noastre. Ia aminte la suspinele noastre, că știm, sfinte al lui Dumnezeu, că deși ai pățimit greu pentru dragoste pentru dragostea lui Hristos, dar prin viețuirea ta ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredințat că și după mutarea ta la viața cea veșnică cine a năzuit la ajutorul tău și ți s-a rugat cu credință, nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine s-a rugat ție și nu l-ai auzit?

Minunile și ajutorul tău, sfinte, ne-au făcut și pe noi, păcătoșii, să alergăm la ajutorul tău. Am auzit minunea care ai făcut-o trimițând prin rugăciune o farfurie de mâncare din Procopie până la Mecca. Am aflat de vindecările tale minunate, de mulțimea de bolnavi care au aflat izbăvire din suferințele lor.

Credem că Dumnezeu te-a proslăvit prin minuni fără de număr. Oare pe noi ne vei lăsa fără ajutor? Să nu fim noi lepădați de la dragostea ta, sfinte, chiar dacă viețile noastre sunt pline de fărâdelegi.

Aducându-ne aminte de mijlocirile tale binecuvântate, credem că tu același ești, sfinte, astăzi ca și atunci, și că nimeni din cei ce se roagă ție nu rămâne fără ajutor. Pentru aceea și noi, fiind scârbiți și în pagube, alergăm la tine cu credință și lacrimi, îngenunchind, și ne rugăm ție, Sfinte Ioan Rusul, ca să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea jertfelnică, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile locașuri. Roagă-L să depărteze de la noi dreapta Sa mânie, să apere orașele, satele și toată țara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli și răni aducătoare de moarte, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri și de războiul cel dintre noi.

Mijlocește, Sfinte Ioane, păstoriților noștri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriților, înțelepciune în purtare și învățătură, cucernicie și tărie în ispite; tuturor cărmuitorilor purtare de grijă față de supuși, iar supușilor îndeplinirea cu sârguință a tuturor îndatoririlor lor, ca astfel, în pace și cu cucernicie, să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtășirea bunătăților celor veșnice în Împărăția lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste și închinăciune, împreună cu Tatăl cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFINTEI TEODORA DIN TESALONIC

(3 august)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Crucea necazurilor punând-o pe umerii tăi Hristos, nu te-ai lăsat biruită de deznădejde, ci ai răbdat cu vitejie toate încercările vieții, și astfel ai dobândit cununa sfințeniei, Sfântă Teodora. Iar noi, alergând la tine, nădăjduim că nu ne vei lăsa fără ajutor, și pentru aceasta îți cântăm: Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Icosul 1:

Mama ta, preoteasa Hrisanti, a trecut la Domnul după ce te-a născut, și orfană de mamă fiind ai crescut ocrotită de iubirea maicii duhovnicești primite la botez, care te-a crescut ca pe o mlădiță binecuvântată a Bisericii, nașa ta Teopisti, care te laudă împreună cu noi așa:

Bucură-te, mărgăritar al cinului monahicesc,
Bucură-te, că traiul tău pe pământ a fost îngeresc,
Bucură-te, că numele tău de botez, Agapi, a fost al iubirii dumnezeiești,
Bucură-te, că iubirea către cele sfinte te-ai nevoit să o sporești,
Bucură-te, vlăstar al unei familii sporite în sfințenie,
Bucură-te, a sfințelor cuvioase duhovnicească rudenie,
Bucură-te, că familia voastră a fost o biserică vie,
Bucură-te, că astăzi despre nevoințele voastre în toată lumea se știe,
Bucură-te, că pe Dumnezeu împreună cu fratele tău Ștefan L-ai slăvit,
Bucură-te, că el a luat cununa muceniei, așa cum mult a râvnit,
Bucură-te, că îi ajuți pe copiii și pe tinerii apăsați de nevoi,
Bucură-te, că pentru rugăciunile tale suntem ocrotiți noi,
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 2-lea:

Bătrânul pustnic, duhovnicul tău, te-a binecuvântat să mergi pe calea familiei, spunându-ți că „nunta este o taină și încă o mare taină”, dar te-a și înștiințat proorocește că Dumnezeu nu va trece cu vederea râvna ta de a duce viață călugărească. Și, văzând ascultarea ta, noi Îi cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Mulți creștini arată prin faptele lor că nunta e o cale a leneviei și a înrobirii de cele lumești, tu însă ne-ai mărturisit, asemenea sfinților din veacurile de prigoană, că familia e chemată de Dumnezeu la sfințenie. Cum ai trăit ca un înger în trup, soție și mamă fiind? Căci pentru nevoințele tale îți cântăm:

Bucură-te, că soție fiind ai urmat monahiilor în ascultarea de Dumnezeu;
Bucură-te, că spre plinirea poruncilor te-ai ostenit mereu;
Bucură-te, adevărate a curăției nunții celei legiuite;
Bucură-te, că ai adunat virtute lângă virtute;
Bucură-te, chip al femeii creștine și al sufletului smerit;
Bucură-te, că binecuvântarea cerească din belșug te-a acoperit;
Bucură-te, că soțul ți-a fost de Dumnezeu rânduit;
Bucură-te, că nu după voia voastră, ci după voia cerească ați trăit;
Bucură-te, că, luând drumul pribegiei, în Tesalonic v-ați statornicit;
Bucură-te, că ocrotirea Sfântului Mucenic Dimitrie v-a odihnit;
Bucură-te, pavază a celor care vor să se căsătorească;

Bucură-te, icoană a soțiilor care duc viață creștinească;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 3-lea:

Neștiind cum să își crească copiii în aceste vremuri de împuținare a credinței, la tine aleargă mulțimile de creștini, minunându-se că și fiica ta, Teopisti, a intrat în soborul sfinților, iar acum împreună cu tine Îl slăvește pe Cel ce toate le rânduiește spre mântuirea noastră, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Necunoscând iubirea mamei tale trupești, ai cunoscut însă iubirea nașei tale Teopisti, arătând că legătura dintre copii și nașii lor trebuie să stea sub semnul lui Hristos, și nu sub semnul darurilor degrab trecătoare. Și, simțind în viața ta lucrarea Părintelui Ceresc, ai stăruit în rugăciune pentru ca și fiii tăi să trăiască după voia Sa sfântă, și pentru aceasta te laudăm așa:

Bucură-te, a inimilor înviforate grabnică alinare;
Bucură-te, a părinților credincioși sprijinitoare;
Bucură-te, călăuzitoare a copiilor creștini pe drumul mântuirii;
Bucură-te, îndrumătoare a părinților pe calea rugăciunii;
Bucură-te, aducătoare de liniște în casele dezbinare;
Bucură-te, împăciuitoare a sufletelor tulburate;
Bucură-te, că părinții te cheamă să veghezi asupra caselor lor;
Bucură-te, însoțitoare a fiilor pe scara virtuților;
Bucură-te, al familiilor evlavioase oaspete ceresc;
Bucură-te, rugătoare pentru mântuirea neamului creștinesc;
Bucură-te, că lanțurile patimilor prin rugăciunile tale se rup;
Bucură-te, împreună cu Sfânta Teopisti, fiica ta după trup;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 4-lea:

Durerea pierderii celor doi fii ai tăi și a socrilor care te-au crescut ca pe o fiică bună a lor nu te-a îngenunchat, ci ai răbdat cu inimă tare, și atunci pe fiica ta Teopisti ai închinat-o Domnului prin mâinile Cuvioasei Ecaterina, iar pe soțul tău Ioan l-ai îmbărbătat, ca să Îi cânte împreună cu tine Domnului, Celui ce poartă grijă de toate: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Noi cântim și la cele mai mici valuri care se ridică asupra noastră, tu însă ne ești pildă de răbdare și de credință, căci nu te-ai mâniat pe Dumnezeu și nici nu ai cântit, lăsând deznădejdea să te cuprindă. Iar virtuțile tale strălucesc înaintea noastră ca niște făclii în întuneric, și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, nou Iov acoperit de al răbdării nor;
Bucură-te, învățându-ne să înfruntăm al vieții vifor;
Bucură-te, că, purtând crucea durerilor, Împărăția Cerurilor ai dobândit;
Bucură-te, veselindu-te acum de frumuseți de negrit;
Bucură-te, că putere ai primit pentru că viața lui Hristos ți-ai încredințat;
Bucură-te, că moartea celor doi copii și a socrilor tăi ai răbdat;
Bucură-te, că Domnul ți-a primit nesângeroasa mucenicie;
Bucură-te, că ai fost răsplătită cu netrecătoare bucurie;
Bucură-te, că, femeie fiind cu firea, pe soțul tău l-ai îmbărbătat;
Bucură-te, că prin cuvintele tale și prin pilda ta l-ai ajutat;
Bucură-te, că pentru puține suferințe veșnic te desfătezi;
Bucură-te, că spre urmarea răbdării tale ne îndreptezi;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 5-lea:

Așa cum după moartea mamei tale părintele Antonie, tatăl tău, s-a grăbit să depună voturile monahale înainte de a o înmormânta, tot așa și tu când ai rămas văduvă ți-ai îndreptat pașii spre

mănăstire, căci ai însetat după viața monahală precum însetează cerbul după izvoarele apelor, și L-ai slăvit pe Dumnezeu prin cântarea: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Intrând tu în Mănăstirea Sfântului Arhidiacon Ștefan, Cuvioasa stareță Ana l-a auzit pe sfântul mucenic zicându-i proorocește din icoană: „Rânduiește-o degrabă pe Teodora în obștea noastră, că e darul lui Dumnezeu pentru mănăstire și pentru orașul Tesalonic, după Sfântul Mare Mucenic Dimitrie”. Iar noi, știind că proorocia s-a împlinit, îți zicem cu inimile pline de bucurie unele ca acestea:

Bucură-te, că ai purtat cu cinste a văduviei haină;
Bucură-te, că intrând în mănăstire ți-ai împlinit dorința cea de taină;
Bucură-te, că Sfântul Mucenic Ștefan în mănăstirea sa te-a primit;
Bucură-te, că la tunderea în monahism numele de Teodora ți-a fost rânduit;
Bucură-te, că numele te arată că ești pentru noi dar de la Dumnezeu;
Bucură-te, între cer și pământ minunat curcubeu;
Bucură-te, a Tesalonicului cerească ocrotitoare;
Bucură-te, a celor ce se roagă ție din ispite scăpare;
Bucură-te, limpezire a inimilor care chemarea nu și-o înțeleg;
Bucură-te, sfătuitoare a celor ce calea monahală o aleg;
Bucură-te, că alungi gândurile de nestatornicie ale începătorilor;
Bucură-te, că te rogi pentru luminarea povățuitorilor;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 6-lea:

Ai trecut de la mucenicia nesângeroasă a familiei la mucenicia nesângeroasă a călugăriei, sporindu-ți nevoițele pentru a-i urma pe sfinții din vechime. Nu ți-ai cruțat trupul, pentru a dobândi cununa care nu s-a luat de la tine și pentru a-L lăuda pe Dumnezeu cel Adevărat împreună cu toți îngerii și sfinții, zicând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Ascunzând cu smerenie de oameni faptele tale cele bune, ne ești pildă de smerenie și dascăl al luptei cu patimile. Tu ne arăți că numai lepădându-ne de mândrie putem să Îl primim pe Hristos în inimile noastre, iar noi îți aducem cântări de laudă:

Bucură-te, că puterea lui Dumnezeu te-a umbrit la fiecare pas;
Bucură-te, că neclintită în hotărârea ta de a te nevoi ai rămas;
Bucură-te, că pofta trupului ți-ai stins cu mulțimea nevoițelor;
Bucură-te, slugă răsplătită pentru înmulțirea talanților;
Bucură-te, că trăind după Evanghelie ai fost exemplu credincioșilor;
Bucură-te, că prin nevoițele tale ai predicat monahiilor;
Bucură-te, că prin rugăciune ai devenit stâlp de foc;
Bucură-te, că Dumnezeu n-a ținut lumina ta sub obroc;
Bucură-te, că pentru jertfelnicia ta ai fost chemată să porți jugul stăreției;
Bucură-te, că ai fugit de această cinste pentru a nu pierde cununa smereniei;
Bucură-te, că îi chemi pe pelerini să se închine la moaștele tale sfinte;
Bucură-te, că ești vas ales al Cerescului Părinte;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 7-lea:

Nu numai cu patimile te-ai luptat vitejește, o, Sfântă Teodora, ci și cu mulțimea gândurilor care împrăștie mintea, trăgând-o spre cele de jos și îndepărtând-o de rugăciune, dar ți-ai descoperit cu smerenie gândurile stareței tale, care s-a bucurat de curăția sufletului tău, zicând în cămara inimii: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Departa de taina sfintei spovedanii prea multă vreme stând, ni se împuținează râvna pentru cele duhovnicești și ne lăsăm în voia cugetelor păcătoase. Drept aceea, la tine alergăm, Sfântă Teodora,

cerându-ți să te rogi să avem zdrobire de inimă pentru păcatele noastre și putere să ne spovedim cum se cuvine, ca să îți putem cânta unele ca acestea:

Bucură-te, că le-ai sfătuit pe surorile și maicile din obște mintea să își curățească;
Bucură-te, că stareța Ana v-a dus pe calea cea împărătească;
Bucură-te, că împotriva cugetelor păcătoase ai luptat;
Bucură-te, Cuvioasă, că mintea spre cele înalte ai ridicat;
Bucură-te, că păzindu-ți mintea ai ajuns la curăția simțurilor;
Bucură-te, că pe păcătoși îi îndemni spre mărturisirea păcatelor;
Bucură-te, că din tinerețe ai cunoscut folosul spovedaniei;
Bucură-te, că alergând la duhovnic ai cunoscut și puterea tainei;
Bucură-te, de fiecare dată când un fiu risipitor se întoarce la Părintele său;
Bucură-te, că el scapă atunci din lanțurile duhului celui rău;
Bucură-te, al duhovnicilor sprijin prin rugăciune;
Bucură-te, a ucenicilor înnegurați de ispite mângâiere;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 8-lea:

Văzându-te pregătită pentru aspra nevoiță a tăcerii, Cuvioasa Ana ți-a cerut să nu mai vorbești defel cu fiica ta, pe care o ai adus-o în Mănăstirea Sfântului Ștefan, și amândouă ați dus cu răbdare acest canon vreme de cincisprezece ani, deși ați viețuit în aceeași chilie, dând prilej celorlalte maici să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Degeaba ne înfrânăm de la bucate dacă nu ne înfrânăm limba, căci vorbirea fără măsură și cleveteala alungă plata postirii. Povățuiți fiind de viețuirea ta, încercăm să urmăm ascultării și dreptei tale socotințe, pentru a-ți putea cânta cu sufletele acoperite de harul dumnezeiesc:

Bucură-te, că nu ai cântit când stareța ți-a cerut să nu mai vorbești cu fiica ta;
Bucură-te, că pe cât de grea a fost ascultarea pe atât de mare și cununa;
Bucură-te, că pentru supunerea voastră în smerenie ați sporit;
Bucură-te, că faptele tale mai mult decât cuvintele au vorbit;
Bucură-te, că prin răbdarea ta le-ai învățat pe maici ascultarea;
Bucură-te, că, inima ta de mamă fiind greu încercată, ai ținut tăcerea;
Bucură-te, că ai adunat la luptele tale și această biruință;
Bucură-te, cu toți sfinții și cuvioșii care au ținut a tăcerii nevoiță;
Bucură-te, că, nevorbind între voi, ați vorbit cu Mirele Hristos;
Bucură-te, că, primind apoi dezlegare să vă vorbiți, nu ați vorbit fără folos;
Bucură-te, că lăuntric ați păstrat calea tăcerii, de împrăștiere fugind;
Bucură-te, văzându-i pe creștini după liniștire râvnind;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 9-lea:

Ai ținut încă de la începutul vieții tale poruncile lui Dumnezeu, iar de la intrarea în mănăstire ai urcat mai sus pe scara ascultării. Iar atunci când, neavând binecuvântare, ai mutat salteaua pe care dormeai, ca să nu se ude, stareța te-a trimis să îți petreci noaptea sub cerul liber, iar tu nu te-ai împotrivit, ci I-ai adus lui Dumnezeu lauda: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Neliniștindu-se din pricina grijii pentru tine și neputând să doarmă știind că stătea afară, în frigul cel necruțător și în furtuna care deșerta ploaia peste întreaga mănăstire, sora Harito te-a văzut acoperită de o mantie luminoasă și purtând o cunună strălucitoare, de care minune uimindu-ne îți zicem:

Bucură-te, că ai petrecut noaptea în mijlocul furtunii;
Bucură-te, izbăvindu-i pe cei care trăiesc în întunericul minciunii;
Bucură-te, că pentru lepădarea de sine te-ai învrednicit de daruri cerești;
Bucură-te, că ai ascultat tainice cântări îngerești;

Bucură-te, că, robindu-te lui Hristos, ai dobândit libertatea cea adevărată;
Bucură-te, că, smerindu-te, ai fost de Dumnezeu la loc de cinste înălțată;
Bucură-te, arătându-ne cea mai simplă cale spre desăvârșire;
Bucură-te, trâmbiță a ascultării în fiecare mănăstire;
Bucură-te, că pentru duhovnici te rogi să aibă harul povățuirii;
Bucură-te, că tuturor creștinilor le vorbești despre puterea ascultării;
Bucură-te, rază de soare în inimile de mândrie împietrite;
Bucură-te, bunăvestire a sălășluirii lui Hristos în inimile smerite;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 10-lea:

„Dumnezeul meu, Iisuse Hristoase, ajută-mă și ia de la mine pe dușmanul cel viclean”, te-ai rugat cu zdrobire când diavolul vroia să sădească în pământul inimii tale gânduri de hulă împotriva lui Dumnezeu. Dar tu ai surpat cursele lui, închinându-te cu credință Ziditorului a toată lumea, care te-a acoperit de frig și de ploaie și de lucrarea diavolului, și cântându-I: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Grele pătimiri ai răbdat de la asupritorul diavol, dar grabnic a fost și sprijinul dumnezeiesc, pentru că numele lui Hristos chemând și închinându-te, ispititorul mugind ca o fiară a plecat, lăsând în urmă o duhoare de nedescris, iar stareța ți-a îngăduit să te întorci în mănăstire. Pentru care biruință îți zicem:

Bucură-te, că de mustrarea aspră a stareței tale nu te-ai tulburat;
Bucură-te, că de ispitele drăcești harul te-a acoperit;
Bucură-te, că și pe fiica ta, Sfânta Teopisti, o ai călăuzit;
Bucură-te, că să nu se teamă de puterea îngerilor căzuți o ai sfătuit;
Bucură-te, că pe toți ne îndemni să dobândim curaj duhovnicesc;
Bucură-te, că, rugându-te pentru noi, suntem ocrotiți de soborul îngeresc;
Bucură-te, sfântă care îi tămăduiești pe oamenii îndrăciți;
Bucură-te, fulger care arzi legăturile celor ce sunt de duhuri rele chinuiți;
Bucură-te, că ne ajuți să ne ferim de cursele întunericii;
Bucură-te, ajutor al celor care vor să scape de chinurile iadului;
Bucură-te, luptător neînfricat din oastea purtătoare de stindarde cerești;
Bucură-te, că celor care se roagă ție cele de trebuință le dăruiești;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 11-lea:

Ne temem de moartea năprasnică, Sfântă Teodora, și cerem ajutorul tău, știind că mai dinainte ai spus celor din mănăstirea ta ziua și ceasul în care vei părăsi această lume. Fii pavază a noastră în vremea ispitelor, iar la ceasul despărțirii noastre de viața pământească fii alături de noi, ca să Îi cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu, Care te-a primit în Împărăția Sa: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Cântare cerească răsunând din chilia ta s-a auzit în toată mănăstirea, atunci când sufletul tău a trecut la Mirele Ceresc, iar clopotul bisericii a bătut fără să fie atins de mână omenească, pentru că îngerii prăznuiau trecerea ta la Domnul și îi îndemneau pe toți cei necăjiți să îți cânte:

Bucură-te, că la moartea ta s-a auzit cântare îngerească;
Bucură-te, că bătaia clopotului a chemat poporul să te cinstească;
Bucură-te, că după moarte te-ai schimbat la chip, arătând ca în tinerețe;
Bucură-te, că ai rămas copilă la suflet și la bătrânețe;
Bucură-te, că sufletul ți-a rămas tânăr, deși părul ți-a albit;
Bucură-te, că această minune curăția sufletului tău a adevărit;
Bucură-te, că moartea nu a fost pentru tine decât un nou început;
Bucură-te, că dascăl iscusit cugetarea la moarte ai avut;
Bucură-te, clopot care întreaga viață pentru Dumnezeu ai bătut,;
Bucură-te, stâlpnic care pe stâlpul rugăciunii ai stătut;

Bucură-te, izbăvitoare a celor aflați în chinurile bolii;
Bucură-te, rugătoare pentru cei care se află pe patul morții;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 12-lea:

Bucură-te, sfântă, îți spunem ori de câte ori cugetăm la minunile tale cele de multe feluri, că mirul izvorât cu prisosință din sfințele tale moaște și din icoana ta a preînchipuit mulțimea minunilor tale, pentru care poporul binecredincios te laudă neîncetat și lui Dumnezeu Îi aduce cântarea: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Vrând iconarul Ioan să picteze icoana ta și neștiind cum ai arătat în viața pământească, te-ai arătat lui în vis în chipul unei monahii. Iar el, neștiind pe cine visase, s-a hotărât să picteze trăsăturile acelei maici în icoana ta, iar mai apoi s-a mirat aflând de la cei care te cunoscuseră că ai avut chipul precum cel pictat în icoană, și s-a bucurat, iar noi pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, că iconarul ți-a pictat icoana după ce în vis i te-ai arătat;
Bucură-te, că de asemănarea cu trăsăturile tale toți s-au mirat;
Bucură-te, că mirul izvorât din icoană a fost a sfințeniei tale pecete de netăgăduit;
Bucură-te, că, deși mirul a șters frumusețea icoanei, tămăduirile s-au înmulțit;
Bucură-te, împreună cu Sfânta Teodora, al Alexandriei odor;
Bucură-te, împreună cu Sfântul Teodor Studitul, apărătorul icoanelor;
Bucură-te, cu Marii Mucenici, Sfinții Teodor Tiron și Teodor Stratilat;
Bucură-te, că, auzind despre viețuirea ta, duhovnicește ne-am desfătat;
Bucură-te, că prin nevoințele tale ai devenit liman duhovnicesc;
Bucură-te, că porți de grijă ca o mamă celor ce se nevoiesc;
Bucură-te, că în vremuri de răcire a credinței ești a Bisericii întărire;
Bucură-te, a celor căsătoriți stea și a monahiilor sporire;
Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Condacul al 13-lea:

O, Sfântă Teodora, ocrotitoare a monahiilor și a monahilor, ajutoare a mirenilor, sprijin al preoților și al ierarhilor, primind această puțină rugăciune de la noi, ajută-ne să ne îndreptăm viața prin pocăință, prin nevoință și rugăciune, ca împreună cu tine să Îi aducem Domnului cântarea: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Mama ta, preoteasa Hrisanti, a trecut la Domnul...* și Condacul 1: *Crucea necazurilor punând-o pe umerii tăi Hristos...* Apoi se zice această

Rugăciune:

Sfântă Teodora, izvorătoare de mir și mare făcătoare de minuni, la vreme de necaz la tine alergăm cu zdrobire de inimă, știind că mult i-ai ajutat pe toți cei care ți-au cerut ajutorul cu credință. Cum ai binecuvântat încă din timpul vieții mănăstirea Sfântului Ștefan, așa binecuvântează toate mănăstirile și schiturile ortodoxe, pe toate monahiile și pe toți monahii, pe toți cei începători în viața monahală, ca să rămână statornici pe calea cea îngustă pe care au pornit. Tu, care te-ai folosit de sfințenia duhovnicului tău, ajută-i pe toți preoții să fie păstori pricepuți ai turmelor pe care le păstoresc. Roagă-te, sfântă, pentru toți ierarhii Bisericii lui Hristos, să rămână în dreapta credință și să o mărturisească fără teamă la vreme de prigoană sau rătăcire.

Ai grijă de toate familiile creștine, de toți părinții și de copiii lor. Îndepărtează de la ei toată tulburarea, toată ispita, toată cearta. Vezi șovăiala tinerilor care nu știu unde le e locul, în lume sau în mănăstire, și roagă-te pentru ei, ca să își înțeleagă chemarea și să facă întru toate voia lui Dumnezeu. Așa cum pe fiica ta, Sfânta Teopisti, ai ajutat-o să urce pe scara virtuților, așa ajută-ne și pe noi, că greu e războiul care ne stă înaintea. Povățuiește-ne pe calea smereniei, pe calea rugăciunii și a nevoinței. Alungă de la noi pe necuratul diavol, care vrea să ne facă de rușine, aruncându-ne în tina păcatului.

Fii în fața inimilor noastre ca o icoană vie, Sfântă Teodora, ca ducând noi lupta cea bună să ne învrednicim de raiul cel gătit sfinților și de bucuria Împărăției Cerurilor, pe tine să te lăudăm, iar Dumnezeuului cel în Treime lăudat să Îi aducem slavă și închinăciune în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFINTEI XENIA DE SANKT PETERSBURG

(24 ianuarie)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Ție celei alese, bineplăcutei lui Dumnezeu și nebunei pentru Hristos, sfântă și fericită maică Xenia, care ai ales nevoița răbdării și a relei pătimiri, cântare de laudă îți aducem toți cei ce cinstim sfântă pomenirea ta. Iar tu ne apără de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, ca să strigăm ție: Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Icosul 1:

Vieții îngerești ai râvnit, maică fericită, că după moartea soțului tău ai lepădat frumusețea lumii acesteia și toate cele din ea: pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții, dobândind nebunia cea pentru Hristos. Pentru aceasta auzi acum de la noi aceste smerite laude:

Bucură-te, că te-ai asemănat prin viața ta sfântului Andrei cel nebun pentru Hristos;
Bucură-te, că lepădându-te de numele tău, cu numele celui adormit te-ai numit;
Bucură-te, că nebunia cea pentru Hristos ai început-o luând numele soțului tău, Andrei;
Bucură-te, căci numindu-te cu nume bărbătesc neputința femeiască o ai lepădat;
Bucură-te, că toată avuția ta ai împărțit-o oamenilor buni și săracilor;
Bucură-te, că pentru Hristos ai primit sărăcia cea de bunăvoie;
Bucură-te, că prin nebunia ta ne-ai învățat să lepădăm cugetarea cea deșertă a acestui veac;
Bucură-te, bună mângâietoare a tuturor celor ce aleargă la tine cu credință;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 2-lea:

Văzând străină petrecerea ta, că ai defăimat toată odihna și bogăția lumească, rudeniile tale cele după trup te-au crezut ieșită din minți, dar locuitorii cetății lui Petru, văzând neagonisirea și sărăcia ta cea de bună voie, I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelepciunea cea dată ție de Dumnezeu ai ascuns-o, Sfântă Xenia, sub nebunia cea părută, în deșertăciunea marelui oraș viețuind ca o locuitoare a pustiei și înălțând neîncetate rugăciuni lui Dumnezeu. Iar noi, minunându-ne de această petrecere a ta, îți aducem laude ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ai primit pe umerii tăi greaua cruce a nebuniei pentru Hristos, dată ție de Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce ai ascuns strălucirea harului prin nebunia cea părută;
Bucură-te, că ai dobândit darul înainte-vederii prin înalta ta smerenie și prin nevoița rugăciunii;
Bucură-te, că ai folosit darul tău spre binele și mântuirea celor în suferințe;
Bucură-te, ceea ce ca o mai înainte-văzătoare ai zărit suferințele omenești în necuprinse depărtări;
Bucură-te, ceea ce ai proorocit femeii celei bune despre nașterea fiului ei;
Bucură-te, că pentru acea femeie ai cerut prunc de la Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce i-ai învățat pe toți să alerge la Dumnezeu prin rugăciune;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condac al 3-lea:

Cu puterea cea dăruită ție de sus de la Dumnezeu, bărbătește ai răbdat arșița și gerul cumplit, răstignindu-ți trupul cu patimile și poftele lui. Pentru aceasta, luminată fiind de Duhul Sfânt, neîncetat I-ai strigat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având, o, fericită, cerul ca acoperământ și pământul așternut trupului, ai lepădat plăcerile trupești de dragul împărăției lui Dumnezeu, iar noi, văzând o asemenea minunată viețuire, cu străpungere de inimă strigăm ție:

Bucură-te, că ai dăruit oamenilor locuința ta pământească;
Bucură-te, ceea ce ai căutat și ai primit acoperământul ceresc;
Bucură-te, ceea ce, neavând nimic pe pământ, pe toți îi îmbogățești duhovnicește;
Bucură-te, ceea ce ne înveți răbdarea prin viețuirea ta;
Bucură-te, ceea ce ai arătat oamenilor dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cea împodobită cu roadele evlaviei;
Bucură-te, ceea ce ai arătat lumii răbdarea și nerăutatea;
Bucură-te, caldă noastră mijlocitoare înaintea scaunului Celui Prea Înalt;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 4-lea:

Prin blândețe și nerăutate biruit-ai, fericită maică, viforul vieții lumești ce tulbura cetatea lui Petru și ai dobândit despățimirea de cele stricăcioase. Pentru aceea Îi și cânti acum lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind despre tine că, pătimind pentru Hristos, ai adus mângâiere celor necăjiți, i-ai întărit pe cei neputincioși și i-ai îndrumat pe calea cea dreaptă pe cei rătăciți, oamenii aflați în suferință alergau la tine strigând:

Bucură-te, ceea ce ai iubit cu toată inima calea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai purtat cu bucurie crucea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai răbdat toate ispitele din partea lumii, trupului și diavolului;
Bucură-te, ceea ce ai primit cu îmbelșugare darurile lui Dumnezeu,
Bucură-te, ceea ce ai arătat dragoste pentru aproapele;
Bucură-te, ceea ce i-ai mângâiat pe oamenii aflați în suferință;
Bucură-te, ceea ce ai șters lacrimile celor ce plângeau;
Bucură-te, cea încălzită în chip minunat de harul Sfântului Duh;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 5-lea:

Stea purcezătoare de la Dumnezeu s-a arătat sfințenia ta, fericită Xenia, luminând zarea cetății lui Petru, că oamenilor ce piereau în nebunia păcatului le-ai arătat calea mântuirii, chemându-i pe toți la pocăință, ca să-I aducă lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând cum te nevoiai în rugăciune, răbdând gerul și arșița, oamenii binecinstitori se străduiau să micșoreze patimile tale, aducându-ți îmbrăcăminte și hrană. Dar tu pe toate le împărțeai săracilor, voind a-ți păstra nevoința. Iar noi, minunându-ne de sărăcia ta cea de bună voie, îți spunem unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ai suferit de bună voie arșița și gerul pentru Hristos;
Bucură-te, ceea ce în rugăciune ai petrecut neconținut;
Bucură-te, că ai izbăvit din multe nevoi cetatea lui Petru prin privegherile de toată noaptea;
Bucură-te, ceea ce de multe ori ai întors de la ea mânia lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce nopțile le petreceai pe câmp în rugăciune;
Bucură-te, ceea ce ai gustat dulceața raiului prin sărăcia cea duhovnicească;
Bucură-te, că prin această dulceață de cele lumești te-ai lepădat;
Bucură-te, ceea ce petreceai cu totul în Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 6-lea:

Sfințenia vieții tale, de Dumnezeu fericită, o propovăduiesc bogații și săracii, bătrânii și tinerii, toți cei izbăviți prin tine din felurite boli, nevoi și necazuri. Pentru aceasta și noi, laudându-te, Îi strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucit-a slava nevoilor tale, fericită maică, atunci când aduceai pietre noaptea, în taină, pentru cei ce clădeau biserica cimitirului, ușurând astfel truda celor ce lucrau la ridicarea zidurilor. Cunoscând acestea, și noi păcătoșii, îți grăim:

Bucură-te, ceea ce ne înveți să săvârșim în taină fapte bune;
Bucură-te, ceea ce îi chemi pe toți să se nevoiască pentru dreapta credință;
Bucură-te, ceea ce ajuți celor ce zidesc bisericile lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai iubit sfințenia bisericilor;
Bucură-te, ceea ce ușurezi strădaniile noastre pe calea mântuirii;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, bună mângâietoare a tuturor celor scârbiți;
Bucură-te, cerească ocrotire a cetății lui Petru;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 7-lea:

Voind a izbăvi de suferință pe doctorul care își plângea soția răposată, ai poruncit unei fecioare să alerge la Ohta și aflându-și acolo soțul, să-i aline durerea. Și făcându-se precum ai zis, mai apoi și ei bucurându-se I-au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Minune nouă ai arătat prin rugăciunea ta, fericită maică, atunci când i-ai zis femeii celei binecinstitoare: „Ia bănuțul, are să se stingă”, proorocind prin aceasta despre focul care cuprindea casa ei și despre stingerea lui prin rugăciunile tale, iar noi cunoscând aceasta te laudăm așa:

Bucură-te, ceea ce stingi durerile oamenilor;
Bucură-te, ceea ce ai arătat îndrăznire către Dumnezeu pentru cei aflați în suferință;
Bucură-te, făclie nestinsă, care arzi cu lumină puternică în rugăciune către Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocitoarea noastră în nevoi și în necazuri;
Bucură-te, ceea ce îi scoți din groapa pierzării pe cei stăpâniți de patimi;
Bucură-te, că le ferești pe fecioarele credincioase de căsătoria cu oamenii nevrednici;
Bucură-te, ceea ce îi izbăvești din deznădejde pe cei răniți de defăimări;
Bucură-te, grabnică ajutătoare celor târâți în judecăți nedrepte;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 8-lea:

Ca o străină fără adăpost ai străbătut calea vieții în cetatea de scaun a patriei tale pământești, suferind cu mare răbdare necazurile și defăimările, iar acum, petrecând în Ierusalimul de sus, cu bucurie Îi cânti lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Fost-ai tuturor toate, fericită maică Xenia: celor scârbiți mângâiere, celor neputincioși acoperământ și ocrotire, celor întristați bucurie, celor săraci scăpare, celor bolnavi tămăduire. Pentru aceasta noi toți grăim către tine:

Bucură-te, că locuiești în sălașurile cele de sus;
Bucură-te, că te rogi pentru noi, păcătoșii;
Bucură-te, că ai arătat chipul cel bun al slujirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, acoperitoarea celor înjosiți și prigoniți;
Bucură-te, ceea ce ajuți cu rugăciunile tale poporul dreptmăritor;
Bucură-te, că îi acoperi pe cei asupriți care se roagă ție;
Bucură-te, ceea ce îi înțelepțești pe asupritori;

Bucură-te, ceea ce îi rușinezi pe cei necredincioși și batjocoritori;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 9-lea:

Toate chinurile le-ai suferit, fericită maică: sărăcia trupească, foamea și setea, încă și defăimarea de la oamenii cei nelegiuți, care te socoteau ieșită din minți. Dar tu, rugându-te lui Dumnezeu, totdeauna Îi strigai: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei mult grăitori nu pot pricepe cum ai muștrat prin nebunia ta nebunia lumii acesteia, și prin neputința ta părută i-ai rușinat pe cei puternici și înțelepți, care nu au cunoscut puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Dar noi, cei ce am primit ajutorul tău, îți aducem laude ca acestea:

Bucură-te, purtătoare a dumnezeiescului Duh;
Bucură-te, ceea ce împreună cu apostolul Pavel te lauzi cu neputința ta;
Bucură-te, ceea ce ai muștrat lumea cu păruta ta nebunie;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat, de dragul mântuirii, frumusețea veacului acestuia;
Bucură-te, ceea ce ai iubit din toată inima bunătățile cele cerești;
Bucură-te, ceea ce ne chemi pe calea mântuirii;
Bucură-te, înfricoșătoare muștrătoare a păcatului beției;
Bucură-te, ceea ce ai fost tuturor milostiv doctor fără de arginți;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 10-lea:

Vrând să-ți mântuiești sufletul, ți-ai răstignit patimile și poftele trupului și prin lepădarea neîncetată de sine ți-ai luat pe umerii tăi crucea și I-ai urmat cu toată inima lui Hristos, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid tare și liman neînvințat te-ai arătat celor ce se roagă ție, maică Xenia. Pentru aceasta și pe noi ne apără cu rugăciunile tale de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, ca să strigăm ție:

Bucură-te, ceea ce ne îndemni la osteneală duhovnicească;
Bucură-te, ceea ce ne izbăvești de cursele vrăjmașilor;
Bucură-te, tămâie duhovnicească adusă prinos lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce aduci dumnezeiasca pace în inimile oamenilor;
Bucură-te, ceea ce stingi duhul răutății în inimile celor înverșunați;
Bucură-te, ceea ce dai binecuvântare copiilor celor buni;
Bucură-te, ceea ce dai tămăduire de boli prin tainica ta rugăciune;
Bucură-te, ceea ce ai arătat înțelepciunea lui Dumnezeu lumii celei înrăite;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 11-lea:

Cântare de laudă îți aduc, fericită Xenia, cei izbăviți din nevoi, din necazuri și din toată ispita prin rugăciunile tale și împreună cu tine Îi strigă lui Dumnezeu, bucurându-se: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Lumină strălucitoare s-a arătat viața ta, sfântă maică, luminând oamenilor în întunericul acestei vieți, căci tu i-ai izbăvit din mocirla păcatului pe cei căzuți și spre lumina lui Hristos i-ai povățuit. Pentru aceasta după datorie auzi de la noi:

Bucură-te, ceea ce luminezi poporul dreptslăvitor cu lumina lui Dumnezeu;
Bucură-te, bineplăcută a lui Dumnezeu, care în lume ai arătat virtuți mai presus de lume;
Bucură-te, ceea ce prin multe strădanii ai dobândit mare har;
Bucură-te, că ai strălucit în întunericul păcatului, prin harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce dai mână de ajutor celor ce deznădăjduiesc pe calea mântuirii;
Bucură-te, ceea ce îi întărești în credință pe cei neputincioși;
Bucură-te, ceea ce rușinezi duhurile răutății;

Bucură-te, că i-ai uimit și pe îngeri cu viețuirea ta;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 12-lea:

Har îmbelșugat izvorăști, fericită maică Xenia, tuturor celor ce cinstesc pomenirea ta și aleargă sub acoperământul rugăciunilor tale. Pentru aceasta izvorăște-ne cu îmbelșugare tămăduiri de la Dumnezeu și nouă, care ne rugăm ție, ca să Îi cântăm cu toții: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cinstind, fericită maică, multele tale minuni, te laudăm și cu toată osârdia ție ne rugăm: nu ne lăsa pe noi păcătoșii, în toate întâmplările cele întristătoare, ci roagă-L pe Domnul ca să nu cădem din credința noastră ortodoxă, în care prin tine fiind întăriți, cu bună nădejde să-ți strigăm:

Bucură-te, ceea ce ne înveți să suferim alături de cei necăjiți;
Bucură-te, ceea ce cu toată osârdia ne îngrijești în suferințele noastre;
Bucură-te, ceea ce ne înveți a ne răstigni patimile și poftele trupești;
Bucură-te, mijlocitoarea și acoperitoarea a celor ce cinstesc pomenirea ta;
Bucură-te, că ai străbătut calea cea strâmtă;
Bucură-te, că prin aceasta ai dobândit veșnica mântuire;
Bucură-te, cea care îi veselești pe cei ce aleargă la mormântul tău;
Bucură-te, cea care mijlocești pururea pentru mântuirea poporului celui dreptmăritor;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre!

Condacul al 13-lea:

O, Sfântă maică Xenia, care pentru dragostea Mântuitorului tău în viața ta ai purtat o cruce atât de grea. Primește de la noi, păcătoșii, această rugăciune adusă ție. Îngrădește-ne cu rugăciunile tale de ispitirile duhurilor întunericului și ale tuturor care cugetă rele asupra noastră. Roagă-L pe Atotînduratul Dumnezeu să ne dăruiască putere și virtute, ca fiecare din noi luându-și crucea și urmând lui Hristos să-I cânte în vecii nesfârșiți împreună cu tine: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Vieții îngerești ai râvnit...* și Condacul 1: *Ție celei alese, bineplăcutei lui Dumnezeu...* Apoi se zice această

Rugăciune

O, Sfântă maică Xenia, viețuind sub acoperământul Celui Prea Înalt și întărită fiind de Maica lui Dumnezeu, răbdând foamea și setea, gerul și arșița, defăimările și prigonirile, ai primit de la Dumnezeu darul înainte-vederii și al facerii de minuni, iar acum sălășluiești întru lumina Celui Atotputernic. Sfânta Biserică te preamărește acum ca pe o floare bineînmișmată. Stând înaintea sfintei tale icoane, ne rugăm ție ca uneia ce trăiești viața cea neîmbătrânitoare, dar petreci și împreună cu noi: primește cererile noastre și le du la scaunul Milostivului Părinte Ceresc. Ca ceea ce ai îndrăznire către El, cere pentru cei ce aleargă la tine mântuire veșnică, îmbelșugată binecuvântare pentru faptele și începuturile cele bune, izbăvire din toate nevoile și necazurile. Mijlocește cu rugăciunile tale înaintea Atotînduratului nostru Mântuitor, pentru noi, netrebnicii și păcătoșii. Ajută, Sfântă și fericită maică Xenia, să fie luminați pruncii cu lumina Sfântului Botez și să fie pecetluiți cu pecetea darului Sfântului Duh, băieții și fetele să fie crescuți în credință, cinste și frică de Dumnezeu, dăruiește-le lor reușită la învățătură, tămăduiește-i pe cei neputincioși, trimite dragoste curată și bună-înțelegere celor căsătoriți, învrednicește-i pe monahi de nevoia cea bună și apără-i de defăimări, întărește-i pe păstori întru țaria Duhului Sfânt, păzește poporul și țara aceasta în pace și fără de tulburare, roagă-te pentru cei care în ceasul morții sunt lipsiți de împărțășirea cu Sfintele lui Hristos Taine, că tu ești nădejdea noastră, grabnica noastră ascultătoare, pentru care îți aducem mulțumire și slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Dumnezeul Cel în Treime închinat și minunat întru Sfinții Săi, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

ACATISTUL SFINTEI IULIANA DIN LAZAREVO,
OCROTITOAREA CELOR CĂSĂTORIȚI

(2 ianuarie)

După obișnuitul început se zic
Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Pe Sfânta Iuliana cea milostivă, care prin faptele ei a fost icoană vie a lui Hristos și a mărturisit că familia este o cale de sfințenie, biruind cu iscusință cursele vrăjmașului și ispitele trupești, să o lăudăm, iubitorilor de Dumnezeu, zicând: Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Icosul 1:

Tu ești bucuria noastră, mângâierea și ajutorul nostru, roabă aleasă a lui Hristos, că împreună-călătorești pe marea vieții cu cei ce se roagă ție, izbăvindu-i de vifor și ducându-i la limanul cel liniștit al raiului, și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, mlădiță a Bisericii dreptslăvitoare;
Bucură-te, candelă aprinsă pentru Hristos;
Bucură-te, înger al curăției și al rugăciunii;
Bucură-te, dreptar al viețuirii creștine în familie;
Bucură-te, pildă pentru soțiile credincioase;
Bucură-te, pavăză a mamelor creștine și a copiilor lor;
Bucură-te, veghetoare asupra tinerilor care vor să se căsătorească;
Bucură-te, arătând calea spre mănăstire celor care o caută;
Bucură-te, mână întinsă celor ce vor să se pocăiască;
Bucură-te, ajutoare celor ce pun început bun mântuirii;
Bucură-te, glas al sfințeniei în pustia lumii iubitoare de rătăcire;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 2-lea:

Născându-te într-o familie credincioasă, încă din copilărie sufletul tău a râvnit după frumusețile cerești, ai iubit postul și rugăciunea mai mult decât petrecerea cu cei de o vârstă cu tine și nu te-ai scârbit când erai defăimată pentru nevoințele tale, ci Îi cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Orfană rămânând de la o vârstă fragedă, ai căutat să trăiești ca o vrednică fiică a Maicii Domnului, și la ea ai căutat sprijin și ocrotire. Și, prigonită fiind de rudele care nu înțelegeau asprimea vieții tale, nu te-ai lenevit a duce lupta cea bună. Pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, că, între oameni trăind, ai ales a fi cu mintea la cele cerești;
Bucură-te, că, lipsită fiind de iubirea mamei tale, ai căutat iubirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ocrotitoare a orfanilor și a copiilor lipsiți de dragostea părintească;
Bucură-te, alinare a suferințelor celor apăsați de singurătate;
Bucură-te, că frăgezimea vârstei nu te-a împiedicat să dobândești Duhul cel Sfânt;
Bucură-te, că nu te înduplecai să renunți la nevoințele tale;
Bucură-te, că timpul îl petreceai în lucrări duhovnicești;
Bucură-te, că îți ascundeai virtuțile cu smerenie;
Bucură-te, că prin răbdarea batjocurilor te-ai încununat;
Bucură-te, că nu ai căutat înțelegere la oamenii slabi în credință;
Bucură-te, că nu te-ai deznădăjduit când erai disprețuită pentru viețuirea ta;
Bucură-te, că pe stânca răbdării ai stat și te rogi pentru cei lipsiți de răbdare;

Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 3-lea:

Iubitor de Hristos fiind părintele care te-a cununat cu soțul tău, după predania Sfinților Părinți v-a călăuzit să trăiești în viața de familie, sporind în iubire, în rugăciune și nevoință, ca să cântați împreună cu toți sfinții: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Stavilă ești celor care defaimă căsătoria zicând că este o cale a poftelor și a patimilor, pentru că ai adevărat că nunta este o mare binecuvântare și un mare dar pentru cei care o trăiesc în Hristos și în Biserică, după cuvântul Sfântului Pavel, apostolul neamurilor. Și drept mulțumire îți zicem unele ca acestea:

Bucură-te, că ai arătat că familia e drum spre rai;
Bucură-te, că ai îndepărtat îndoiala de la cei șovăitori;
Bucură-te, adevărate a vieții trăite după Evanghelie;
Bucură-te, următoare a poveștelor Sfântului Apostol Pavel;
Bucură-te, întărire a celor care aleg să se unească în Taina cununiei;
Bucură-te, praznic al inimilor care caută să dobândească sfințenia;
Bucură-te, floare care aduci bunămiereasmă în casele creștinilor;
Bucură-te, sprijin al celor care se împotrivesc duhului acestei lumi;
Bucură-te, mărturisitoare a iubirii prin care familia se întărește;
Bucură-te, că gonești diavolii semănători de dezbinare;
Bucură-te, că izgonești tulburarea și neînțelegerea;
Bucură-te, pace a familiilor credincioase;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 4-lea:

Ai înțeles, Sfântă Iuliana, că dacă prin femeia credincioasă se poate mântui bărbatul necredincios, dacă urmează credinței și faptelor ei de virtute, cu atât mai mult bărbatul credincios poate să se folosească de viețuirea sfântă a soției sale și să îi cânte lui Dumnezeu cu glas de strigare: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ai vrut să îl duci și pe soțul tău Gheorghe la măsura nevoințelor tale, vrând să se vadă și în fapte credința sa. Cu pricepere l-ai sfătuit să ridice pe umerii săi crucea nevoințelor, făcându-te pildă pentru soții credincioși ca să se sprijine unul pe altul în lupta cea duhovnicească, și pentru aceasta auzi de la noi:

Bucură-te, sfeșnic aprins de Dumnezeu în noaptea îndepărtării de credință;
Bucură-te, că pe soțul tău l-ai sfătuit cu multă pricepere;
Bucură-te, că de la tine învață soții să se ajute în războiul duhovnicesc;
Bucură-te, sfātuire cu pricepere și muștrare blândă;
Bucură-te, nădejde a celor biruiți de deznădejde;
Bucură-te, că aduci gândul cel bun în sufletele șovăitoare;
Bucură-te, că de nepriceperea noastră nu te scârbești;
Bucură-te, că ne arăți cum să îi ajutăm pe cei de lângă noi;
Bucură-te, că nu prin vorbe, ci prin fapte ne înveți să îi sfātuim;
Bucură-te, cuvânt bun spus la vremea potrivită;
Bucură-te, tăcere roditoare binecuvântată de Dumnezeu;
Bucură-te, rugătoare pentru toți cei ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 5-lea:

Cu treisprezece copii te-a binecuvântat Dumnezeu, și vie roditoare ai fost, după cuvântul Psalmistului David. Dar greutățile creșterii copiilor nu te-au îndepărtat de lucrarea duhovnicească, ci ți-au fost pricină de înmulțire a virtuților, căci I-ai cântat neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Cum te vom lăuda, mamă cu mulțime de copii și sfântă cu mulțime de fii duhovnicești? Că prin faptele tale i-ai rușinat pe cei care fug de crucea facerii de copii și de cea a creșterii lor în Hristos, și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, laudă a soților care nu își îngroapă talanții;
Bucură-te, urmașă a sfințelor mame din vechime;
Bucură-te, că ai adus pe lume treisprezece copii;
Bucură-te, că nu te-ai deznădăjduit când Domnul i-a luat la El pe unii din ei;
Bucură-te, că ți-ai crescut copiii în dreapta credință;
Bucură-te, că i-ai învățat să trăiască pentru Hristos;
Bucură-te, că nu i-ai hrănit doar trupește, ci și duhovnicește;
Bucură-te, mărturisitoare a virtuții și osândire a păcatului;
Bucură-te, muștrătoare a femeilor care vor să lepede pruncii;
Bucură-te, că îi cerți pe soții care nu vor să facă copii;
Bucură-te, că, aflând despre faptele tale, unii se pocăiesc pentru păcatele lor;
Bucură-te, că mică biserică a fost familia ta;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 6-lea:

Nu ne este lesne să înțelegem cum, purtând grija familiei, ai găsit vreme să te ocupi și de mulțime mare de săraci și de orfani, dar ai arătat prin aceasta că mulțimea treburilor casei nu trebuie să-i oprească pe credincioși să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

În loc să asculte poruncile Evangheliei și să poarte de grijă săracilor, bolnavilor, orfanilor și tuturor necăjiților, mulți creștini se îngrijesc numai de binele lor și al rudelor lor, dobândind bunătățile pământești și pierzând Împărăția Cerurilor, dar tu ai ținut poruncile și ai dobândit raiul cel gătit sfinților. Iar noi, învățându-ne din jertfelnicia ta, îți cântăm:

Bucură-te, că te osteneai lucrând noaptea pentru a-i ajuta pe săraci;
Bucură-te, hrănitoare a celor flămânzi și însetați;
Bucură-te, că prin lucrul mâinilor tale i-ai îmbrăcat pe cei lipsiți;
Bucură-te, că i-ai îngrijit în casa ta pe cei bolnavi;
Bucură-te, că aveai grijă ca morții să fie înmormântați după lege;
Bucură-te, că nici casnicii tăi nu știau milosteniile tale;
Bucură-te, că ai fugit de lauda omenească;
Bucură-te, că ai rânduie milosteniile cu dreaptă socoteală;
Bucură-te, că pentru virtutea ta unii slujitori te ocărau;
Bucură-te, că ai răbdat defăimările lor fără să te mâhnești;
Bucură-te, chemându-ne să luăm de la tine pildă de viețuire;
Bucură-te, că ne îndemni să îți urmăm în milostenie;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 7-lea:

Ridicându-te la rugăciune într-o noapte, vrăjmașul diavol te-a înspăimântat, iar tu, de frică, ai lăsat rugăciunea și te-ai dus să te culci, dar nici în somn ispita nu a încetat, căci ai visat mulțime de diavoli care încercau să te omoare. Dar, rugându-te Maicii Domnului și Sfântului Nicolae, ai primit degrabă ajutor, și pentru aceasta I-ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Sfântul Nicolae ți-a spus în vis: „Fiica mea! Fii tare și puternică și nu te înfricoșa de amenințările diavolilor, căci Hristos mi-a poruncit să te apăr de diavoli și de oamenii cei răi”, iar tu, trezindu-te, l-ai văzut cum ieșea ca un fulger din camera ta, deși ușa era închisă. Te laudăm cu toții, cinstită Iuliana, pentru că ești fiică duhovnicească a sfântului din Mira Lichiei:

Bucură-te, că de ispitele întunericului ne ajuți să ne ferim;
Bucură-te, că celor înfricoșați de diavol le aduci pacea;
Bucură-te, sprijin al preoților care se luptă cu puterile întunericului;
Bucură-te, că îi ajuți să izgonească diavolii care îi chinuie pe oameni;
Bucură-te, că Domnul ți-a dat putere împotriva duhurilor necurate;
Bucură-te, că pe cei robiți de păcate îi îndrepti spre pocăință;
Bucură-te, că pentru rugăciunile tale nevăzutului înșelător îi descoperim cursele;
Bucură-te, că ai arătat că mirenii pot ajunge la măsurile monahilor;
Bucură-te, că, precum ai fost ajutată de Sfântul Nicolae, ne ajuți și tu pe noi;
Bucură-te, că nu numai de diavoli, ci și de oamenii răi te-a apărat sfântul ierarh;
Bucură-te, că, cinstindu-i pe sfinți, ai fost ajutată de ei;
Bucură-te, că acum împreună cu ei Îl slăvești pe Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 8-lea:

Încercând iar diavolii să te înspăimânte, degrabă a venit Sfântul Nicolae și i-a gonit, dar unul din ei a strigat fugind că la bătrânețe vei muri de foame și nu vei mai putea să ajuți pe nimeni după obicei, dar tu nu te-ai înfricoșat, ci l-ai cântat lui Dumnezeu cântarea de biruință: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Mii și mii de creștini au murit din pricina mării foamete îngăduite de Dumnezeu pe pământul rusesc, tu însă te-ai străduit să nu lași nici un sărac să plece neajutorat de la ușa casei tale. Și, știind că nici acum nu îi lași lipsiți de ajutorul tău pe cei necăjiți, îți zicem:

Bucură-te, că în vremuri grele credința nu ți s-a împrușcat;
Bucură-te, că atunci când puțin-credincioșii se tulburau tu ți-ai păstrat pacea;
Bucură-te, că în lume ai trăit ca și cum nu ai fi fost din lume;
Bucură-te, că i-ai îndemnat pe cei de lângă tine să se mulțumească cu ce aveau;
Bucură-te, că rugându-i să nu fure de la alții i-ai învățat să ceară de la Dumnezeu;
Bucură-te, că necazul l-ai înfruntat prin veselie duhovnicească;
Bucură-te, că în necazuri a fost încercată credința ta;
Bucură-te, că ai purtat crucea sărăciei fără să cârtești;
Bucură-te, că răbdând sărăcia nu l-ai hulit pe Dumnezeu;
Bucură-te, că știind greutățile vieții îi ajuți pe cei lipsiți;
Bucură-te, milostivă ajutătoare în ceasul încercării noastre;
Bucură-te, că te rogi să avem cele de trebuință;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 9-lea:

Cum oare să viețuim, ca să Îi fim bineplăcuți lui Dumnezeu? Cine are cu adevărat dreaptă socoteală, rânduind cum trebuie postul și rugăciunea? Știindu-ne micimea, ne rugăm ție, Sfântă Iuliana, să te rogi să fim îndrumați prin părinții noștri duhovnicești, ca lui Dumnezeu, Care te-a întărit, să Îi putem cânta cu toții cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Nu te-ai uitat la neputința firii femeiești, ci ai adăugat nevoință peste nevoință, simțindu-te acoperită de harul lui Hristos. Nefiind maică, ai arătat că mirenii pot lua asupra lor jugul asprelor nevoințe, rușinându-i pe toți cei care spuneau că vremea nevoințelor a trecut, și pentru râvna ta îți zicem:

Bucură-te, că însetai după cuvintele înțelepte ale Sfinților Părinți;
Bucură-te, că nu în puterile tale, ci în Hristos ți-ai pus nădejdea;
Bucură-te, că ai fugit de lenevie și de împrăștierea minții;

Bucură-te, că nu ai lăsat ispita mândriei să îți intre în suflet;
Bucură-te, că ai disprețuit fățarnicia și purtarea fariseică;
Bucură-te, că mult te-ai folosit de sfaturile duhovnicului tău;
Bucură-te, că îi ajuți pe creștini să își găsească duhovnici iscusiți;
Bucură-te, că, ascultându-L pe Dumnezeu, ai fost și tu ascultată de El;
Bucură-te, că nopțile le petreceai în privegheri, bucurându-te în Domnul;
Bucură-te, că, rugăciunea lui Iisus zicând neîncetat, ai curățit camera inimii tale;
Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei din vârtoarea lumii;
Bucură-te, că pe Mirele Hristos L-ai așteptat ca o fecioară înțeleaptă;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 10-lea:

După ce ai adus pe lume treisprezece copii, ai râvnit a-ți înmulți nevoițele și te-a frământat gândul plecării la mănăstire. Dar soțul tău te-a rugat să rămâi alături de el, învoindu-se să trăiți în înfrânare, ca frații. Iar tu, fiind soție ascultătoare și mamă iubitoare de fii, te-ai supus cu smerenie, cântându-I lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Ai arătat că nu disprețuiești nunta, trăind viață leguită cu bărbatul tău, însă ai arătat și că scopul vieții de familie este dobândirea raiului. Iar după ce ți-ai făcut datoria de mamă, născând și crescând mulți copii, ai vrut să urci mai sus pe scara virtuților, și ai trăit lângă soțul tău ca lângă un frate în Hristos. Și pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, că ai vrut să urmezi cuvioșilor părinți și cuvioaselor maici;
Bucură-te, că, fără să depui voturile călugărești, ai trăit ca o maică;
Bucură-te, că, rămânând în aceeași cameră cu soțul tău, ai trăit îngerește;
Bucură-te, că, după moartea acestuia, te-ai pregătit pentru propria moarte;
Bucură-te, că, fără să porți pe tine haina monahală, ai purtat haina nevoițelor;
Bucură-te, că preotul a auzit glasul Maicii Domnului care din icoană te-a lăudat;
Bucură-te, că glasul a mărturisit în chip minunat că Duhul Sfânt sălășluiește în tine;
Bucură-te, că Maica Domnului te-a chemat să te rogi la biserică, nevoindu-te;
Bucură-te, că, deși era foarte frig, i-ai dat ascultare, necruțându-ți ostenele;
Bucură-te, că, sărutând tu icoana Născătoarei de Dumnezeu, în tot satul s-a simțit bunămireasmă;
Bucură-te, că Împărăteasa Cerurilor a cerut să fii cinstită pentru sfințenia ta;
Bucură-te, că, pentru evlavia ta, oamenii L-au slăvit pe Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 11-lea:

Îmbolnăvind-te în ultimele zile ale vieții tale, nu ți-ai împuținat nevoițele, ci ai înmulțit rugăciunile. Și când, slăvindu-L pe Dumnezeu, ai părăsit această lume s-a văzut pe capul tău o coroană de aur și o lumină albă, pentru care toți I-au cântat Domnului într-un glas: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Bucurie mare au avut cei care au aflat moaștele tale nestrucate și de mir izvorătoare, și au dus de îndată la catedrală un vas cu mirul binemirositor, cu care ungându-se bolnavii au primit tămăduire. Vestind și noi binecuvântarea sfințelor tale moaște, îți cântăm așa:

Bucură-te, că la moartea ta s-a arătat pe capul tău o coroană de aur;
Bucură-te, că ai fost încununată de Dumnezeu pentru sfințenia ta;
Bucură-te, că, după moarte, ai cerut să fii înmormântată lângă soțul tău;
Bucură-te, că și prin aceasta ai arătat cinstea familiei;
Bucură-te, adevărind că taina căsătoriei nu se sfârșește în lumea aceasta;

Bucură-te, că îi chemi pe creștini să se pregătească pentru viața cea veșnică;
Bucură-te, că și după moarte L-ai mărturisit cu putere pe Hristos;
Bucură-te, că aflarea sfintele tale moaște a fost pricină de bucurie;
Bucură-te, că mulțimea mirului izvorât a arătat mulțimea minunilor tale;
Bucură-te, că celor care își întinează trupurile prin păcate le vădești rătăcirea;
Bucură-te, că celor care disprețuiesc trupul le arăți greșeala;
Bucură-te, că trupul tău a fost templu al Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 12-lea:

Arătându-te după moarte pretesei Agata, care era bolnavă, i-ai zis: „Mergi la biserică și sărută icoana Sfintei Iuliana”, iar ea, tămăduindu-se, a făcut cunoscută minunea ta, cântându-I lui Dumnezeu cu mulțumire: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Mulțime mare de minuni ai făcut nouă, credincioșilor, și pentru aceasta te rugăm să stai lângă noi în fiecare zi a vieții noastre, apărându-ne în necazuri și ispite, ca să îți cântăm cu inimile pline de bucurie:

Bucură-te, că pe preteasa Agata ai chemat-o să sărute icoana ta;
Bucură-te, că și pe noi ne chemi să te cinstim ca pe o ajutoare a noastră;
Bucură-te, că pe copiii căroră le curgea sânge din mâini și din picioare i-ai vindecat;
Bucură-te, că pe Iosif l-ai izbăvit de moarte când nimeni nu credea că va mai trăi;
Bucură-te, că el a venit pe jos în satul Lazarevo pentru a-ți mulțumi;
Bucură-te, că din ostenele lui ne învățăm și noi să fim mulțumitori;
Bucură-te, că ai stins focul care se aproia de biserică;
Bucură-te, că multe feluri de minuni ai săvârșit prin harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, primind puținele noastre cuvinte de laudă;
Bucură-te, că din Rusia în toată lumea s-a întins lauda ta;
Bucură-te, că moaștele tale au binecuvântat ținuturi îndepărtate;
Bucură-te, minune a lui Dumnezeu pentru întărirea adevăratei credințe;
Bucură-te, Sfântă Iuliana, cunună a familiilor creștine!

Condacul al 13-lea:

O, Sfântă Iuliana din Lazarevo, comoară a Rusiei dreptcredincioase și a întregii Biserici, primește acum această rugăciune care se aduce ție ca mulțumire pentru ajutorul pe care îl dai neamului creștinesc, și întărește-ne ca până la sfârșitul vieții noastre să Îi cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi se zice Icosul 1: *Tu ești bucuria noastră, mângâierea și ajutorul nostru...* și Condacul 1: *Pe Sfânta Iuliana cea milostivă...* Apoi se zice această

Rugăciune:

Sfântă Iuliana din Lazarevo, chivot al milosteniei și reazem al familiilor credincioase, plecând genunchii la rugăciune cădem către tine și te rugăm: vezi necazurile care ne apasă, vezi furtuna care s-a ridicat asupra noastră. Nu ne lăsa, sfântă a lui Dumnezeu. Vino în ajutorul nostru degrabă, așa cum și Sfântul Nicolae a venit în ajutorul tău când erai înconjurată de diavoli. Nu pregeta, sfântă, să arăți puterea pe care ți-a dat-o Dumnezeu pentru mângâierea celor neputincioși.

Vino, Sfântă Iuliana, vino și stai lângă inimile noastre apăsate de durere și de tulburare. Roagă-te să ne întărim credința, să părăsim păcatele și să punem început bun mântuirii. Arată-te păzitoare a curăției și iubirii celor căsătoriți, îndrumătoare a copiilor și a tinerilor. Fii mângâietoare a orfanilor și a celor întristați și grabnică tămăduitoare a celor bolnavi, așa cum ai fost și celor care au primit de la tine ajutor minunat în rugăciunile lor.

Ai grijă de toți creștinii, de copii, de părinții lor, de toți monahii și monahiile, de toți preoții și ierarhii. Roagă-te pentru noi, să nu fim înghițiți de duhul lumii acesteia și să nu lepădăm credința cea dreaptă. Ci să mergem pe calea sfințeniei, pe calea rugăciunii și a virtuților, ca, acoperiți de rugăciunile tale, să Îl slăvim pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită, în vecii vecilor. Amin.

Și se face otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE LA VREME DE NECAZURI

Cântarea 1:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Adeveritu-s-au cuvintele Tale, Mântuitorule, căci ne-ai spus mai înainte despre greutățile prin care vom trece, dar ne-ai și învățat să stăm împotriva lor cu bărbăție: „În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea”. O, sfântă îndrăzneală care dai putere iubitorilor de Hristos și rușinezi lumea iubitoare de plăceri!

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând strigăm către Tine: Scoate din stricăciune viețile noastre, Mult-Milostive!

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Adame, Adame, de ce ai căzut? De ce ai ales neascultarea? Vai nouă, să plângem și să ne tânguim, că suntem următori căderii sale. Degrab să alergăm, fraților, la milostivul Dumnezeu, singurul care poate să ne izbăvească.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Icoană a răbdării zugrăvită de Dumnezeu se descoperă Dreptul Iov celor ce caută în Sfânta Scriptură mărgăritare duhovnicești. Că fiind cel mai slăvit dintre semenii săi, nu a hulit când a pierdut bunătățile ce le avea, ba încă a ajuns să șadă plin de bube pe mormanele de gunoi, ca unul dintre cei loviți de mânia cerească. Și Dumnezeu, văzând credința sa, i-a făcut parte de bogății mai mari decât cele pe care le pierduse prin pizma diavolului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ! Să salte inimile noastre simțind ocrotirea ta, să prindă putere cei slăbiți și cei deznădăjduiți să capete nădejde.

Cântarea a 3-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„Adevărat grăiesc vouă: dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință.” Și iarăși ne-ai zis: „Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.” Unde este credința noastră când ne plângem că nu suntem ascultați? Poate cineva să spună că a cerut cu umilință cele de folos și nu le-a primit? Să nu fie.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Întărește-ne, Doamne, cum i-ai întărit pe sfinții Tăi care s-au aflat în încercări mai grele decât ale noastre. Luminează-ne, sfințește-ne și ne miluiește Tu, Cel ce ai făgăduit că vei fi cu robii Tăi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„Cine cruță toiagul său își urăște copilul, iar cel care îl iubește îl ceartă la vreme”, ne învață Dreptul Solomon, picurând în sufletele noastre razele înțelepciunii. Oare avem priceperea să vedem în încercările prin care trecem dragostea lui Dumnezeu? Căci de nu vom vedea-o pe aceasta, înseamnă că ne îndoim de purtarea Sa de grijă pentru noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

L-a biruit David pe Goliat! Cel slab l-a biruit pe cel tare, pe sângerosul uriaș! Și tot așa fiecare dintre creștinii care au nădejde în Dumnezeu vor birui viforul necazurilor, căci neputințele lor vor fi acoperite de dumnezeiescul har.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Izvorul minunilor tale, Împărăteasă de Dumnezeu Născătoare, curge neîncetat spre bucuria poporului creștinesc; bolnavii se vindecă, morții înviază, cei aflați în primejdii se izbăvesc. Arată-ți și de această dată milele tale, Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim din pricina păcatelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„Voi să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și să nu fiți îngrijorați, căci toate acestea pământii lumii le caută; dar Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de acestea. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate acestea se vor adăuga vouă”. Așa ne-a poruncit Hristos, iar de vom căuta mai întâi cele ale lumii, în care se desfată vremelnic sufletele noastre, atunci Împărăția se va lua de la noi, și ne așteaptă osânda veșnică.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Doamne, Cel ce ai înmulțit pâinile și peștii în pustie, săturând mii de oameni, Care poți să ne dăruiești toate cele de care avem nevoie și de care ai îngăduit să fim lipsiți pentru încercarea credinței noastre, arată și acum milele Tale și plinește toate lipsurile noastre.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Zece leproși au luat vindecare minunată, dar numai unul a știut să aducă mulțumire pentru ea. Peste mulțime de oameni se revarsă binefacerile lui Dumnezeu, dar numai puțini știu să mulțumească pentru ele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Ierarhe Nicolae, păstorule al Mirelor Lichiei, roagă-te Milostivului Dumnezeu ca ori de câte ori ne lipsesc cele de trebuință să le primim prin mijlocirile tale, de care s-au folosit cele trei fete sărace pe care le-ai îndepărtat de păcatul nelegiuitei împreunări.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veacuri întregi creștinii au trecut prin greutăți fără număr, dar ori de câte ori și-au cerut ocrotirea nu au rămas fără răspuns, Maica noastră. Chiar și atunci când nu se vede nici o lumină, când totul pare că s-a năruit, mijlocirea ta dăruiește zidurile potrivnice și dăruiește credincioșilor toate cele de trebuință.

Cântarea a 5-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Greu este cuvântul Tău, Iubitorule de oameni, când spui ucenicilor Tăi: „Veți fi dați și de părinți și de frați și de neamuri și de prieteni, și vor ucide dintre voi, și veți fi urâți de toți, pentru numele Meu. Și păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre”.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Cel ce ai binecuvântat nunta din Cana Galileii, Cel ce binecuvântezi în chip minunat înțelegerea și iubirea frățească dintre oameni, adu pacea Ta în familiile creștine, alungând de la ele toată tulburarea, toată mânia, toată neînțelegerea, ca astfel familiile să fie mici biserici, și nu adunări idolești, cum unelțește nerușinatul diavol.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Mucenicie este să fim prizoniți de unii pe care îi purtăm în inimile noastre, de cei pentru întoarcerea cărora Îți înălțăm fierbinți rugăciuni. Tu, Doamne, l-ai scăpat pe dreptul Iosif de moartea pe care i-o pregătiseră frații lui și mai pe urmă ai rânduit chiar ca aceștia să nu poată trăi fără ajutorul său; noi credem Ție că orice suferință își are roada ei, că nici o rugăciune nu rămâne neauzită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Mucenice Iacob Persul, ai lepădat dreapta-credință și ai jertfit idolilor, dar maica ta și femeia ta și-au stat împotriva și te-au muștrat pentru aceasta. Iar tu, venindu-ți în fire, L-ai mărturisit cu tărie pe Hristos, și pentru aceasta ai suferit dureri de neînchipuit, căci prigonitorii și-au tăiat pe rând toate mădularile. Te rugăm, sfinte al lui Dumnezeu, ai grijă de toți cei pe care iubirea acestei lumi îi ține departe de mântuire și întoarce-i pe calea cea bună pe care tu însuși ai fost întors.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce cu înțelepciune ai mijlocit în chip minunat împăcarea dintre Sfântul Chiril, luminătorul Alexandriei, și Sfântul Ioan Gură de Aur, care ai gonit vrăjmășia și neînțelegerea dintre creștinii care și-au cerut aceasta, care ai adus pacea în familiile ce stăteau să se destrame, adu liniștea cea binecuvântată în viețile noastre, ale celor ce suntem încercați de răutatea oamenilor și a îngerilor căzuți.

Cântarea a 6-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Să luăm aminte la povața Sfântului Pavel, Apostolul neamurilor, care a trecut prin încercări mai grele decât ne putem închipui: „Nu v-a cuprins ispită care să fi fost peste puterea omenească. Dar credincios este Dumnezeu; El nu va îngădui să fiți ispitiți mai mult decât puteți, ci odată cu ispita va aduce și scăparea din ea, ca să puteți răbda”.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Vezi, Doamne, durerea noastră, vezi tulburarea care ne-a cuprins. Dă-ne putere să ne ridicăm degrabă și să lepădăm de la noi duhul întristării și al necredinței. Înmulțește-ne credința, sporește-ne dragostea, dăruiește-ne răbdare și nădejde, ca la trecerea din această viață să putem gusta din bunătățile pe care le-ai pregătit aleșilor Tăi.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„Din nimic nu avem noi mai mult de câștigat decât din suferințe și pătimiri”, mărturisea dumnezeiescul Ioan Gură de Aur împotriva celor care credeau că pot merge pe calea mântuirii fără să cunoască poticnirile. Cum dar vom lepăda noi calea cea strâmtă, când duce la odihna veșnică? Cum vom părăsi lupta, dacă vrem să primim nestrăcioasa cunună?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Precum stăteau coroanele pe capetele împăraților, așa stătea Duhul Sfânt peste Sfântul Alexie, omul lui Dumnezeu. Să înțelegem dar că nici sărăcia, nici foamea și nici setea nu pot fi piedică pentru cei pe care încercările îi arată următorii sfinților; și pe aceștia Domnul îi va răsplăti cu prisosință, așezându-i la loc de cinste în curțile Sale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, izgonește toată mâhnirea, întristarea și toată ispita de la noi, păcătoșii tăi robi, și îndeamnă cugetele noastre spre săvârșirea celor bineplăcute lui Dumnezeu, ca să te mărim cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 7-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„N-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi. N-am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință”, a spus și ne spune cu blândețe Mântuitorul Hristos, așteptând pocăința noastră. Cine poate zice că nu este păcătos? Cine poate crede că nu are nevoie de pocăință? Numai cei mândri, pe care iubirea de sine îi ține departe de Dumnezeu.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Preabunule Doamne, alungă de la noi duhul mândriei, duhul lăcomiei, duhul desfrâului, duhul răutății și duhul deznădejdii, și dăruiește-ne darurile Duhului Sfânt: duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu și duhul buneii-credințe.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Iubitori de plăceri precum locuitorii Sodomei și ai Gomorei sunt astăzi cei care trăiesc departe de Biserică, și noi în loc să vedem păcatele noastre ne mulțumim să credem că suntem mai drepti decât ei, asemănându-ne fariseului din Evanghelie. Dar îndreptățirea noastră nu este și nu poate fi socotită drept pocăință, ci ne este cale a pierzării.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Mare Mucenice Cipriane, care de la slujirea diavolilor ai venit la cunoașterea adevăratului Dumnezeu, cu Sfânta Maria Egipteanca, desfrânata care a devenit înger în trup omenesc, și cu David, care mai înainte a fost tâlhar, rugați-vă pentru noi dimpreună cu toți cei care părăsind păcatul au urcat pe culmile sfințeniei, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate și să trecem în caldă pocăință această viață trecătoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu dragoste i-ai adus pe mulți la pocăință, Maică Sfântă, îndreptându-i să primească prin Taina Spovedaniei dezlegare de păcate și dându-le putere în războiul duhovnicesc. Vezi, dar, greșelile noastre cele multe, și roagă-te înaintea Fiului tău preaslăvit să ne dăruiască iertare de fărădelegile care ne apasă, făcându-ne părtași cetei celor care prin îndelunga răbdare a lui Dumnezeu s-au mântuit.

Cântarea a 8-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Dar neprețuit sunt pentru neamul creștinesc fericirile pomenite în Evanghelie, și în vreme de ispită ne aducem aminte cum ne-ai binevestit: „Feriți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia”. Vom muri, fraților, la vremea rânduită de Dumnezeu, și bine le va fi celor care se vor învrednici de veșnica mângâiere.

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Miluieste-ne, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu! Miluieste-ne, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, după ce ai primit bătăi și batjocuri ca mulțumire pentru dragostea pe care ne-ai arătat-o! Miluieste-ne, Cel ce vei veni să judeci viii și morții, mântuiește-ne!

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Chip al morții sunt necazurile prin care trecem, căci ne îndeamnă să cugetăm la înfricoșătoarea osândă a păcătoșilor. Mai bine ne este nouă a suferi o vreme pe pământ decât a răbda dincolo chinuri fără sfârșit.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să nu zăbovim a cere ajutorul de la cei care au murit lumii acesteia pentru a trăi pentru Hristos! O, Sfinților Apostoli, dimpreună cu ceata Arhiereilor, Cuvioșilor și Dreptilor, cu Sfinții doctori fără de arginți și cu ceilalți Mucenici, cu toți Sfinții știuți și neștiuți, rugați-vă Atotputernicului Dumnezeu să ne lumineze ca să punem început bun mântuirii noastre, lepădând de la noi toată minciuna și păcatul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșit creștinesc dăruiește-ne nouă, Fecioară Precurată, izbăvindu-ne de moartea năprasnică și de celelalte primejdii pe care diavolul vrea să le abată asupra noastră.

Cântarea a 9-a:

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

„Mare bucurie să socotiți, frații mei, când treceți prin diferite ispите”, ne-a spus Sfântul Apostol Iacov, care multe a pățimit pentru numele Tău, arătând și răsplata celor care au răbdat fără să cârtească: „Fericit este bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se va lua cununa vieții pe care Dumnezeu a făgăduit-o celor care Îl iubesc pe El.”

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Slăvindu-Te, Îți mulțumim Ție, Doamne, căci nu treci cu vederea puțina noastră rugăciune, pe care Te rugăm să o primești ca pe cei doi bani ai văduvei. Nu știm să ne rugăm Ție cu zdrobire de inimă, nu știm să ne arătăm mulțumitori pentru toate binefacerile arătate și cu atât mai puțin pentru cele ascunse minții noastre, dar recunoaștem înaintea Ta că suntem neputincioși de nu ne vei întări, slabi de nu ne vei face îndrăzneți. Miluieste-ne, Doamne, că fără mila Ta pierim!

Doamne, fie voia Ta, nu voia noastră!

Să ducem lupta cea bună, ca să auzim și noi glasul cel preadulce: „Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine”.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, dimpreună cu soborul tuturor Sfinților, apărați-ne de tot răul, de toată ispita și necazul, și rugați pe Stăpânul tuturor să ne mântuiască pe noi, cei cuprinși de multe păcate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea apărătoare a celor ce se roagă ție și Maică a nenumăratelor milostiviri arătate neamului omenesc. Ceea ce ești mai sfântă decât toți sfinții și mai grabnică în ajutor decât suntem noi în rugăciune, pe tine ceea ce ești cu adevărat ocrotitoare a creștinilor te mărim.

Apoi se face otpustul.

CANONUL DE RUGĂCIUNE AL BOLNAVULUI

Cântarea 1-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Doamne Iisuse Hristoase, Doctorul iscusit al sufletelor și al trupurilor noastre, arată-mi mie îndurările Tale, alinând durerile mele și dăruind pace și liniște sufletului meu cuprins de tulburare.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Ai tămăduit prin minune dumnezeiască mulțime de bolnavi, că orbii au văzut, surzii au auzit și șchiopii au mers pe picioarele lor. Încă și pe morți i-ai înviat, arătând că nimic nu este cu neputință înaintea atotputerniciei Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților doctori fără-de-arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, rugați-vă pentru mine Dumnezeului Care v-a preamărit, ca să îmi dăruiască sănătate trupească și sufletească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Adunarea celor pe care i-ai tămăduit de boli de nelecuit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, este cheazășie a grijii tale față de toți cei aflați în suferințe. Mijlocește și pentru noi, Curată, să fim izbăviți de toată boala și neputința.

Cântarea a 3-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Grea este crucea răbdării pentru cel obișnuit cu desfătărilor, și foarte greu îi va fi să primească cununa. Dă-mi tărie, Doamne, ca să văd în această boală rânduiala Ta sfântă, și să nu mă simt alungat dinaintea feței Tale.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Nu am fost încercat ca Dreptul Iov, Doamne, și neînsemnate sunt suferințele mele față de cele ale robului Tău. Îți mulțumesc că odată cu încercările acestea mi-ai dat și puterea de a le face față, și că ai trecut cu vederea toate îndoielile mele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Răbdarea Sfinților Mucenici și Mucenițe care, pentru a mărturisi credința cea adevărată, au îndurat chinuri fără seamăn stă înaintea ochilor mei, învățându-mă să primesc durerile bolii fără să cârtesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, păzește-ne pe noi pe toți de tot răul, acoperindu-ne de toată boala și suferința cu Sfântul tău Acoperământ.

Cântarea a 4-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Gândurile de deznădejde dau târcoale sufletului meu, ca niște furi gata de pradă. Cum oare le voi sta împotriva, dacă nu voi primi putere de Sus? Sau cum voi scăpa de ispita singurătății, dacă nu îmi voi îndrepta inima spre Cel ce este pururea de față și niciodată nu Se desparte de robii Săi?

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Frica morții a venit peste mine și mă spăimântează. Dar alerg la ajutorul Tău, Mântuitorule, rugându-Te ca precum l-ai înviat pe Lazăr, așa să înviezi și sufletul meu cel omorât de păcate, dăruindu-mi pacea Ta cea sfântă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nădăjduiesc în grabnica voastră mijlocire, Cuvioșilor Părinți și Cuvioaselor Maici care ați primit de la Iubitorul de oameni Dumnezeu darul tămăduirii a multe feluri de neputințe și ați adus bucurie duhovnicească în casele celor credincioși.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu doar povața Fiului tău de pe cruce te-a făcut Maică a tuturor creștinilor, ci dragostea ta nemărginită și sfântă, care pentru cuvântul Aceluia s-a făcut pavază celor credincioși. O, Maică Preasfântă, învăluiește-ne în iubirea ta binecuvântată, ca să nu ne înecăm în marea vieții acesteia.

Cântarea a 5-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Cea mai mare înțelepciune este cugetarea la moarte, a învățat Marele Vasile, îndemnând creștinii să zăbovească asupra acestui gând dătător de lumină. O, suflete, prea mult te-ai desfățat cu plăcerile acestei vieți trecătoare, și prea puțin ai cugetat la ce va fi după aceea.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Purtând în ea pecetea morții, boala nu poate fi biruită decât prin puterea Celui ce cu moartea pe moarte a călcat, dăruind lumii viață. La picioarele Tale cad, Doamne Iisuse Hristoase, ca la Înfricoșătoarea Judecată să nu mă osândești, ci vindecând sufletul meu bolnav să mă sălășluiești în curțile raiului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Îngere, păzitor al vieții mele, sub ocrotirea aripilor tale întoarce frica mea în nădejde și ajută-mă să simt oblăduirea ta în toate clipele de grea încercare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mulți au simțit ajutorul tău în ceasul morții, Născătoare de Dumnezeu, și nu au fost înghițiți de întuneric, ci au intrat pe poarta Împărăției Cerurilor. Pentru ca să mă învrednicesc și eu, păcătosul, de milele tale cele bogate, mă rog ție, celei ce ești nădejdea celor deznădăjduiți.

Cântarea a 6-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Eu sunt drahma cea pierdută, eu sunt oaia cea rătăcită, Bunule Păstor. Eu sunt fiul cel risipitor care mi-am cheltuit averea sufletească în țara patimilor. Suspină inima mea după dragostea Părintelui Ceresc, se ofilește floarea inimii mele fără apa cea vie.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Iartă-mă, Dumnezeul meu, iartă-mă pentru toate greșelile făcute cu voie sau fără voie, pentru cele cu lucrul, cu cuvântul sau cu gândul. Primește pocăința mea, Doamne, și curățește-mă de toată întinăciunea patimilor care mă apasă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Sfinților care v-ați scârbit de dulceața păcatului și ați alergat la Prea-dulcele Iisus, Care aștepta pocăința voastră, mă rog fierbinte către voi să nu mă lăsați fără ajutor în războiul pe care l-au ridicat împotriva mea necurații diavoli și necuratele patimi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Desfrânată fiind Maria Egipteanca, nu a putut intra în biserică la prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci, căci necurația i s-a făcut zid de netrecut. Dar prin mijlocirea Ta, Născătoare de Dumnezeu, i-a fost adusă mângâiere, și prin nevoință îndelungată a ajuns vas ales al virtuții.

Cântarea a 7-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Prea mult te-ai tăvălit în noroiul patimilor, o, suflete al meu. Prin spovedanie nefățarnică să te curățești, lepădând obiceiurile cele rele, că numai așa vei scăpa de focul cel veșnic.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Nu am haină curată ca să intru în camera Ta, Mântuitorule, dar cred Ție că dacă mă vei face părtaș Sfintelor Tale Taine acestea îmi vor fi luminos veșmânt și semn al milostivirii Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Mare minune este întoarcerea unui suflet pe calea credinței, o, Sfinților făcători-de-minuni, și mare bucurie se face în cer pentru aceasta. Alergând la mijlocirea voastră, nu cer de la voi doar sănătate trupească, ci mai ales sănătate sufletească și sprijin în lupta împotriva patimilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu pregeta să vii în întâmpinarea mea, Preasfântă Stăpână, căci spre tine alerg căutând îndreptare. Întoarce în bine viața mea, ca să fie bineplăcută dumnezeiescului tău Fiu.

Cântarea a 8-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Doamne, trimite-mi doctori iscușiți care să aducă alinare durerilor mele, și ferește-mă de doctorii cei nepricepuți, care nu se îngrijesc de bolnavi așa cum se cuvine.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Văd înșelarea în care se află doctorii închipuiți care amestecă meșteșugul cu vrăjitoria, și nu voi fi părtaș fărădelegilor lor, plătind sănătatea trupului cu prețul morții sufletești.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, dumnezeiești Stăpâni, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile, preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, rugați-vă pentru mine, păcătosul, ca să aflu milă de la Dumnezeu pe Care Îl slăviți neîncetat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stând înaintea icoanei tale, Precurată Maică, îmi aduc aminte de minunile pe care le-ai săvârșit prin sfintele tale icoane și de bucuria celor care prin tine au aflat scăpare din lanțurile durerii, și te chem în ajutorul meu.

Cântarea a 9-a:

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Fie mie după voia Ta, preabunule Doamne, Cel ce toate le rânduiești spre mântuirea noastră și nimic nu este de ajuns spre lauda înțelepciunii Tale. Fie mie după voia Ta, a Celui ce ai primit a Te răstigni ca să ne izbăvești de chinurile cele veșnice.

Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!

Împreună cu lucrătorii din ceasul al unsprezecelea venind la Tine, Te rog primește viața mea în mâinile Tale, îndreptând voia mea cea plecată spre cele lumești, ca să pot pune început bun mântuirii și să trăiesc o viață închinată Ție, Dumnezeului celui Viu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfintelor Puteri Cerești și toți Sfinții, mărturisind eu înaintea voastră slăbiciunile și neputințele care mă asupresc, vă rog să mă ajutați în toate zilele vieții mele, și să mă ridicați ori de câte ori meșteșugirile vrăjmașilor mă vor pleca la pământ.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, pentru rugăciunile preoților și ale tuturor celor ce se roagă pentru mine, păcătosul, revarsă peste mine binecuvântările tale, ca să mă port cu dragoste față de aproapele meu, să-L slăvesc pe Dumnezeu și să-L laud în vecii vecilor. Amin.

Apoi se face otpustul.

CANON DE POCĂINȚĂ A CELUI CĂZUT ÎN DESFRÂNARE

Cântarea 1:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Cred cuvântul Tău, Doamne, că în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de drești, care n-au nevoie de pocăință. Învrednicește-mă, dar, și pe mine, să mă pocăiesc cu adevărat.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Hristoase, Mântuitorul meu, departe de Tine mi-am petrecut viața mea, și multe păcate am săvârșit. Dar negăsindu-mi liniștea și pricepând că numai lângă Tine pot afla odihnă sufletului meu, la Tine alerg, Iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Surd am fost față de cuvintele Tale: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați”. Pentru că în loc să văd căderea în care mă aflam, am ales să mă văd mai bun decât cei care păcătuiseră mai mult decât mine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, că nu treci cu vederea rugăciunile păcătoșilor care te cheamă în ajutor, ci le întinzi grabnic mână de ajutor.

Cântarea a 3-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

„Voia lui Dumnezeu aceasta este, ca să vă feriți de desfrânare”, le-a spus creștinilor Marele Pavel, apostolul neamurilor. Dar eu, întinându-mi haina botezului, m-am tăvălit în noroiul păcatului, care mi-a robit inima.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nu pot, Doamne, să mă ridic prin puterile mele, nu pot birui patimile care mă apasă și cărora le-am dat putere să mă stăpânească.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Libertate am căutat, dar am găsit lanțurile păcatului, și suspin acum după libertatea cea adevărată. Ajută-mă, Doamne, Cel ce ai zdrobit încuietorile iadului și i-ai adus la lumină pe cei din întuneric.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum înțeleg că prin desfrâul meu m-am lepădat de Hristos, Preacurată Fecioară, și greu îmi este să lepăd jugul păcatului. Ajută-mă tu, ocrotitoare a creștinilor, să dobândesc izbăvire din robia patimilor și a diavolului.

Cântarea a 4-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Mult a suferit Adam când a fost alungat din rai pentru neascultarea sa. Iar eu, în loc să merg spre Împărăția Cerurilor, m-am lăsat păcălit de șarpele cel viclean.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

„Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta”, a strigat către Tine Împăratul David după ce a păcătuit cu femeia lui Urie. Și eu zic, împreună cu el, miluieste-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Precum a ieșit Marele Avramie din chilie pentru a o ajuta pe nepoata sa Maria să părăsească locașul de desfrânare în care își trăia zilele, și prin harul cel dumnezeiesc a întors-o la pocăință, tot așa ajutați-mă și pe mine, voi, sfinților care mijlociți pentru ridicarea celor căzuți în desfrânare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maică a milostivirii, cum ai întors-o în chip minunat pe Maria din Egipt, împiedicând-o să intre în biserică înainte de a se lepăda de desfrânarea ei, tot așa întoarce-mă și pe mine la calea cea luminoasă a virtuților.

Cântarea a 5-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Păcatul mi-a moleșit inima, și diavolul îmi dă târcoale, ca să mă depărteze de Dumnezeu și să mă arunce între oamenii care Îl batjocoresc pe El prin faptele și cuvintele lor.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Plină e lumea de răutate și de necredință, și nu văd cum aș putea să trăiesc în mijlocul focului fără să mă ard. Dar, știind că Tu l-ai ținut viu pe Daniil prorocul în groapa cu lei, mă rog Ție să mă izbăvești de lei care se luptă cu mine ca să mă arunce în împărăția morții.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cum l-a biruit David pe Goliat, așa să birui și eu ispitele care mă asupresc, Doamne, mă rog Ție. A Ta să fie biruința, Doamne, Cel ce din iubire ai primit a Te răstigni pentru mântuirea noastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine risipește negura greșelilor noastre? Tu, Fecioară, și pentru aceasta îți aduc laudă și mulțumire, vrând să nu fiu părăsit de tine așa cum eu L-am părăsit pe Hristos.

Cântarea a 6-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Gura mea, mâinile, picioarele și toate mădulele mele să fie spălate prin baia pocăinței. Și chiar de nu am îndeajuns lacrimi care să mă spele, să îmi fie mie baie scaldătoare Sfintei Spovedanii.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nu te sfii să mărturisești toate fărădelegile tale, suflete al meu. Oare nu vrei să primești iertare de la Stăpânul tuturor? Sau vei lăsa rușinea să îți pătrundă în suflet, și vei pieri?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Aud glasul Scripturii care zice: „Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii”. Cu adevărat vreau să fie acesta ceasul întoarcerii mele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mulțime nenumărată de păcătoși au fost îndemnați de tine în chip nevăzut să își mărturisească păcatele, ceea ce ești nădejdea noastră, iar eu, luând aminte la pilda lor, cu hotărâre și zdrobire de inimă vreau să fac și eu aceasta.

Cântarea a 7-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nici un om nu poate da dezlegare de păcate prin puterile sale, dar eu am priceput că preoții sunt lăsați de Tine, Doamne, să facă aceasta cu puterea Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Greu este să găsești un doctor iscusit, dar și mai greu este să găsești un duhovnic care să dea doctoria potrivită pentru bolile cele grele ale sufletului. Bolnav fiind sufletul meu, mă rog Ție să îmi trimiți doctorul potrivit și doctoria cea tămăduitoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Venit-a fiul risipitor spre tatăl său, și acesta i-a ieșit cu drag în întâmpinare. Așa să mă întâmpine și pe mine părintele duhovnic, Mântuitorule, ca să văd în sufletul său icoana grijii Tale pentru noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară preacurată, mângâierea noastră, care știi folosul spovedaniei, acoperă-i cu Sfântul Tău acoperământ pe toți duhovnicii, ca să dea cuvânt de folos cu putere multă, și pe creștini să țină cele primite.

Cântarea a 8-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Tu ești Calea, Adevărul și Viața, Doamne. În mâinile Tale pun sufletul și trupul meu, mintea și inima mea. Primește-le ca pe pușinii bani ai văduvei, Hristoase Dumnezeule, curățind această mică jertfă a mea prin harul Duhului Tău cel sfânt.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Înțelepțește-mă, Cuvântule al lui Dumnezeu, că fără Tine sunt ca praful în fața vântului, și nu pot pricepe meșteșugitele curse ale pierzătorului de suflete. Și dăruiește-mi smerenie ca să văd în tot binele meu lucrarea Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cred, Doamne, ajută necredinței mele, strig către Tine, având nădejde că mă vei ajuta și pe mine ca și pe tatăl care s-a rugat Ție așa, iar copilul său a fost izbăvit de diavol. Ca să aud și eu, precum oarecând cananeianca, preadulcile Tale cuvinte: „Fie ție după cum voiești”.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De multe ori am spus în inima mea că voi pune început bun mântuirii, dar de fiecare dată am fost îngenuncheat de patimile mele. Căzând acum înaintea ta, liman al celor deznădăjduiți, te rog mijlocește pentru mine la Fiul tău, ca să îmi dea tărie să mă ridic.

Cântarea a 9-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Hristos a Înviat! - răsună la prăznuirea Sfintei Tale Învieri glasurile credincioșilor. Încrednicește-mă și pe mine să mă bucur de Învierea Ta, Fiule al lui Dumnezeu, ridicându-mă de la moarte la viață.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește. Oare voi fi și eu pricină de bucurie? Că pricină de sminteală am fost destul pentru aproapele meu, și n-am aflat în mine nici un câștig.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Voi, cetelor îngerești, o, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile, preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, rugați-vă pentru mine, păcătosul și desfrânatul, ca să dobândesc iertare de păcate și să aflu mântuire în ceasul Judecății.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfântă a sfinților, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te cu Sfântul Ioan Botezătorul, dascălul pocăinței și cu toți apostolii, cuvioșii, mucenicii, ierarhii, dimpreună cu ceata sfințelor femei, ca viața mea să cunoască binecuvântarea și nu blestemul, bucuria și nu întristarea, lumina și nu întunericul.

Rugăciunea celui căzut în păcat

Doamne, Dumnezeul meu, nu știu să mă rog Ție, nu știu să cer ajutorul Tău, dar mă rog îndură-Te de mine și vezi căderea mea. Și precum părinții înțeleg cererile pruncilor lor, chiar de aceștia nu știu să le așeze în cuvinte, tot așa Te rog și pe Tine ascultă nu cuvintele buzelor, ci cuvintele inimii mele. Ridică-mă degrabă, Dumnezeule, ca să nu fiu înghițit de păcat. Ridică-mă degrabă, Dumnezeule, Cel ce ești Izvorul a tot binele și a toată virtutea.

Vino în întâmpinarea mea, Dumnezeule, precum tatăl în întâmpinarea fiului risipitor. Eu sunt fiul cel risipitor, Doamne, și vreau să pun început bun mântuirii. Ajută-mă Tu, pentru rugăciunile Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, ale îngerului meu păzitor și ale tuturor sfinților.

Apoi se face otpustul.

CANON DE POCĂINȚĂ A CELUI CE SE AFLĂ ÎN TEMNIȚĂ

Cântarea 1:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Prea mult am păcătuit, Milostive Doamne, prea mult m-am tăvălit în tina păcatului. Dar raza dumnezeieștii Tale milostiviri s-a atins de inima mea, și m-a îndemnat să mă ridic din cădere și să alerg cu inima îndurerată către Tine.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Duhul deznădejdiei ispitește fără încetare sufletul meu, împiedicându-mă să văd calea spre dumnezeiescul liman. Oare cine mă va izbăvi? Oare cine mă va lua de mână? Și cine mă va povățui cu blândețe pe calea mântuirii?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Povara singurătății mă zdrobește, și nu este nimeni care să îmi înțeleagă frământările și durerile. De ce ai ajuns aici, suflete? De ce nu ai știut să fugi de păcat, ca să nu fii nevoit să rabzi osânda aceasta?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu, nu iese rușinat; pentru aceasta te rog să nu treci cu vederea durerile mele, ci ca o grabnic ocrotitoare să îmi vii în ajutor.

Cântarea a 3-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Marele Pavel zicea că nici o suferință nu îl poate despărți de Tine. Eu nu găsesc în mine atâta credință, dar cred Ție că nu vei îngădui să trec prin încercări pe care să nu le pot duce.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Păcatul este viu în inima mea, și am obosit să mă lupt cu cugetele păcătoase. Dar de fiecare dată când simt adierea harului Tău, știu că nu sunt singur în războiul pe care îl port. Îți mulțumesc, Iubitorule de oameni, că nu Te-ai scârbit de păcatele mele și că nu m-ai lepădat de la fața Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Înainte de a părăsi această temniță, Te rog să mă ajuți să părăsesc gândurile cele rele și obiceiurile cele păcătoase. Care mi-ar fi folosul dacă aş pleca de aici pentru a mă întoarce la răutățile de dinainte? Ce aş câștiga dacă aş mări povara păcatelor mele?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Celor neputincioși acoperământ fiind, Preacurată, ție mă rog: grăbește de mijlocește înaintea Stăpânului să mă învrednicească de mila Sa.

Cântarea a 4-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nu știu să mă rog Ție, Doamne, nu știu să cad înaintea Ta. Și cine oare m-ar putea învăța să fiu al Tău, așa cum păcatul m-a învățat să fiu al diavolului? Cine, dacă nu Tu, punând în inima mea duhul pocăinței și al îndreptării?

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Ajută-mă, Doamne, ajută-mă... E tot ce poate spune sufletul meu. Și chiar dacă rugăciunea mea este lipsită de putere, nădăjduiesc că o vei auzi, pentru că mare este iubirea Ta de oameni. Ajută-mă, Doamne, ajută-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Mândria și iubirea de sine m-au asuprit ca niște tirani, făcându-mă surd față de cuvintele Bisericii Tale. Am căutat voia mea și am căzut în prăpastie, am căzut între tâlharii cei nevăzuți. Vino, Doamne, precum bunul samarinean, și oblojește rănilor mele cele fără de număr ale sufletului meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întristat fiind și lipsit de cei apropiați sufletului meu, îndrăznesc să te rog să îmi fii povățuitoare pe calea mântuirii. O, întoarce tristețea mea în bucurie! Preasfântă Fecioară, întoarce tulburarea mea în liniște.

Cântarea a 5-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Tâlhar sunt și tâlhar aș fi rămas până la sfârșitul vieții, dacă nu ai fi binevoit să bați la ușa inimii mele. Intră, Dumnezeule, intră Împărate al slavei. Și cum nu Te-ai scârbit de ieslea Viflaimului, așa nu Te scârbi nici de ieslea sufletului meu, care Te așteaptă ca pe ultima scăpare.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nu îmi este de nici un folos să măsoz mulțimea păcatelor altora, și să mă văd mai curat decât alți hoți, ucigași sau păcătoși care se desfată acum de plăcerile trupești. Ci voi vedea numai noianul fărădelegilor mele, păstrând în sufletul meu nădejdea că prin căința mea voi primi iertarea lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Mulți au intrat în temniță pentru a fi pedepsiți pentru păcatele lor, dar au ieșit mai răi și mai păcătoși decât au intrat. Ar fi trebuit să le fie loc de ispășire, dar au nimerit între dascălii fărădelegii, cărora le-au urmat în răutate. Să nu fiu părtaș acestei căderi, Doamne, ci să fiu păzit prin harul Tău și prin mila Ta !

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, sufletul meu cel împilat cu necurăția, ca întorcându-mă precum fiul cel risipitor să primesc iertarea Părintelui Ceresc.

Cântarea a 6-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Oare voi ști să duc această grea cruce a suferinței? Oare voi ști să culeg roadele răbdării? Mi-e teamă, Doamne, ca nu cumva din pricina nepriceperii mele durerea mea să nu rămână fără folos.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

De mă voi îndulci în mintea mea cu amintirea dezmierdărilor lumești, de voi primi gândurile spurcate care încearcă să gonească cugetarea la cele sfinte, cum se va mai curăța sufletul meu?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prea mult m-am afundat în fărădelegi, prea mult am trăit ca un necredincios. Destul îți este, suflete al meu. Până când vei mai bea din paharul pe care ți-l întind puterile întunericului?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasă a neamului creștinesc, în pustie ai ajutat-o pe Sfânta Maria Egipteanca să rabde arșița soarelui și ispitele diavolești. Așa ajută-mă și pe mine în ceasul acesta, înțeleptindu-mă și întărindu-mă în răbdare.

Cântarea a 7-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Vreau să pun început bun mântuirii. Vreau să mă căiesc de păcatele mele. Luminează, Doamne, mintea mea cea întunecată, ca prin spovedanie să primesc iertare de păcate, și prin pocăință să primesc tămăduirea sufletului meu bolnav.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Mai devreme sau mai târziu moartea va pune stăpânire pe mădularele trupului meu. Mi-e frică de moarte, Dătătorule de viață, dar mă rog Ție să sădești în sufletul meu nădejdea că păcatele mele vor fi iertate și că mă voi bucura de frumusețile cerești.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dacă voi muri înainte de a fi izbăvit de lanțurile robiei trupești? Oare sunt pregătit să vin înaintea Ta pentru a fi judecat? Nu, Doamne, de aceea mă rog Ție să îmi dai vreme de pocăință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, am auzit că pe mulți i-ai scăpat din primejdia morții, după ce au cerut cu zdrobire de inimă ajutorul tău. Așa scapă-mă și pe mine de primejdiile care m-au înconjurat, că tu ești nădejdea mea în ceasul de grea încercare.

Cântarea a 8-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Având inima împietrită nu am venit la Tine mai devreme, și în deșert mă chinui să dau timpul înapoi. Am stat departe de lumina Ta, Doamne, și am iubit întunericul. Dar Te rog primește-mă la Tine precum i-ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Iartă-mă, Dumnezeule, iartă-mă. Știi că Tu l-ai fi iertat și pe Iuda, cel nevrednic de numele de apostol, dacă s-ar fi pocăit de fărădelegea sa. Și cred că mă poți ierta și pe mine, dacă mă căiesc de păcatele mele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nu am lacrimi de pocăință, și nici nu știu dacă pocăința mea covârșește păcatele mele. Dar nu nădăjduiesc în mulțimea pocăinței mele, ci în mulțimea iubirii Tale. Și nu conțenesc să mă rog Ție: învață-mă Tu, Doamne, să mă pocăiesc așa cum trebuie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, alerg la tine ca la izbăvitoarea celor necăjiți, ușurează-mă de povara păcatelor mele, ceea ce dai dezlegare de păcate celor ce se roagă ție.

Cântarea a 9-a:

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

„Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta”, a strigat către Tine tâlharul de pe cruce, și rugăciunea sa i-a fost socotită drept pocăință. Și eu strig către Tine, pomenește-mă, Doamne, că tâlhar sunt și nimic în afară de mila Ta nu mă poate ajuta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

„Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în rai”, i-ai răspuns tâlharului, arătând prin aceasta că ai venit să îi mântuiești nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși care vin la pocăință. După mântuirea Ta, Doamne, suspină sufletul meu. Mântuiește-mă, așa cum l-ai mântuit și pe acela și pe toți cei care s-au lepădat de fărădelegile lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, care ai venit în lume ca să îi mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. La picioarele tale căzând ca oarecând desfrânata, mă rog Ție cu zdrobire de inimă: „Mântuiește-mă, Fiule al lui Dumnezeu, mântuiește-mă...”

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, apărătoare și scăpare a neamului creștinesc. Bucură-te, strig ție, rugându-te să ceri dumnezeiescului tău Fiu să facă și cu mine precum a făcut cu tâlharul și să îmi rânduiască locaș în Împărăția sa cea cerească.

Rugăciunea celui întemnițat

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai primit a Te răstigni pentru mântuirea noastră, a păcătoșilor, întinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel milostiv peste mine, păcătosul Tău rob.

Am păcătuțit, Doamne, și povara păcatelor mă apasă. Am făcut fărădelegi, și nu sunt vrednic să ridic ochii mei spre Tine. Dar cine altul mă va ridica? Cine altul se va milostivi de mine, dacă nu Tu, Doamne?

Cad în genunchi înaintea Ta și Te rog: vezi durerea mea, vezi prăpastia în care am căzut și ridică-mă ca un Iubitor de oameni. Mântuiește-mă, Dumnezeule, mântuiește-mă. Îndreptează pașii mei pe calea mântuirii. Ferește-mă de căderea în păcat. Ajută-mă să trăiesc sub pavăza sfântului înger care mă ocrotește de la sfântul botez. Întărește-mă să merg pe calea cea strâmtă a virtuții și să am puterea de a respinge ispita care mă trage pe calea cea largă a păcatului.

Mult am greșit față de alții, Preabunule Doamne. La Tine toate sunt cu putință. Îndreptează Tu, Doamne, ceea ce am stricat eu. Curăță Tu, Doamne, ceea ce am întinat eu. Vindecă Tu, Doamne, ceea ce am rănit eu.

Ca văzând lucrarea Ta cea binecuvântată să Te slăvesc în toate zilele vieții mele, până la suflarea mea cea mai de pe urmă. Amin.

Apoi se face otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE PENTRU MÂNTUIREA COPIILOR

Cântarea 1:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

„Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor”, ai spus, Mântuitorule, îndemnându-ne prin aceasta să ne creștem copiii spre slava lui Dumnezeu. Învață-i, Tu, Doamne, să Te asculte atunci când îi chemi să Te slujească, ca să dobândească Împărăția mult dorită.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Binecuvântează-i pe copiii noștri, Doamne, cu lumina binecuvântării Tale, ca Tu să fii puterea lor, Tu să fii ajutorul lor, Tu să fii viața lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Ioane Botezătorule, dascăl al pocăinței, care ai tresăltat în pântecele maicii tale când s-a apropiat de tine Fecioara Maria care purta în pântece dumnezeiescul Prunc, ajută-i pe copiii noștri să nu fie nesimțitori la cercetările tainice ale Duhului, ci să cugete în fiecare zi la Împărăția ce va să vină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, când Domnul fiind pe cruce ți-a spus „Femeie, iată fiul tău!”, ți-a dat în grijă nu numai pe ucenicul Său iubit, ci și pe toți copiii care au primit lumina Sfântului Botez.

Cântarea a 3-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Cuvântul Tău, Doamne Iisuse Hristoase, că „cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine mă primește”, ne luminează inimile ca să pricepem ce mare dar este pentru noi să ne creștem copiii în Numele Tău. Învrednicește-ne, Doamne, să putem face aceasta spre mântuirea lor și bucuria noastră.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Duhul Sfânt, Care S-a pogorât peste ucenicii Tăi la Cincizecime, să Se pogoare și peste copiii noștri, Doamne, ca să primească darurile Sale: duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu și duhul buneicredințe.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Călăuziți-ne pe noi pe calea drepteicredințe, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu, împreună cu Luca, Ioane, ucenicule iubit al lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și mare Matia, cum și pe voi v-a călăuzit Hristos din pruncia voastră duhovnicească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să nu uităm niciodată, Născătoare de Dumnezeu, cum Cuvioasei care te-a rugat să-i arăți că îi ești Maică, i-ai cerut în vedenie să se arate fiică vrednică a ta, cerându-le prin aceasta tuturor creștinilor să fie vrednici de a fi numiți fii ai tăi.

Cântarea a 4-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

„Osana, Fiului lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!”, au strigat copiii care Te-au întâmpinat cu bucurie mare când ai intrat în Ierusalim. Învață-i, Doamne, și pe copiii noștri să fie asemenea aceluia și să Te laude până la sfârșitul vieții lor.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Din gura pruncilor și a celor ce sug Ți-ai pregătit laudă, Doamne. Dăruiește harul Tău copiilor noștri, ca să iubească rugăciunea, Biserica, faptele bune și ascultarea de poruncile Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților Ierarhi Atanasie și Chiril al Alexandriei, apărătorilor ai drepteicredințe, dimpreună cu Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundeii, făcătorii de minuni, voi, care ați propovăduit în lume cinstirea lui Dumnezeu, aveți grijă de copiii noștri, ca să nu părăsească Biserica lui Hristos, ci să fie mădulare vii ale ei.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să te cânte neamurile toate, Preasfântă Fecioară, și toți copiii să te laude, că ești mare ajutor neamului creștinesc, ferindu-l de lucrarea vrăjmașului diavol. În vecii vecilor să fii slăvită, ceea ce te-ai arătat mai presus de toate cetele îngerești și de toți sfinții.

Cântarea a 5-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu, ci spune numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea”, a zis sutașul cu credință și s-a însănătoșit sluga sa în ceasul acela. Credem Ție, Doamne, că așa îi poți tămădui și pe copiii noștri, când bolile și necazurile îi încearcă.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Doamne, Cel ce îi tămăduiești pe cei bolnavi și îi ridici pe cei căzuți, vindecă toate slăbiciunile care vin asupra copiilor noștri pentru a-i face robi păcatului, ca să Îți mulțumească Ție, Celui ce ești minunat întru toate lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților doctori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, dimpreună cu toți sfinții care au primit darul tămăduirii, cereți de la Dumnezeu pentru copiii noștri sănătate sufletească și trupească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O, Maica Domnului, nenumărate sunt minunile pe care le-ai făcut, izbăvind mulțime de copii de grele suferințe și învățându-i să se roage ție cu credință. Știind puterea mijlocirii tale, te rugăm să îi ocrotești pe copiii noștri, ca să fie feriți de toate neputințele.

Cântarea a 6-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Tu, Mântuitorule Preabun, Care ai învățat că „cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine”, pune în inimile copiilor noștri dragostea de Tine, ca mai mult decât pe părinții lor trupești să Te iubească pe Tine, Cel ce Te-ai arătat în lume Fiul Omului.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Doamne, Preadulce Iisuse, dăruiește-le copiilor noștri tot ce le este de folos pentru mântuire, dăruiește-le dragoste de părinți și de aproapele, înțelepciune, smerenie, cinste și toate celelalte virtuți creștinești.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cuvioșilor Părinți și Cuvioaselor Maici, care ducând crucea răbdării ați răbdat tot felul de nevoințe, vă rugăm să îi întăriți pe copiii noștri ca să meargă pe calea înfrânării, pe calea cea strâmtă și cu chinuri, pentru a dobândi bunătățile cele veșnice.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine oare își va încredința copiii în grija ta și-și va vedea așteptările înșelate? Nimeni, Născătoare de Dumnezeu, pentru că te arăți totdeauna grabnic ajutoare celor ce aleargă la tine cu credință.

Cântarea a 7-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Arătând că mare este pedeapsa celor ce vor sminti pe unul dintre cei mici care cred în Tine, ai grăit: „Vai lumii din pricina smintelilor! Că smintelile trebuie să vină, dar vai omului prin care vine sminteala”. Pentru care Te rugăm, Doamne, ferește-ne ca nu cumva să-i smintim cu ceva pe copiii pe care ni i-ai dat în grijă.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Preabunule Doamne, dacă din lucrarea vrăjmașului vor cădea copiii noștri în păcat, primește-i la Tine așa cum l-a primit tatăl pe fiul risipitor, așa cum ai primit la Tine mulțime mare de păcătoși și păcătoase, și ridică-i degrabă ca să slujească Ție, Celui ce n-ai venit să chemi pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Mari dascăli ai lumii și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de-Dumnezeu-Cuvântătorule și Ioane Gură de Aur, care din tinerețile voastre v-ați închinat viețile Domnului, defăimând patimile și dobândind virtuțile, ajutați-i și pe copiii noștri să ducă o viață bineplăcută lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Deșarte sunt bunătățile cu care lumea aceasta îi ispitește pe tineri și pe bătrâni, dar nepieritoare sunt bunătățile pe care Maica lui Dumnezeu le dăruiește celor ce o cinstesc cu evlavie.

Cântarea a 8-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să-Mi urmeze Mie”, ai grăit Tu, Cel ce ai murit pe cruce pentru păcatele neamului omenesc. Călăuzește-i și pe copiii noștri să-și ia crucea și să Te urmeze cu adevărat, oricât de mari ar fi greutățile și ispitele acestei lumi.

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Doamne, Cel ce în vremea prigoanelor ai întărit mulțime de copii care Te-au mărturisit mergând fără teamă spre mucenicie pe urmele părinților lor, întărește-i pe copii ca în prigoana patimilor și a poftelor să ducă lupta cea bună și să fie biruitori prin harul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Sfinte Chiric, care după numai trei ani de viață ai primit cununa muceniei, dimpreună cu Soborul celor paisprezece mii de prunci uciși de Irod și cu Sfinții Mucenici și Mucenițe care cu sângele vostru ați udat ogorul Bisericii lui Hristos, ocrotiți aceste roade tinere, acești copii ai noștri, ca să nu se teamă de moartea trupească, ci numai de cea sufletească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sabie a trecut prin sufletul tău, Născătoare de Dumnezeu, când L-ai văzut zăcând fără de suflare pe Cel ce este Viața lumii. Tu, care înțelegi durerea părinților care suferă pentru copiii lor, ai grijă și de copiii noștri, ca nu cumva necuratul vrăjmaș să le întineze sufletele prin păcate.

Cântarea a 9-a:

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Să audă copiii noștri la Judecată glasul Tău preadulce, o, Iisuse, glasul Tău care va zice: „Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii!”

Mântuiește-i, Doamne, pe copiii noștri!

Doamne, cădem în fața Ta cu umilință și Te rugăm să rânduiești precum știi mântuirea copiilor pe care ni i-ai dat, împlinind cu harul Tău neputincioasele povețe pe care le primesc de la noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Sfinte Steliane, ocrotitorule al copiilor, roagă-te împreună cu Soborul tuturor Sfinților și cu Cetele îngerești care Îl slăvesc pe Dumnezeu neîncetat, Stăpâniile, Heruvimii, Serafimii, Domniile, Îngerii, Scaunele, Căpeteniile și Sfinții Arhangheli, ca Domnul să îi binecuvânteze și să îi sfințească pe copiii noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă-i cu sfântul tău acoperământ pe toți copiii binecredincioși și pe toți cei care se îngrijesc de creșterea lor, ca să Îi cânte cu toții lui Dumnezeu: Aliluia!

Apoi se face otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE PENTRU COPILUL BOLNAV

Cântarea 1:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne, Cel ce rânduiești toate spre mântuirea oamenilor, primește această puțină rugăciune pentru copilul acesta, care este greu încercat de boală, și tămăduiește-i durerile precum știi. Nu-l lăsa să se chinuiască, Doamne, ci ridică-l degrabă din boală, Tu, Care ești bun și iubitor de oameni.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, cât de mare este mulțimea celor pe care i-ai vindecat! Orbii și-au dobândit vederea, surzii și-au căpătat auzul, mușii au început să vorbească, șchiopii au mers pe picioarele lor. Cine oare nu s-a vindecat, alergând la ajutorul Tău? Te rugăm, Doamne, tămăduiește-l și pe copilul acesta care suferă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților Apostoli, Sfinților Mucenici, Sfinților Ierarhi, Cuvioșilor Părinți și Cuvioaselor Maici, mijlociți înaintea lui Dumnezeu pentru tămăduirea copilului pentru care ne rugăm, ca să dobândească sănătate trupească și sufletească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nenumărate vindecări ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, în tot locul răspândindu-se lauda minunilor tale. Tu, care ești și pentru noi mamă iubitoare de fii, arată dragostea ta și acestui copil greu încercat de suferință.

Cântarea a 3-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi, dar de multe ori bolnavii aleargă la doctori nepricepuți, și, în loc să fie tămăduită, boala devine mai grea. Călăuzește-ne Tu, Doamne, Cel ce ești Doctorul sufletelor și al trupurilor, să găsim doctorii potriviți pentru ca acest copil să dobândească grabnică însănătoșire.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

S-au înmulțit vrăjitorii care înșală lumea, zicând că puterea lor vine de la Dumnezeu. Ferește-i, Doamne, pe robii tăi, ca nu cumva să cadă în cursele lor, ca nu cumva să fie batjocoriți de diavol.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților doctori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, rugați-vă pentru doctorii care încearcă să tămăduiască acest copil, ca să fie iscușiți și luminați și să facă bună lucrare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, tu i-ai acoperit cu darul tău pe doctorii care s-au rugat ție cu smerenie, și ei au dat bolnavilor cele trebuincioase spre însănătoșire. Așa ajută-i și pe doctorii care încearcă să vindece copilul acesta, ca să nu nădăjduiască doar în știința lor, ci mai ales în puterea care vine de la Cel ce dă cu adevărat tămăduirea.

Cântarea a 4-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne, nu suntem vrednici să intri sub acoperământul nostru, dar spune numai cu cuvântul, și se va tămădui copilul acesta, Te rugăm cu zdrobire de inimă, învățându-ne a crede în puterea Ta cea dătătoare de viață de la sutașul căruia i-ai vindecat sluga în chip minunat.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Vino, Doamne, vino, Iubitorule de oameni, vino cu puterea Ta și vindecă durerile acestui copil, alungând de la el toată tulburarea trupească și sufletească și dăruindu-i lui pacea Ta cea sfântă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Toți Sfinții și Sfintele care ați primit de la Dumnezeu darul tămăduirii, voi, care în chip minunat ați vindecat fel și fel de neputințe, arătați și acum puterea mijlocirii voastre în fața Tronului ceresc, rugându-vă Celui a Cărui putere tămăduiește orice neputință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, tu, care știi durerea inimilor noastre și durerea copilului acestuia, tămăduiește-l cu rugăciunile tale, așa cum ai tămăduit de nenumărate ori pe cei care au alergat la tine în rugăciune.

Cântarea a 5-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

„Fie vouă după credința voastră!”, ai spus orbilor care Te rugau să le dăruiești vederea, Mântuitorule, și ochii lor s-au deschis, iar ei s-au umplut de bucurie. Nu după puțină noastră credință, ci după dragostea Ta de oameni să vină tămăduirea acestui copil, ca să-Ți mulțumească și să Te slăvească.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Nu Dumnezeu a creat boala și moartea, ci omul iubitor de patimi le-a ales. Nu Dumnezeu e de vină pentru suferințele noastre, El însă rânduiește cu milostivire izbăvirea noastră de chinurile veșnice. Ce este omul, ca să cârtească împotriva Celui ce a făcut cerul și pământul?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Ioane Botezătorule, care din tinerețea ta ai lepădat bucuriile acestei lumi și ți-ai trăit viața în nevoiță, ocrotește-l pe acest copil și ajută-l să rabde cu credință orice încercări pe care le îngăduie Bunul Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Fecioară, dacă durerea va birui acest copil și-l va arunca în mlaștina deznădejdiei, tu să-l ridici degrabă și să-i alini suferințele, acoperindu-l cu darul tău.

Cântarea a 6-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

„Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești”, a spus leprosul închinându-se Ție. Așa și noi, Doamne, credem că, dacă e voia Ta, acest copil va primi grabnică tămăduire.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

„Vreau, curățește-te”, i-ai spus leprosului, și s-a tămăduit. Dulce glas, preadulci cuvinte! Cine oare nu va cădea în fața puterii Tale, știind că Tu ești singurul care dai adevărata tămăduire?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Steliane, nu știm să ne rugăm ție cu credința celor care s-au rugat și care au văzut mai apoi lucrarea minunilor tale, dar îndrăznim a cere ajutorul tău, știind că mult îi iubești pe copii și ești mare ocrotitor al acestora.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O, Maică Preasfântă, am auzit minunile tale și ne-am bucurat! Am auzit milele tale și sufletele noastre întristate au primit alinare! Am crezut în ajutorul tău și niciodată nu ne-ai lăsat rușinați! Lăudată să fii în vecii vecilor!

Cântarea a 7-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

„De ce vă tulburați și plângeți, copila n-a murit, ci doarme”, ai spus, Hristoase, celor ce plângeau moartea fiicei lui Iair, mai-marele sinagogii, dar ei s-au îndoit că o vor mai vedea vie, neștiind cine era Cel care le vorbea. Să nu vină peste noi duhul necredinței și al îndoielii în puterea Ta, Doamne, ca să nu fim rușinați de necuratul diavol.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

„Fică, ție îți zic, scoală-te”, ai spus, apucând-o de mână, și copila a prins viață. Precum ai ridicat-o pe ea din adâncurile morții, așa să ridici și sufletul acestui copil spre pocăință, dacă vreodată, din lucrarea diavolului, va cădea în adâncul păcatului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Ierarhe Nicolae, cum ai purtat de grijă celor trei fiice ale omului cel greu încercat de sărăcie și le-ai izbăvit de păcatul pierzător de suflete, așa să porți de grijă și acestui copil, ferindu-l de toată boala sufletească și trupească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mare e tristețea ta, Născătoare de Dumnezeu, când fiii tăi după dar cad în mrejele păcatului. Veghează ca o mamă asupra acestui copil, ca nu cumva să-și întineze sufletul, ci să crească sub îndrumările tale pe căile bine plăcute lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Sfânta Ana a zămislit-o pe Fecioara Maria după ce, împreună cu bărbatul ei, dreptul Ioachim, a petrecut vreme îndelungată în post și rugăciune. Cu adevărat, Doamne, binecuvântați sunt copiii ai căror părinți duc o viață aleasă, și binecuvântare primesc copiii ai căror părinți pun început bun mântuirii lor.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Câți părinți știu să-și crească cu evlavie copiii? Câți părinți pun mai presus de bunurile trupești bunătățile sufletești? Puțini. Și mulți sunt aceia care își cresc copiii departe de Biserică, deschizând prin aceasta ușa necazurilor și durerilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Sfinților Părinți Ioachim și Ana, care sunteți ocrotitori ai familiilor credincioase, cereți de la Dumnezeu vindecare și pentru copilul acesta care este încercat de boală, ca nu cumva să fie biruit de deznădejde.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să nu sufere acest copil din cauza păcatelor părinților, ci să primească alinare de la tine, ceea ce ești Maică cerească a tuturor celor ce te cheamă în ajutor.

Cântarea a 9-a:

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Doamne Iisuse Hristoase, nici un folos nu va avea acest copil dacă va dobândi doar tămăduirea trupească. Chiar dacă noi nu ne dăm seama că de multe ori sufletele sunt mai bolnave decât trupurile, Te rugăm pe Tine, Care știi toate, să dai acestui copil nu numai vindecarea trupească, ci și pe cea sufletească.

Doamne, arată-ne nouă puterea milostivirii Tale!

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, mântuiește-i pe toți credincioșii care păstrează dreapta credință și rânduiește precum știi mântuirea acestui copil, păzindu-l în Adevăr până în ultima zi a vieții sale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților care ați defăimat lumea aceasta pentru a dobândi Împărăția cerurilor și Sfințelor Puteri cerești care neîncetat Îl slăviți pe Dumnezeu, vă rugăm să păziți de tot răul și de toată lucrarea vrăjmașului pe acest copil până în ultima clipă a viețuirii sale pe acest pământ.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aducându-ne aminte de cuvintele Mântuitorului, Care atunci când Îl răstigneau l-a dat în grija ta pe ucenicul Său iubit, și prin aceasta și pe toți cei ce cred în El, gândindu-ne la acest copil care suferă, îndrăznim a spune și noi acestea: Preasfântă Maică, iată copilul tău, tămăduiește-l și ocrotește-l precum știi.

Apoi se face otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE A COPIILOR

Cântarea 1:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Care ai binecuvântat nunta din Cana Galileii, arătând-o curată și sfântă, și Care ai revărsat binecuvântările Tale fără de număr peste familiile creștine, binecuvântează și sfințește și casa noastră, pe părinții, pe frații și pe toți cei de aproape ai noștri.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Rânduind Tu ca familia să fie chip al Bisericii, fiind loc al sălășluirii Tale, ne bucurăm și Îți mulțumim, Doamne, rugându-ne să ne ocrotești după mare mila Ta, ca nu cumva din lucrarea vrăjmașului să ne îndepărtăm de Tine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

O, Îngere al Domnului, care de când m-am unit prin Botez cu Mântuitorul Hristos îmi luminezi viața, ajută-mă să mă port în toate zilele vieții mele ca un mădular vrednic al Bisericii, ca tinerețea mea să fie ferită de cădere și să aduc părinților mei numai bucurie, și nu întristare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, acoperă cu sfântul tău acoperământ casa noastră, pe toți cei ce viețuiesc în ea și pe toți cei ce intră într-însa, miluindu-i cu darul tău.

Cântarea a 3-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Mântuitorule Preabun, Care ai înmulțit cele cinci pâini și cei doi pești în pustie, săturând cu ele mii de oameni, trimite binecuvântările Tale bogate și peste casa noastră, ca nu cumva pentru păcatele noastre să ne lipsească cele de trebuință.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Dumnezeu, Care poartă grijă de păsările cerului și de crinii țarinii, poartă de grijă mai ales de cei care Îl cheamă cu dragoste și evlavie, împlinind toate lipsurile lor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinte Nicolae, știu că nu numai pe tatăl care voia să-și lase fetele să păcătuiască, neavând nici un fel de avuție, l-ai ajutat să nu cadă în păcat din pricina sărăciei, ci de multe ori ai ajutat altor creștini încercați de lipsuri; pentru aceea te rugăm să veghezi și asupra familiei noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine va spune toate minunile tale, Preasfântă Fecioară? Că de multe ori ai trimis cele ce le lipseau creștinilor aflați în grele nevoi, izbăvindu-le casele de lipsuri și sufletele de cădere.

Cântarea a 4-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Sănătate ai dat bolnavilor care Te rugau aceasta, vindecându-i cu puterea Ta cea dumnezeiască. Cu această putere, Doamne, Te rog să-i păzești pe părinții, pe frații și pe cei de aproape ai mei, de toată boala și de toată neputința.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Doamne, ajută-ne să ducem fără cârtire crucea bolii, atunci când va fi trimisă asupra noastră, știind că nici un fir de păr din capul nostru nu se clintește fără voia Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților doctori fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, dimpreună cu toți Sfinții care ați primit de la Dumnezeu darul tămăduirii, cad înaintea voastră și vă rog să fiți voi doctorii familiei noastre, ca ori de câte ori vom fi încercați de boală, cu ajutorul vostru, să dobândim izbăvirea de ea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine nu s-a mirat auzind cum ai vindecat atâta mulțime de bolnavi, cum boala a fugit ori de câte ori ai fost tu chemată cu credință? O, Maică Sfântă, ai grijă de noi când boala se abate asupra noastră.

Cântarea a 5-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Fiul lui Dumnezeu nu S-a ferit de cruce, ci a arătat-o pe aceasta cale a mântuirii. Te rugăm, Doamne, ajută-ne să biruim toate încercările prin care vom trece, fiind întăriți prin harul Tău.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Calea mântuirii nu este calea desfătării și a plăcerilor, ci este calea cea strâmtă și plină de încercările îngăduite de Dumnezeu pentru curățirea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților Mucenici care bine v-ați nevoit, fiind chinuiți în multe feluri pentru credința voastră, și nu v-ați lepădat de Hristos, ajutați-ne să ne ducem crucea fără să cădem din pricina slăbiciunilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nimeni nu a suferit mai mult decât tine, Sfântă Fecioară, care L-ai văzut pe Fiul tău răstignit pe cruce de cei fără de lege. Tu, care știi durerile și necazurile noastre, ajută-ne să fim izbăviți de ele.

Cântarea a 6-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

La Tine cad, Doamne Iisuse Hristoase, și-Ți mărturisesc neputința mea și slăbiciunile tinereților mele. Înțelepțește-mă, Doamne, ca în toți anii vieții să duc lupta cea bună împotriva patimilor, ca să nu fiu lipsit de harul Tău.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Plata păcatului este moartea și mulți s-au lipsit de mântuire, fiind iubitori de patimi. Ajută-ne, Doamne, să nu fim biruiți de patimi și de poftă, ca să nu ajungem în adâncurile iadului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfinților și Sfintelor care prin posturi și nevoițe îndelungate ați biruit patimile și poftele, arătându-vă îngeri în trup, fiți ajutătorii noștri în lupta cu necuratele patimi și cu necurații diavoli.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi și pe toți pomeniții noștri, apărându-ne de atacurile îngerilor căzuți și ferindu-ne de căderea în patimi.

Cântarea a 7-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Nu este păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni, Hristoase Dumnezeule; de aceea îndrăznesc să Te rog ca, oricât de mult ar cădea părinții și frații mei, Tu să le luminezi mintea ca să se ridice.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Te rog, Mântuitorule, Care ai venit să-i aduci nu pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință, ajută-ne să nu cădem în păcate aducătoare de moarte, iar de vom cădea din pricina slăbiciunilor noastre, să trimiți peste noi duhul pocăinței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfântă Maria Egipteanca, dimpreună cu Sfântul Ciprian care a devenit din vrăjitor Arhieru, și de cununa muceniei s-a învrednicit, și cu toți cei care, după căderi și întinări fără de număr, prin pocăință au dobândit sfințenia, vă rog să aveți grijă și de mine, de părinții și de frații mei, ca, ori de câte ori vom cădea în păcate, să ne ridicăm degrabă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, vas al curăției și al evlaviei, te rog să ne ajuți pe noi să ne ridicăm dacă vom cădea în cursele necuratului diavol și să ne curățim sufletele prin Taina Spovedaniei.

Cântarea a 8-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Duhul Tău cel Sfânt, Doamne, să vină peste casa noastră, peste toți cei care Te caută și Te cheamă în ajutor, rugându-Te să-i acoperi cu darul Tău.

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Sfințește-ne, Preabunule Doamne, trimițându-ne darurile Sfântului Duh: duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii, duhul sfatului, duhul puterii, duhul cunoștinței, duhul temerii de Dumnezeu și duhul bunei-credințe.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Toate cetele Sfinților, Sfinților Apostoli, Sfinților Prooroci, Sfinților Mucenici, Sfinților Ierarhi, Cuvioșilor Părinți și Cuvioaselor Maici, vă rog să binecuvântați casa noastră și pe toți cei ce viețuim într-însa, călăuzindu-ne pe calea sfințeniei.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, arată-ne calea pe care să mergem pentru a dobândi curăția sufletului și a trupului, ca să Îl urmăm cu credință pe Mântuitorul Hristos, purtându-ne crucea până la moarte.

Cântarea a 9-a:

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Mântuiește-ne, Doamne, că pentru aceasta ai venit în lume, și pentru aceasta ai murit pe cruce! Mântuiește-ne, Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu!

Doamne, miluiește-i pe părinții și pe frații mei!

Ajută-ne, Doamne, ca până la sfârșitul vieții noastre să râvnim și să căutăm mântuirea, cugetând la bunurile pe care le-ai dăruit celor ce s-au învrednicit de darul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfintelor puteri cerești și toți sfinții care ocrotiți lumea cu puterea pe care v-a dat-o Dumnezeu, aveți grijă și de cei de aproape ai mei, de părinții și de frații mei, călăuzindu-i spre Împărăția cerească.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Poartă spre cer ești, Născătoare de Dumnezeu, celor ce te laudă pe tine. Te rog ca la Înfricoșătoarea Judecată, când vei sta de-a dreapta Fiului tău, să Îl rogi să ne dăruiască mântuirea.

Aceasta carte a fost publicata cu acordul autorului/editurii
si descarcata de pe
www.misiune-ortodoxa.ro